

କାନ୍ତି ଚିତ୍ରମର୍ତ୍ତ ସଂଖ ୧୮୮୫ ମେଡ଼ିଆ

ବିଜୁଳସାମାନ୍ୟ

25

ପଣ୍ଡା ପଣ୍ଡାରୀ ନ ପ୍ରଥକ । ସଜ୍ଜ ମହିଳା
କଲ୍ପ କଥାର ପବେ କହିଅଛି ପଣ୍ଡା ପଣ୍ଡାରୀ
ନେ ଏମନ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ସେ ସରବରାର କାମ ଶାଶ୍ଵତ
ଶି ମନେ ଉଚିତେ ହୁଏଇ ସରବରାର ବୋଲି
ହୁଏ କଥାର କଥାରାକୁଣ୍ଡି । ଆହଁ ଯେ ଅପର
ଦୃଶ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେଗାନ୍ତର ସରବର ମଧ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ନିରାକାର ହୁଏ ଏ କର୍ମରେ ଦେଲେଇ
କାରାରି ସାହେବର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ
ଯେ ଏଥରେ କେହି କ୍ଷୁଦ୍ରବ୍ୟ ହେବେ ?
ପରିପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ଦେହବନ୍ଦ୍ର କଥାର ପ୍ରଥା ଅବ-
ନ୍ମନେ କରିଅଛନ୍ତି ତଥା ଦେହ ବାଲ ପଢ଼ିବୁ
କହିଲେ କଥାର ହୋଇଅଛି । ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀରାଧା
କାମାଚ } ନିଃଶ୍ଵା—

କୁଣ୍ଡ ଦେଇବ ପ୍ରକାଶ ସମ ଅନୁମାନକୁ ହେଉ ଦେଇ
ଗାଲ ବାହୀ ଏବଂ କାଳ ପାହିଛାନ୍ତିର ସର୍ବ ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ଏ ପାଇଁ ବିଶେଷରେ ଦିନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ସହାଯ
କରିବ ଏବଂ ଗାଲ ପ୍ରକାଶ ବିଶେଷ କଲେଖିଲ ଅନ୍ୟଦି
ପ୍ରକାଶିବା ଯାଇ ଆର କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ କରିଲେ ହୋଇ ନ
ଯାଇଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲେ ତାମ ବୋକୁ ପୂଜାକ
ପୂଜନ ଦାନକ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ଯାଇ ଯାଇଁ ଏବଂ
ପରିମା ପୂଜାକ ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବା—ସହାଯକ ।

(୧୯ ପକାଣିର ପତ୍ରର)

ମେଳା ପରିକା

ଭାଷାରୁକୁ ।
ଦୟାର ଶୁଣିରେ ନିର୍ମଳ ମନୋରମ କାହିଁସ ।
ଦୂତକରରୁ ଅସିଏ ଅଛି ଦେଖ ଏ ଧାର ॥
ପ୍ରାଣ ମାଲାମୋତି ମାରିକ ରଖିଥାଏ ଏ ପ୍ରାଣ
କେହିଁ ବଢ଼ି ଲେକ ମନେ କରିବଟ ଶୋଭନା ॥
ଦେବ ଦେଖି ମୁଣ୍ଡି କିବଟ ବାବୁ କାମକହିବା ।
ରୁଦ୍ଧିର ପୁଜ୍ଞାବାବଳ ଦିନେ ଫୁଲର ବଢ଼ା ॥
ନୟପୃଷ୍ଠକ ଖେଳ ଖେଲିବା ପାଇ କୁକର ପ୍ରେମ
କରିବାଳା ଆହ ବହୁତ ଦୟା କ ଅନୁପମ ॥
ଏ ସରଳ କର୍ମ୍ୟ ଉପରେ ଦସି ଘାରର ଦନ୍ତ ।
ପ୍ରକଳିତ ଯୋଗିବାଲୁ ସେ ଦେଖା ଦେଖା ଏକାନ୍ତ
ପୁନଃବାସି ଗୋଟିଏ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦର
କେତେବାଜ ଏବା ନିର୍ମିତେ ହୋଇଥିବ ଅନ୍ତର
ମନୋରମ ଖେଳିପୁଣ୍ୟରେ କୋରିଛିଲେମ ।
ଅମାରିତର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ଏକଥିବା ପ୍ରାପିତ ।
ଯାହାର କୁପରେ ବହୁତ ଦୟା ପଥ ଖୋଦିବ ।
ଦର୍ଶନେ ଏହାର ପକୁଷ ହୁବେ କର ଅବିତ ।
ଶାମେ ରଜିନୀରୁ ଅପାର ମୂର୍ଖବାନପ୍ରସରେ ।
ମୁଁ କାହୁ ବୋଲାମ ମନ ଦର୍ଶନ ଦିରେ ।

ଜଳ ଲୁଳକଣ୍ଠେ ସୁନ୍ଦର କାଚିବାଟା ବ୍ୟକ୍ତି ।
କପାଟରୁ ଆସିଗ ହୋଇଥିଲୁ ସବ୍ରିତ ।
ଦଶେହାର ବହୁ ପ୍ରଭାର ମାତ୍ରାଟ କଷାକେ ।
ସୁନାର ମୁଢିକା ପିରୁଲା କେତେ ଉପରେ ସାଜେ
କଞ୍ଚଦେଶ ସୁନା ରୂପାର ଧୂଳଦାନ ରେକାବ ।
ଉପରେ ନଳକାଳ ବ୍ୟକ୍ତି ସୌମ୍ଯିନ ଦ୍ରୁଦ୍ୟ ॥
ଗୋପ ଲୈକେ ଏହା ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତି ।

ମୋର ଲକ୍ଷ ଏଥୁ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗେ ଦଣ୍ଡି ନାଥଙ୍କୁ ।
 ଏତେଜନମରେ ରହୁଛ ବାଗରେ କର୍ମିତ ।
 ଶୁଣା ଅଳକାର ବନ୍ଧୁର ଦେଖ ପର ସାହିତ ।
 ଅରବ ଦେଇ ପୁନରୁ ନବବୃଦ୍ଧିଗଣ ।
 ଏହି ଅଳକାରେ କରୁଣ ନଳିଅଙ୍ଗ ମୟକ ।
 ଶିଖ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏଥର ବନ୍ଦ ଅସ ଦେଖିବା ।
 କୁନ୍ତ ଅଳେତନା ଲାଗଣ ଦିଲୁ କାଳ କାଟିବା ।
 ଫମଣୀ ।

ବିଷୟାପନ ।

ଥେବେରୁ ଥମେ ମୃଦ୍ଦି ସେଇ ଗୁଲମହାନ୍ତିବ
। ସା । ଜୋହାଯାନୀ ଧାରେଇ କୁଣୁଳୁପୁର । ଏ
ବାଜନୁବାବ ଓ ଶେଖ ତୋଯଙ୍କ ମହିନ । ସା
ହାର କୁଣୁଳୀ କଜାକ ସହର କଟକକୁ ଟୁକ୍କି
ପଦରେ କିଷ୍ଟକୁ ବର ବେମାନଙ୍କ ଲାମେ ମନ
୧୦୮ ମସିଦା ଜଳନ୍ତୁ ମାସ ତା ୧୦ ରିକ୍ଷେ
ଏକ ଟୁକ୍କିନାମା ଲେଖି ଦେଇ ରେକ୍ଷୁର
କରଇ ଦେଇଥିଲୁଁ ମାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ କୁଣୁଳୀମାନେ
ଅମ୍ବ ପଥରୁ ଛାନ୍ତି ଟୁକ୍କିନାମା ବଳରେ ଅବସ୍ଥ
କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଲାହାନ୍ତି କିମୀ ଅମେସମୀନଙ୍କ
ବୌଣୀର କାର୍ଯ୍ୟ ବସନ୍ତାର ଅନୁମତି ଦେଇନାହିଁ
ଅମ୍ବର ଛାନ୍ତି କୁଣୁଳୀମାନଙ୍କରୁ ବୌଣୀର ମାରି
ମାମନ୍ତି ଓ ଅସୁନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵରୂପ କରିବାର ପ୍ରୟେ-
ଜଳନ ଦେବାରେ ଆମେ ତାକୁ ଟୁକ୍କିନାମଙ୍କୁ
ଆପଣା ଟୁକ୍କି ବାପ୍ଦରୁ ବରଖାଏ କରି ତହିଁ
ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅବାଳିରେ ଦେବା କିମ୍ବନ୍ତେ
ସନ୍ଧି ୧୦୮ ମସିଦା ଫିରିଥିବା ମାସ ତା ୧୦
ରିକ୍ଷେ ଏକ ଅମ୍ବମୋହାରନାମା ଅମ୍ବର ଅମ୍ବ-
ମୋହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହେତୁଳ ଅନ୍ତିକୁ ଲାମେ
ଲେଖିଦେଇ ରେଜଞ୍ଚଲ କୁଣୁଳ ଦେଇଥିଲୁ
ଏବଂ ରିହେତିର ଟୁକ୍କିନାମା ବଳରେ କରି
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଟୁକ୍କିନାମା ଉପରେ ଦେବା
କିମ୍ବନ୍ତେ ଟୁକ୍କିନାମଙ୍କୁପ୍ରତି ନୋଟିଷ ଘାୟାର ଅନ୍ତି
ତାକୁ ବିଷୟମାନ ସବସଧାରିବା ଜୀବାଠେ

ପ୍ରଥାଶ କଲୁଣ୍ଟ । ତେବେ ତା ୧୯ ରୁଷ ମାବେ
ଦେବୀଏହି ସନ୍ଦର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ।
ଏବନ୍ଦମନକଳିଷା ଦେବମ

Digitized by srujanika@gmail.com

ହୃଦପୂରହୃଦପୂ
ଚାତିତ ରକ୍ଷା କବିତ

କାନ୍ତିତ ପ୍ରାଣ-ସ୍ଵରୂପ ରହୁଳ

ଜୀବନ-ଶକ୍ତି ।

୪୯ ଦିନେ ଅଧିକତ

ବାହିକର ଶକ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରୀ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଦେଗରେ ଅହାନ୍ତି
କୁଆଣ୍ଡି ସେ ସମୟ ଏହି କବଚ ଧାରିବ ହଲେ
ତିବେଳରେ ତିବେଳର ଓ ଉପରେର ହେ

ଏ କବର ନାମ ସକାର ଆହୁତୀର
ଚୌଷଳକିମେ ହମ୍ମିଛି । ଦେହରେ ଲଗିଥିଲେ
ଶବ୍ଦାବିର ଲବଧାକୁ ଓ ଅମ୍ବରସ ସବୁକୁ ହୋଇ
ମୃଦୁତାତିଥଶବ୍ଦୀ ଉପୁଦଳ କରଇବା ପିଲମାନଙ୍କ
ପଥେ ବିଶେଷ ଉପକାଶ ଓ ନିଭାନ ଆଦିମାନଙ୍କ ।

ଏହାକୁ ପିଲାନେ ନିମ୍ନଲୋକଙ୍କ ସେବ-
ସ୍ଵର୍ଗ ନିବାରଣ ହୁଏ । ଯଥା—ଉଦୟମନ୍ତର,
ଚନ୍ଦ୍ରମାଘପତ୍ର, ସତ୍ତଵ ରେଗ, ମୃତ୍ୟାଗାତ, ହୃଦ-
କଳ୍ପ, ଧାତ, ସଜମାତ, ବସ୍ତିଶୂଳ, ସମୁଷ୍ଠନ,
କଞ୍ଚକାଳ, ଧାତୁଦୋଷିଲ୍ୟ, ସାଧାରଣ ହୃଦ-
ନଦୀ, ହୃଦ୍ୟାତ, ପଣ୍ଡାତ, ମଧ୍ୟପ୍ରଭାର
ଦେହଳୀ, ବାଧାଧକ୍ୟ, ଅର୍ପଣୀ, ସ୍ତୁତିଶୂଳ, ଉତ୍ତର-
ଶତା, ପରିଜ୍ଞାନ, ନିର୍ଦ୍ଦାନାଶ, ଶିରବେଶ
ମସ୍ତକ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେନ୍ଦ୍ରକର ସ୍ଥଳ, ବାହ୍ୟବେଶ,
ଅନୁଭବମନ୍ତ୍ରକର ଦର୍ଶ ମୂର୍ଖ, ମୁଢ଼ବେଶ ସମ୍ମତ,
ବନ୍ଦରୁଳର ଦୃଶ୍ୟକରତ୍ବରେ ଏହାର ପ୍ରାଣତା,
ଯଥ ଏହି ଶୋଭିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପଦ ମେଗାଇ

ଶ୍ରୀ ମଧୁପୁର ଭାବିତର ହାଥ ଦେଇଲେ
କିନ୍ତୁ ଦୋଷ କରିଯାଏ, ଏହି ଦେଇ ପରି-
ମିଳିବୁପା କାହିଁକି ବହୁବୀର ଅବସ୍ଥାକି ଏହି ଭାବା
ତଥ ଭାବିତକରି ପରିଚାର ମାତ୍ର କର ।

ପରେବ ନନ୍ଦିଲମ୍ବାକୁ ଗୋଟିଏ ଦେଖିଲୁ
ଦୁଇହାଜାର ଗଲଦେଖରେ ତିକିବାକୁ ହୁଏ,
ବିନ୍ଦା ଶଥିବର ସେ କୌଣସି ପ୍ଲାନରେ ତିକି-
ବାଲ ଥିଲେ ।

ପ୍ରଦେଶ ନିକଟରେ ରେତୁମା ମୁଲ୍ୟକୁ ଏଥି
ଦେଖାଏ ଅଛି । ତାକରେ ଧାର୍ଯ୍ୟକା ଧାର
ଦୂରଥା ମୀଳକ ଲାଗିଛି ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅମ୍ବେ ସଥିର ଏକ ଗାନ୍ଧୀ
ପଦାର୍ଥକେନ୍ଦ୍ରୀ ଆହଁ ।—

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧ୍ୟା ଦୁଇକୁ ସମ୍ମାନ ଦିପତ୍ରି କା ।

四

八

ଦୀ ଏ ଦିନ ମାତ୍ରେ ମାର୍ଗ ସବୁ ଧୋଇ ମୁଦ୍ଦାଟାନ୍ତିରୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା

ମଳ୍ପ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜୟ
କଣ୍ଠ	୩୫୯	୩୭୯
ତାତମୟତ	୩୦୪	୩୧୯

ଏ ଲଗଭାସୀ ବାବୁ ପାନକାଥ ବାନର୍ଜୀ
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟୁଦ୍‌ଧି ନାମରେ ଖଣ୍ଡି ଏ ପୁସ୍ତକ ବଜାଳା
ଜ୍ଞାନରେ ଉଚିତା କର ତହିଁର ପ୍ରଥମ ଭାଗ
ପ୍ରାୟ ଶାନ୍ତବର୍ଷ ଦେବ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ।
ଆମେମାନେ ଅଛିଲୁ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଦେଖିଲୁ
ସେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି
ସେଠାର ହିନ୍ଦୀ ସାମୟିକ ଶ୍ରୀଜୀର ସମାଜେ-
ଜାଗାର ବନ୍ଦୟ କେଇଛନ୍ତି । ଏବାଂ ଜ୍ଞାନ ନାମକ
ସାମୟିକ ଏହି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ସେପରି ଭାବରେ
ପ୍ରତିକାର କରାଯାଇଛନ୍ତି ପାଠକମାନଙ୍କ ଜାଣିବା
ବାରଗ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ଦିତ କରି ।

ଭାଷିତ ବୋଲିଯାହା ଶେଷ ହେଲା । ଏ
ନଗରରେ ଏବର୍ଷ କେବଳ ବଜାରିବାରରେ
ପ୍ରେସ୍‌ଗା ବଢ଼ରେ ଦୁଇଟୀଙ୍କରେ ବଢ଼ ମଜଲିସ
ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ମଜଲିସ ବାର ଆ-
ପ୍ରାଚୀଦ ଭଗତଙ୍କ ଘରଠାରେ ଏହି ଥପର ମଜଲି
ର ବାହୁ କୁର୍ମପ୍ରମାଣ ଭଗତଙ୍କ ଗୋପାଳ
ବହାସୁରଠାରେ । ଶେଷ ଛାତିତ୍ତାନରେ କର-
ନାହିଁ ଅଧିକାଂଧ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ ଦୋଷ-
ଖୁଲେ ଏହି ସେଠାରେ ଉତ୍ସବର ଉତ୍ସବ ଦେଇ
ଥିବାକୁ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଉପର୍ଦ୍ଵାନ୍ତ ବୋଲ
ଛାଲେ । ଉଦୟ ମଜଲିସ ବଢ଼ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲୁଗି ରହିଥିଲା । କଗଜର ଅନ୍ତର୍ଭବ ହୁଅ
ନଥରେ କୁଆଞ୍ଚିତର ମାରବାତମାନେ ଜ୍ଞାନ
ଅମୋଦରେ ମାତ୍ର ସୁନ୍ଦର ।

— ଆଜିତାରୁ ନଗ୍ନୀଯୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଙ୍ଗ କଳ
ଦେବ ଏବଂ ମ୍ୟାନ୍‌ହିପାଲିଟି ପାଶୁଲୁପି ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ପାଥ ହୋଇଥିବ । ଏହି ପାଶୁଲୁପିରେ
ମିଛନ୍ତିହିପାଲିଟିର କର୍ମଚାରୀ ଫେନ୍‌ସନ୍ ଦେବ
ବାର ଯେଉଁ ବିଧ ହୋଇଥାଏ ତାହା ସାଥୀରଣ୍ୟ
ଦୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ । ଯାର ବାଳ ଉତ୍ତମ
ବୁଧେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ବାଲ୍‌ପ୍ରିନ୍ୟ ଫେନ୍‌ସନ୍
ଦେବବା ଅବଶ୍ୟ ବଦାଳ୍‌ପାର କାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର
ସଙ୍ଗର ଉପରେ ତାହା ନିର୍ଭର କରିବ ; ମୋଧ
ସର ମିଛନ୍ତିହିପାଲିଟିମାନଙ୍କର ଅୟ ଏମନ୍ତ
ଉଠା ଯେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଭାଷ୍ୟକୁ ବେଳନ
ଦେବାରୁ ଅନେକ ମିଛନ୍ତିହିପାଲିଟି ଅର୍ଥମ୍
ଏ ସ୍ଥଳେ ଆଜିନହାର ଫେନ୍‌ସନ୍ ଦେବାରୁ
କାଥ କରିବା ଅଳ୍ପାୟ ଅଟଇ । କର୍ତ୍ତମାନ
ଫେନ୍‌ସନ୍ ଦେବବା ନ ଦେବା ମିଛନ୍ତିହିପାଲିଟିର
ସ୍ଵର୍ଗାଧିକ ଥିବାରୁ ସଙ୍ଗର ଦିଲ୍ଲି କିଆ
ପାଇଥାଏ ଏବଂ ଏବଳ ସମେତୁ ଅଟଇ ।
ଦେବର ଓ ମହାଜନୀ ଗୃହରେ ଥିବେ ପେନ୍‌
ସନ୍ ନାହିଁ ଅଥବା ତହିଁ ଧୀର ଉପସଂଗ୍ରହ
ବମଗ୍ନି ଅଗ୍ରାୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ମିଛନ୍ତି
ହିପାଲିଟି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେହିପରି ଏଲ୍‌କା,
— ଏଥୁରେ ଫେନ୍‌ସନ୍ ଦେବାରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି
ଗବର୍ନ୍‌ମେଟ୍ ପର ଧନରେ ବଦାଳ୍‌ପାର ଦେବ
ଆରଥାନ୍ତି । ଏହା ଉଚ୍ଚତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବିଲୁକବା ପ୍ରେସର୍ସନାର ପର୍ଯ୍ୟାନମାନେ ଯେ-

ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ପରିଜ କରି ପାହାରୁ ହେଲୁ
ପାରଗୋଟିକ ଦେବାର ସ୍ଥିର ବନ୍ଦପରିଷ୍ଠ ତହିଁର
ଗାଲିବା କମଳିଙ୍ଗ କାହାରୁ ଅଛୁ । ତେଣାରୁ
ପଠା ଯାଇଥିବା ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟରେ କାହାରୁ
କର୍ମରୁ ଗୋଟିଏ ବୁଧାର ଦୋଗା ସହାୟେ
ଶିରମା ସାହୁ ଏବଂ ବୁଧାର ଧାନଦାନ ଅଭିଭାବକ
ଫୁଲଦାନ ବଟୀଆ ପ୍ରଭାତ କେବେଳ ଦୁଃଖ
ସକାଶେ କନ୍ଦେଶେତି ପ୍ରଥମ ଶାର୍ଟପିକଟ ୬
ବୁଧାର ଭଗମା ଧାନଦାନ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ଏକମୋଡ଼ ବୁଧାର ଅଭିଭାବକ ସହିତ
ଗୋଟିକ ମାତ୍ର ସକାଶେ ମଜ୍ଜ ଅବହୁନ୍ର
ବିଦେମାନ୍ତ ମୁସା ଯୁଧ ଶାର୍ଟପିକଟ ଏବଂ ତମାର
ଭଗମ ପାଇବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲୁ । ଏପରି
ଖୋରାଖାର ଶ୍ରୀପୁଜୁ ଟେଲର ବାହେବ ଆଜି-
ପୁରାର ଟେଲପ୍ରାପ ସ୍ପ୍ରେଶ ଭଗନାସ ଧାରେବର
ହାତ ମନ୍ତ୍ର ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରକ ପଠାଇଥିଲେ । ମନ୍ତ୍ର
ସକାଶେ ଯୁଧ ଶାର୍ଟପିକଟ ଏବଂ ତମାର ଭଗମା
ଓ ମନ୍ତ୍ରକ ସକାଶେ ପ୍ରଥମ ଶାର୍ଟପିକଟ ୬
ବୁଧାର ଭଗମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ଅର
କୌଣସି ଦୁଃଖ ପରିଜ ହୋଇଥିବାର ଗାଲିବା
ରେ ଅବ୍ୟ ଦେଖି ପାଇଁ । ଭଗମା କରୁ ଏ
ପରେ ତେଣାର ଥର କୌଣସି ଦୁଃଖ ପ୍ରଶଂସା
ପାରବାର ଦେଖିବୁ । କରୁ ବୁଧାର ପାରବିଷି
କର୍ମ ବୁଧାର ଭଗମା ପଠାଇଥିଲେ ଅମ୍ବାନବଜାର
ଅନ୍ତର ଗୋରବର ଉପରୁ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ମିଶର ଦେଶର ସାହିତ୍ୟକ ଜ୍ଞାନରେ
ପ୍ରଧାନ ସମସ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପର ହୋଇଥାଏ । ଗନ୍ଧ
ନାଥ ପା ୨୫ ଉତ୍ତରେ ଏକଟେବଠାରେ
ଯୋହନ୍ତିବ ହୋଇଥାଏ । କେବେଳଙ୍କ ପ୍ରେ-
ଶାସ୍ତ୍ର ଯାହେବ ପୁଅମରେ ସୁବ୍ରତର ରଖିବା
କାରଣ ଶତପଥରୁ ଧୂଙ୍ଗ ପଠାଇଥିଲେ । ମତ୍ତ
ରହିର ଭୌଷିଷ ପ୍ରଥମର ନ ଘାର ଘରୁ
ସେଇବାରମ୍ଭରେ ଯାତ୍ରା ବିଲେ । ଶତ୍ରୁ ସେଇବ
ଆତ ମାରିଲ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।
ଭୁବନ୍ଧୁ ଧରିବାରୁ କିନ ଧରିବାର ଦୂରୁ
ଦେଲ ପରେ ଶତପଥ ଘରରୁ ଧୂଙ୍ଗ ପ୍ରଦାନ
ଦିଲେ । ପ୍ରେହାୟ ସାହେବଙ୍କ ପରାରୁ କବଳ
ଛ ୨୦ ଟ ଦକ ଓ କ ୫୦ ଟ ଅନ୍ତର ହୋଇ-
ଅଛି, ମାତ୍ର ଶତପଥର ମୃତ୍ୟୁ ଦଖା ଛ ୧୦୦ଟା ।
ସମ୍ମୁଦ୍ରା ଜ ୧୦୦୦ ଟ ଦେଲା କିନ ପନ୍ଥରୁ
ସୁବ୍ରତ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲେ । ଶାରୀ ବାର୍ତ୍ତାରୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅଛି ପାତ୍ର ଅଛ ଗୋଟିଏ ସୁବ୍ର
ଦୃଢ଼ବାର ସମ୍ମାନନା ଅଛ । ଏଥୁ ଶତପଥର
କଳ ସହିତରେ ଜଳିବା ହେଉଥାଇ ଥିଲେ ।
ଜ ୨୦୦ ଟ ଦେବା ଦସତିଲ ଭାଷାରୁ
ଯେବେବେଳେ ଧର୍ମପତ୍ର ଦେଇଗାନ୍ତ ମାତ୍ର ସା-
ହିତ ନ ହୋଇ କିନ୍ତୁ ୧୦୦ଟ ଟ ବୈନିଧି
'ଯଜମାନ ସୁବ୍ରତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତର କେବାରିନ୍ଦର
ଦେବେବେଳେ ହତ୍ୟାକାର ସାଦର ଓ କଳକୁ
ମନ୍ତରର ଧର୍ମବାଦ ଦାସିବ । ମତ୍ତ ଶେଷକୁ
ଏକ ପାଦା ଦେବ ଯାତ୍ରା ମଦକରେ ଜଳା-
ପତ୍ରାଶ୍ରି । ତାକାର ନଗର ଅଟେଶରେ ପକ୍ଷ
କ୍ଷେତ୍ର ମୁକ୍ତ ହେଲ ଓ ଶାମର ଘରମେଷ୍ଟେ
ଏ ଦଳପୁର୍ବାରୀ ପ୍ରାସ୍ତ ଦୋର ଅପଣାର
ଆନନ୍ଦ କରେବା ଶେଷାୟ ସାହେବଙ୍କ ହାତ-
ହାତ ଜଳାଇ ଥିଲା ।

ଦାରୁବାନିରେ ଓଳବଠାଗେଣ ବସୁ
ଧରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଳ କ୍ଷାତ୍ରଧୂଳ ଜର ମୁଖ
କା ୨୫ ଜୀବତେ ଜ୍ଞାନ ଶାଶ୍ଵତ ଅଭିରେ
କୁ ୩୫ ଶ ଏବଂ କା ୨୨ ଜୀବତେ ଜ୍ଞାନ
ଏହ ବୈଗଚ୍ଛି ମନ୍ଦର୍ଥରେ । ନଗରରେ
ଦେଶ ଧ୍ୟାନ ହୋଇ କରୁଥେ ସଜ୍ଜାବା
ଦରେ ପ୍ରତ୍ୱରେ କର ନଜ୍ଞାମଳ୍ଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲ
ସକ ସେ ସମ୍ମନ ପାଇବ ଦେଇ ଯେ ଆଜା-
ଧର କରିବାର ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାୟ କୁ ଧୂଳୀ ରେଖନ
ନଜ୍ଞାମଳ୍ଲ ଅଭିଧେବ ଦିନ୍ତୁ ଏବେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଦିନ୍ତୁ ଅଣ୍ଟି ହେଲ ଏବଂ ମାନେ ଧୂତ୍ ନ ଦେବନ

ଏହା ଉତ୍ସବର ପାତା ଉପରୁତେ ଦେଖି
କେନ୍ତୁ ଦୂରର କଷୟ ଗାହା ସମ୍ମେ ଶଳୁ-
ମାଳ କହିପାରନ୍ତି । ଦ୍ୱାତ୍ରିବରେ ସମ୍ପ୍ର ପରିଚ-
ବର୍ଷ ଏହି ଘରମାତ୍ର ସଂବାଦରେ ସମ୍ମରେନାପ୍ର
ବ୍ୟଥିତ ଓ ଗୋଲାକୁଳ ହେଲା । ଦାଳବା-
ବାଦ କରିବାର କଥା ନାହିଁ । ସେଠା
ମେହିମାନେ ଘୋର ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ି ଦିବା ନିଶ୍ଚି-
ମଧ୍ୟକମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏହି ଜିଜ୍ଞା-
ସବ ଆଶେର୍ୟ ବାନନ୍ଦାରେ ଲାକା ସଜ୍ଜାଯେ
ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟାନରେ ରହିଲେ କୌଣସିବୁଧି ଦେ-
ଇବ କିମ୍ବାର ଏବି ଜାକୁରି କୌମୋଦୀବେ-
କଳ ଦାତ ଯଶରୁ ଜିଜ୍ଞାମ କିମି ତଳ ମନ୍ଦ୍ର
ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ସମ୍ମୁଦ୍ର ଆଶେରଙ୍କର କହି
ଅଛିନ୍ତି ଏହି ଏ ସଂବାଦରେ ସକଷ୍ଟାଧାରିଣୀ
ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇଥିଲା । ନିଜମରୁ ପ୍ରଧାନ
ମହୀ ସବୁ ଲିପୁବଢ଼ିଥିଲା ଯାନରଙ୍ଗୁ ଏହା
ଦାରୁର ଶୋବାବଦ ଅବସ୍ଥାରେ ଏମନ୍ତ ଯେଇଁ
ଓ ହିନ୍ଦେଶ୍ଵରୀ ହତ୍ତି କାନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲା କିମ୍ବ
ସମ୍ମେ ଗାହାକୁ ଥଳିଗାବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବି
ମହାମାଳ୍ଯ ଲଜ୍ଜା କଥକ ଏହାକୁ ପ୍ରଧାନ ମହିଳା
ପ୍ରଧାନ କରି ଦେଇ କାହା ବିଦେଶୀଗାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି ଏବା ସମ୍ପ୍ର ମୁକ୍ତକଥରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଓৰালৰ প্ৰকাশন কঠম

ତେବାନ୍ତି ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଦରିଦ୍ରା ଦାନ
ହୋଇଲୁ ତଥା ନୟମାବଳୀ ବାହାରିଥାଏଇ
ଏହି ନୟମାବଳୀର ସୂଚ ମର୍ମ ଏହିବ ଏଥି
ଆଜି ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ରେଣୀର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଧରିବା ହେଲେ
ନାହିଁ । ଏହି ବର୍ଷର ଶତ ପଞ୍ଚଶା ଶତ
ଦିଶନ୍ତରେ ଶେଷ ପଞ୍ଚଶା ଶତ । ନାତ୍ରେ
ନୟମାଳୀରେ ଦାର ବୋର୍ଡର ଅଧୀନ ହେଲା
ବିଶ୍ୱାସୀୟ ସକାରେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ତେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ମୁକ୍ତାର ହେବେ ଏ
ଏମାକେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଢ଼ ସମୟ ଥିବାଲାଗୁଣ
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଗବେ । ଉଦ୍ଦିଲ ଏହି ମୁକ୍ତାର
ଯୋଗାଗା ତଳ ଉପରିଗୁଣେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା
ଅଛି । ସଥା—

ଯେଉଁମାନେ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଛ,
ଅଥବା ଏହି ଏହି ଛପାବି ଧାରାବେ ଏ
ଯେଉଁମାନେ ବିଶେଷବୁପେ ଲିପିକୁ ଦୋଷତ୍ତ
ପାଇବାକାଳୀ ବିଭିତ୍ତିରୁ ସାରିଗେହିକ ଧାରା
ଦସମାନେ ଛୁଟିଥ ଦା ଆର୍ଟରିକେଟ ଜୀବନ

ଏକ ବର୍ଷ ଥିଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହୁଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଅଧିକାର ପାଇବେ ।
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଶାଶ୍ଵତ ଅର୍ଥର ପଦମାତ୍ରେ ଦିଲ୍ଲିରେ
କୋଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନୋମାତ୍ର ବୌଦ୍ଧରେ
ବଳେବର ଅର୍ଥର ଗ୍ରେହରେ ଦୂର ବର୍ଷ
ଉପଦେଶ ଜ୍ଞାନର କରିବେ ଦେଖିଲ ଦେଖି
ମାନେ ଓକାଳର ପଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ଯେମାନ
ଦେବେ । ପଣ୍ଡାଙ୍କର ଦେବ ଉତ୍ସବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପର ରହିଥିଲା ।

କିପରି ଲାଭିଛ ମରେ ଓହନ୍ତର ଗୋଟିଏଥା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୁକ୍ତ ଦୋଷପଦବ ଏବଂ
ଯେ କେହି ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ପ୍ରତିକିଳା
ପଞ୍ଚଶିର ଅଥବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ମାନ୍ଦିଲର
ଶତରୁଦି ପଞ୍ଚଶିର ଉଦ୍‌ଧାର୍ମ ଦେଇ ଉତ୍ସବ
ମୁକ୍ତାଙ୍ଗ ପଞ୍ଚଶିର ବକାର୍ଦ୍ଦୀ ଧାର୍ମ ବୋଲିଥିବା
କିମ୍ବା ମାନ୍ଦିଲରେ ପଞ୍ଚଶିର ଦେବକ ବେ ବନ୍ଦୀ
ମୁକ୍ତାଙ୍ଗ ବନ୍ଦୀ ପାଦଗ ଦେଇ ଶାର୍ଵବ । ମଜୁତୀ
ପଞ୍ଚଶିର ବକାର୍ଦ୍ଦୀ ପରିପରି ୧୯୫ ଲା । ଓ ଭାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ଅନୁମତି ସଜ୍ଜାପେ ପରିପରି ୧୦୫ ଲା
ମଜୁତୀ ।

ଭବଳ ଓ ମୁକ୍ତାବ ହରତ ହେବାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିନ୍ମୟମାନ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବପରି ରଖିଥିଲୁ
ପର୍ବତ ର ଛୁଟିଥ ପଦୋଜଳ ଲାହି । କେବଳ
ଗୋଟିଏ ସ୍ମୃତାମ କଥା ଏହି କି ବିଷକୁର୍ବଣ୍ଠ
ସାର୍ଟଫିର୍ମ ନାହିଁ କରନେବା ସବାରେ ଯେଉଁ
ଦରଖାସ୍ତ ହେବ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଜନ୍ମ
ସାବେବନ୍ତ କିମ୍ବାରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦୟାରୀ
ଯାହାକୁ ଅବଳିତରେ ଯେମ୍ବାକେ କରି
କରିବୁ ପଢିଲା ହୁତ ଅନ୍ୟ କରିଆସିଥାଏ
ମାନେ ପେଉଁ ଅବଲିତରେ ସାଧାରଣମୁଣ୍ଡେ
ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦରଶ୍ୱର ପେହି ଅବଳିତର ପ୍ରଥମ
ବିଶୁରବର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦରଶ୍ୱର ସାର୍ଟଫିର୍ମକ
ମାର୍ଜନ କରିବେ । ଏ କମ୍ପ୍ୟୁନ୍ଟ ଡିଜିଟଲ ବିଜ୍ଞାନ
ସନ୍ଦେଶ ଲାହି ଉନ୍ତୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟୁତ୍
ତେବୁଅଛୁ ବି ଭାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଯହାକୁମ ବିପଦ୍ଧତି
ଫଳ ଘରପାରେ କାରାଗା ସାର୍ଟଫିର୍ମ ତାକବ
ଆଗାରେ କୌଣସି ପ୍ରକରେ ଉଛଳ କି ମଳାର
ମାନେ ଆପଣା ସ୍ମୃତିକାର ବିଶ୍ୱଳ କରିବାର
ଶୈଥିରେ କୌଣସି କରିବେ ।

୧ କାନ୍ଦେଖର ମିଛନ୍ତିଶଳ ଖାଦ୍ୟ ।
୨ କାନ୍ଦେଖର ମିଛନ୍ତିଶଳ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ
୩ ପର୍ମିଜେ ବାବ ଦେବାରୁଣୀ । ଏହେ କାନ୍ଦ

ତେଣାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନଗର ପର ସୋରେ
ନିବାଲିକ ଅବସ୍ଥାନୁୟାରେ ଟାକ୍କ ବସି ଅସ୍ତ୍ଵଳ ।
ଏବର୍ଷକୁ ପରିହାତା ଉପରେ ଟାକ୍କ ବନୋବସ୍ତୁ
ଦେଉଥିଲା । ସମାଦିବାହିକା ଏ ବନୋବସ୍ତୁକୁ
ଅନ୍ୟମୋଦନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଭାବାନ୍ଧର ଅପରି
ଦ୍ୟୁତି ଘରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପଥମ—ଯେଉଁମନେ
କୋଠା ପରେ ବାସ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ
ବନୋବସ୍ତୁରେ ଯାଦାନ୍ଧର ଅଖଳ ଟାକ୍କ ହେବା
ଭାବର ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଅଂଶ ଦୁଃଖୀ
ସୁତରଂ ପରିହାତା ଅନୁୟାରେ ଟାକ୍କ ଦେବାଲୁ
ଅନ୍ୟ ଦୂଜମୟ ସରକାର କର୍ମକାରକ ପ୍ରତିକି
କି ସେଉଁମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ହଲନୂତନ ବନୋ
ନସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଟାକ୍କ ଜଣା ପଢ଼ବ କାରଣ
ସେମାନଙ୍କ ବେଳନର ତୁଳନାରେ ପରର ହତା
ଥର ଥିଲା ପଢ଼ବ । ଅଛିଏବ ବାହିକା ବୋଲିଲୁ
ଯେ ପରିହାତା ଟାକ୍କ ବାଲେଖର ପ୍ରତି ଉତ୍ସ-
ମୋତୀ ନୁହିଲା । ଏଥରେ ଅପେକ୍ଷାକୁଳ ହଲ
ଅବସ୍ଥାର ଦେବକାନେ ପଣ୍ଡା ଟାକ୍କ ଦେବେ କିନ୍ତୁ
ଅନେକ ଦୁଃଖିଲେବ ମାର ପଡ଼ିବେ । ଏଥରୁ
ତୁଳନଦର୍ଶକର ମନ ଏହି କି ସେବେ ଏହିଙ୍କର
ଦେବ ଦେବେ ହୁଅବିଲା ତୁସି କରିବାର
କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ବର୍ଧଣକର ଏହି
ଅନ୍ୟମନ ବାହିକାର ପ୍ରଥମ ଅଗଳିର ସବୁତର
ଦୋହରାଇ । କାପ୍ରକରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀୟ ମାନେ
କମ୍ପୁଟ ବିଅନ୍ତର୍ର କି ଯେଉଁପୁଲେ ଦେଆଯିବ
ଯେ ପରିହାତା ଅନୁୟାରେ କୌଣସି ପରିବାର
ଟାକ୍କ ଦେବାଲୁ ଅମ୍ବ ଦେବ ସେବାରେ କମି-
ଶ୍ରମମାନେ ଭାବାଲୁ ଆଂଶିକ ହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଟାକ୍କ
ଜମା ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ଆସିବିର ସେହି
ପର ସବୁତର ଆମେମାନେ ବର୍ଧଣକାରୀର ଆଶା
ନାହିଁ । ଯେବେ ତହିଁର ସବୁତର ହୋଇ ନ
ପାରେ ତେବେ ନୁହିଲା ବନୋବସ୍ତୁହାର ମିଳ-
ନ୍ତରିପାଲିତିର ଅୟ ବସୁର ଜଣା ହୋଇଯିବ
କାରଣ ସରଗାତା ଅନୁୟାରେ ସେଉଁମାନେ
ଅଖଳ ଦେବାର ଯୋଗ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାକା
ଅବାୟ ହୋଇ ପାରନ ନାହିଁ ଏବଂ ସରକାରୀ
କର୍ମକାରିବିମାନେ ଯାହା ଦେଉଥିଲା ତେବେ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିନ୍ତୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ
ଯେଉଁ ଅମ୍ବର ଦେବନ ମାନକୁ ଟେଟ୍ କାରା
ଭାବର ସରଗାତା ବର୍ଣ୍ଣି ଟେଟ୍ ଲା ଏହିପର
ସାଥୀରଣ୍ୟମ ଦେଖାଯାଏ । ସପରି ମିଳିତି
ପାଇଛିର ଆୟ କସୁତର ଭାବା ଦେବ ସକ କରାନ୍ତି
ଆୟ ଜଣା ଦେଲେ ମିଳିତିପାଇଛିର ରମେଶ

ଶାଧନ ହେବା କଠିନ । ବାଲେଖର ନଗରର
ଲୋକଙ୍କଣ୍ଡ୍ୟ ୨୦ କଜାର ଏବଂ ଏଠାରୁ ସଫ୍ର
ସୁକା ବାର୍ଷିକ ଟ ୪୯୬ ଟଙ୍କା ମିଛିବିଷେଳ ଟାକ୍ତି
ଆଦୟ ହୁଅଥର । ଘରଭଡ଼ା ଅନୁଵାରେ କଦାଚ
ଏତେ ଟଙ୍କା ଆଦୟ ହେବାର ସମ୍ମାନା ଦିଶୁ
ନାହିଁ । ମୋଟାଲେ ନଗରମାନଙ୍କର ଏହିଷର
ଆଦୟକୁ ଆଲୋଚନା କର ଆରନକାରମାନେ
ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଓ ଗରଭଡ଼ା ଏହି ଦ୍ୱାରା
କଥାକୁ ଟାକ୍ତି ନିରୂପଣର ମୂଳ ସୂଚ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର
ସେଇଁ ନଗରର ଆଦୟକୁନ୍ତାରେ ସେଇଁ ମୂଳ ସୂଚ
ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ସେଠାର ମିଛିବିଷେଳ କାର୍ଯ୍ୟ
ସୁର୍ବୁରୁଷେ କିମ୍ବାକି କେବ ସେଠାରେ କାହା
ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଭରିଷୁଭରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ନମିଶୁଭରମାକେ କେଉଁ କାରି-
ଗରେ ବାଲେଖର ପ୍ରତି ଘରଭଡ଼ା ନିୟମକୁ
ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ କରିଥାଇନ୍ତି କାହା । ଅମେଗାନେ କହ
ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ସ୍ଥାନଯୁ ସମ୍ମାଦପତ୍ରମାନଙ୍କର
ତର୍କ ହିରକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ଏଥରେ
ଲୋକଙ୍କର ଅଥବା ମିଛିବିଷେଳାଲିଟି କାହାର
ଶେଷ ଦେଖାଯାଇନାହିଁ । ନୂତନ ବନୋବସ୍ତରେ
ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଥବା ଅଭ୍ୟାଗୁର ହେବ
କୋହିଲେ ଅଯ୍ୟ ନିକାନ୍ତ ଜଗା ପତିବ ସୁତ୍ତବା
କୌଣସିବୁଷେ ଏଥର ମନ ହଲ ଦେବାର
ଦେଖା ପାଇଁ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ କେବୁ ବେଳାଳ ।

ମାନ୍ୟବର ଲଭିତ ସାହେବ ବଜ୍ରଳାର
ଗଦରେ କଥି ସଥିମେ ସେହେବେଳେ କଟକଟା
ଆସିଥିଲେ ତେପେବେଳେ ଏହି ବୋଲୁ
ଦେଲାଲର ସଂଧାର କର କହି ସାଇଥୁଲେ
ସେ ଦୂରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଲାଲ ସମ୍ମୁଖୀ ଦେବ
ଏହି ପେହି ଚାଟେ ଅଛି ଥରେ ସେ କଟକଟା
ଆସିବେ । ସେ ଦୂରବର୍ଷ ଗର ଦେଲ ଏବଂ
କାଢ଼ିଲ ସୁଦ ପ୍ରଦର୍ଶ ଦେବୁ ସରକାରଙ୍କ
ଅବସ୍ଥାଙ୍ଗୟ ଖାଲୀ ବିଶେଷ ପତ୍ରବାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କାନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ
ରହିଗା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ୟବର ଲଭିତ
ସାହେବଙ୍କ ଶକ୍ତି କାଣି ଶେଷ ହୋଇ
ମାନ୍ୟବର କାମସଙ୍ଗ ସାହେବଙ୍କର ଦଳୟ ଅବ୍ୟ
ପ୍ରଦର୍ଶ ହେଲା । ମାତ୍ର କୋଣ୍ଠୁ କେନାଳ
ଅବ୍ୟ ପ୍ରେଇଲ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଛି ଭେଗେଫନେ
ପିତୃବ ରହିଲ ମନ୍ୟ ପୁରୁଷଗା ନାହିଁ । ଗରୁ ପ୍ରତିଶିଖ
ବଜ୍ରଳା ରବ୍ରିମେଷକର ବାର୍ଷିକ ଦିନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର

ପ୍ରକାଶ ସେ ସନ୍ ଟାଙ୍କା ୮୭ ସାଲ ଧେଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଲକ୍ଷ ସକଣେ ଆବଶ୍ୟକ ଅବା
ଆଠ ଗୋଟା ଲକ୍ଷ୍ୟର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋ + ଟାର
ବାର୍ଯ୍ୟ ଲଗେଥିଲା ଏହି ଅବଶ୍ୟକ ଗୋ + ଟା
ଲକ୍ଷର ଜୟ ରେ ବାର ଓ ପାଣି ବାହାରିବାରୁ
ଦେଇ କାମ୍ୟ ହୋଇ ଗାଇଲା ନାହିଁ । ଏଣେକ
ଧାରୀ ଦୋହାରାର ବଡ଼ ୨ ବଳ ଲଗିବାରୁ
ବିମୋହିତ ହୋଇଥିର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଚରନ
ଦୋର ପାରେ । ଏ ବର୍ଷରେ ବିପରି କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଥିଲା କୌଣସି ସରବାର ବାଗନ୍ଦରେ
ସବାର ପାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗଚ୍ଛ ଦୂର କର୍ବରେ
ଯେମେର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ଦୂରକାରେ
ଅନୁମାନ ହୃଦୟ ଯେ ଅନ୍ତର ଦୂରଦର୍ଶରେ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖ ଦେବ । ବାରାଣ ଏହି ଜୀବ
ସବାରେ ୩୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରତ୍ୟେ ସନ୍ ଟାଙ୍କା ୮୮ ସାଲ ଧେଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଲାର୍ଜ ହୋଇ କି ଥିଲା
ସୂଚନା ଅର୍କାଂଶରୁ ଅଥବା ଟଙ୍କା ୯୮ ଦୂରର
ଅଛି ଦେବଳ କଳିବ ବର୍ଷରେ ଧାଳ ଗୁଡ଼ିବର
ମୂଳ୍ୟ ଅଥବା ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁମାନ ହୃଦୟ
ଯେ ମୂଲ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରର ଅଥବା ପଢିମାଣରେ ପାଇୟା
ଯିବେ ଏବଂ କଟା ଓ ଚାକ ସେଇରେ ଆବଶ୍ୟକ
ସେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ହୋଇଥିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲନ
ଦେବାର ବରସା ଦେଖାଯାଏ ।

ଏହି କୋଣ୍ଡା କେନାଳ ଅସୁରଙ୍ଗ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ
କୃତିର । ଏଥର ସମସ୍ତ ବିଷ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରୁ
ବଜାରରୁ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଅଛି ଏହି ଅବସ୍ଥା
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନ କେବଳ କିନଳଙ୍କ କିମ୍ବା
ଦୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ନିବାରଣ ପାଇବା ଏଥିରୁ ଏଥିରୁ ଧାରା
କରାଯାଇନ୍ତି । ପ୍ରଦେଶରେ ଏହି କାଳ ଦୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ
ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରେଣ୍ଟର ଅନୁର୍ଦ୍ଧତ ଅଚାର ।
ଏହା କରିପାର ନିବେଶି ଏହି କି ଦୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ
ସମୟରେ ଏହି ଦାଟେ ଓର୍ଡିଶାର କାଳ ସ୍ଵାକ୍ଷର
କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବାର ଉତ୍ସମ୍ମାନ ଦେବ ଓ ସମସ୍ତ
ସମୟରେ ଏଥରେ କୌତୀ ଗମନାଶଗନ୍ଧାତ୍ମାର
ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଲେବରର ଶୁଦ୍ଧିକା ଦେବ ।
ସେପରି ଅକ୍ଷୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ରେ ଏହି ଲାଲ ପ୍ରସ୍ତର
ଦେଗାର ଅନ୍ତର୍ମାଳା ହୋଇଥାଏ ତାହା ଯେବେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ହୋଇ ପାଇବ ରେବେ ଅବଶ୍ୟକତାର
ବିଷ୍ୟ ଅଟେ ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାଳା ଶୁଦ୍ଧିର୍ଥ ଯେ
ଏ କାଳ ଅକ୍ଷୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ରେ ସମ୍ମାନ ଦେବର ମଧ୍ୟ
ଏହାର ବିଷ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାଳା ଏତେବେ
ଏହି କାଳ ସମ୍ମାନରେ ଏହା କାହିଁକିଛି

ନାହିଁ । ତହିଁର କାଗଜ ଏହି କି ଏହି ନାଳକ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୁଳପ୍ର ବାଲରେ ଯାହୁଥିଲୁ ଏକ
ସେଠାରେ ସମ୍ବଦ୍ଧା ବଜାସରେ ବାଲ ତତ୍ତ୍ଵ
ନାଳକୁ ପୋଛି ପକାରିଥାଲା । ଏହି ପାକାରିକ
ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ବଦ୍ଧା ବିଦୟମାନ ରହିବ ସୁରକ୍ଷା
ନାଳକୁ ପଚାଶାର ରଖିବା କାଗଜ ସ୍ଥାନେ
ବାଲ ଖୋଲା କଲ ସମ୍ବଦ୍ଧା ତଳାରବାଳୁ
ହେବ ଏଥରେ ଯେ ଉନ୍ନେତି ବାୟୁ ପଞ୍ଚବ
ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅତେବଳ ଅଧିକ
କଥ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ରେଳବକ୍ତୁ ଉପରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଖ
ଏହି ନାଳରେ ମାତ୍ରବାରୁ ପଚାଶାମରେ ସେବେ
ବେଳୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦ୍ୱାରା ହେବେ
ହେବେ ବଜ୍ର ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ ହେବ । ଅଜି-
ତାରୁ ଗବର୍ନ୍ମମେଖକର ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ସାବଧାନ
ହେବାର ପରିଚି ।

ପାପ ।
(ଶୈଥିର ।)
ମଳିଆଧଳ ।]

[ପୁନ୍ଥ ପ୍ରକାଶିତ ରୂପରେ ।]

ଅଜ୍ଞ ଏଁଠେଣୁ ପ୍ରାଚୀନୀ, ଶମତନ୍ତ୍ରଦେବ
ଅବଳ୍ୟ ମୋଗଲ ହୈବ୍ୟ ଓ ନିଜର ଧାର୍ମକ-
ଜୀବନ୍ କେଇ ବାଜୀ ଅଭିନ୍ନ ଆଖାତକୁ,
ହଲାହଳକ ମଧ୍ୟ ଅପଣା ଦନ୍ତକ କେଇ ବାଧା
ଦେବାକୁ ପ୍ରଥାବିହ ହେଉଥିଲୁଛି । ଏ କିମ୍ ?
ସ୍ଵର୍ଗ ମଜାକରେ ମେଘାଦରଣ କାହିଁବ ?
କେହିଁ ବାହୁ ଏ ମେଘର ଭୟକୁ ଦେଲା ।
କୌଣସି ଅପ୍ରକାଶିତ ତାରଣ ଯୋଗୁ ଏସୁକୁର
ସହି ଦୁଇବା ବୋଧକୁ ଏ ମୂଳିଅଧିକଙ୍କ ଆତ୍ମ
ଦଳ ଦ୍ଵାରା ହେଲାପାଇଁ । ଲୋକଙ୍କେ
ରଖାରୀ ବାଜା ଆମେ ଆମମଣ କରିବାକୁ ସାଧ୍ୟ
ହୁଅଲେ ନାହିଁ । ବୟାଧି ଶାନ୍ତିଯୁ ମାରିବିଦ୍ୟ
ଯଦଳ ଘେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥାକ ବରକୁ ଲାହିଁ ।
ଧୀମାସୁରଙ୍ଗେ ଦୂର ପକ୍ଷର ଦେଖ ଦେଲ,
କେବରଙ୍ଗା ଅପରାଧ ସିନ୍ଧୁରେ ପପଦ୍ରତ,
ମୁକ୍ତୀ ୫୦୦ ବିମା ଉଚ୍ଛିତ୍ତ କିମ୍ ଅଧିକ ମାରୁକ
ଦେବ ସୁତ୍ରାଦ୍ୟତ, ସୁବ ଲଗିଛି; ଦୂରାପାତ୍ର
ଶରକୁ ଦ୍ୟକ ଉତ୍ତାନ ବାହୁମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଦେ
ବାକୁ ଲାଗିଲା । ମନୀଧିକ ନିର୍ବିକ ତତ୍ତ୍ଵେ
ଅନୁଭବିତ ହେଲେ ଦେଇ ଏକ ମାହସରେ
ଅପରାଧିତେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ର୍କ୍ଷଣୀ ପାଇଲା
ମାକେ ପଣ୍ଡା ପଦ ହେଲେ ମାତ୍ର ଯତନ
ଧେନ୍ଦ୍ରମାନେ ଧାର୍ମକ ଟଳିଲେ କାହିଁ
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅନେକ ତେଣୁ କଲେ ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟ

ଦୂର ପରିଲେ କାହିଁ । ଅନ୍ତର ଉଥିଲା
ଦ୍ୱାରା ଦେଖି ସବଳ-ହତିଶ୍ଚ ଅବଧିଶ୍ଚ
ବାଙ୍ଗୀ-ପାଇକମାକେ ପଲାୟନ ପରମ୍ପରା
ହେଲେ । ଧରେ ଏତେବେଳେ ସୁବା ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୁଣ୍ଡ ନ ହୋଇ ପାଇକମାନଙ୍କ କରୁଥାଏ ଦେ-
ବାକୁ ଲାଗିଲେ । ବସ ଦେବ । କର୍ମିମାର
ସେତେ ନିଯୁଗ ଦେବନ୍ତ୍ଵ ପର୍ମିତବ, ଭସଳ
ଭାବୁଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତରେ ଜାଣ୍ଠି ଚାଲିବ
ଦେଇଛେକାଳ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଦେଖୁ । ସ୍ଵ-
ବାସ୍ୟ ଧେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ମଳ ହେଲେ । ରଖି ପ୍ରକଳରେ
ଆରୁ ଧେନ୍ଦ୍ରକାହିଁନ୍ତି । ମୂଳପୃଷ୍ଠକ ଯାହାଙ୍କର
ସାହସୀ ଅନୁଚର ସମରେ ମନ୍ମାର ଅଣି
ଦେଇ କୌତ୍ତାକୁରୁତୁରିଲୁ । ସାଥୀଙ୍କର ପୀଇ ମାନ
ପୀଇ ଜୀବନ ଉତ୍ସବ କରିଅଛି । ଦୟକ ନାମ
ଗବ ନାହିଁ । ଅଭୁଦ୍ୟୋଧ ମାଦମରେ ମୁଣ୍ଡ ସବଳ
ଦେଇଲୁ ଦିନାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଗଢ଼ି
କୁଦୟରେ ଦୟକ ପର୍ମିତବ ହେଲ ପର ବୋଧ
ଦେଉଥିଲା । ଆଠକ । ସେହି ପଠାଣ ଗ୍ରାମ
ସନ୍ଧା ସ୍ଵାମନରେ ଉପର୍ତ୍ତିକ ଅଛିଲୁ । ସେ କଳ-
କୁ ସହାୟକାନ ଦେଖି ପଣ୍ଡାହ ଫରାରୁ ଆଚମନ
କଲେ । ଶତ୍ରୁ-ନଷ୍ଟିପ୍ର ଶର ଆଶାରେ
ଥଳକର ଦେବ ଧର୍ମ ମାନ୍ତଳୀ ଆବାର
ଧାରଣ କଲ କିମେ କଲମୁଣ୍ଡ ହୋଇଅବିବାକୁ
ଲାଗିଲା । ତଥାପି ସାହସର ଜୀବା ନାହିଁ,
ସୁଦରେ ବିଶ୍ଵମ ନାହିଁ, ଦିଙ୍ଗ ଦେବାର
ବନ୍ଦହା ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ କଣେ
ସେବିକର ଅଣି ଅଦାଗରେ ମୁଳପୃଷ୍ଠକ ପର
ବନ୍ଦରେ ମାନ ସକାଶେ ଜୀବ ଗବରେ ୨୦୫
ବର୍ଷ ବୟସରେ ଜୀବନ ପ୍ରହାନ କରି ସୁର୍ଜିରେ
ବଣ କଲେ ।

କୁମତନ୍ତ୍ର ଦେବ ବାହାରୁ ପୂର୍ବ ପଠାଇଲୁ
ଦେବାରୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଦେଲେ ମାତ୍ର ବାହାର
ତାଙ୍କ ନିକ କେବର୍ତ୍ତନ ସହରୁ ମଳପିଞ୍ଜରୁ
ଆଦେଶାନ୍ୟରେ ମୃଦୁପୃଷ୍ଠକରୁ ଏକମାତ୍ର ସା-
ନ୍ଧାନ ୧୫ ଦଶିୟ ବାବବ ‘ରହିଥିଲ,
ମିଠାବକାଣେହଣ କଲେ । ଏବେ ପଠାବ !
ଦିନର ବରନ୍ତ—ମଳପୃଷ୍ଠକ ତେଣୁ ଗର କ
ଣା ମୃଦୁପୃଷ୍ଠ ଓଡ଼ିଥୁ, ସେ ଗଢ଼ ସମନରେ
ପ୍ରାଣ ଦାନ କରେ ସେହି ଗାର । ଆହୁ
୧୦ ହୋଇ ମଳକମାଟି ଘେବେ ମୃଦୁପୃଷ୍ଠ ଏହି
ସମ୍ମି ଦେଲ ସ୍ମରଣ ସହାୟ କମଳଦୁର୍ଦ୍ଵେଦିନକ
ସମ୍ମରେ ସୁନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଜୀବିକ
ଦେବାରୁ କୁଣ୍ଡିର କି ହେଲେ ତେବେ ଦେ

କାର ପଦ ଦାତ୍ୟ ନ ଦେଲେ ଯାହିଁ କିଏ
ଦେବୀ ହେବଳ ଶେଷ ସୁର୍ଜନ୍ମୁଖ ଧ୍ୟାନକ
ପୂର୍ବ ସୁରକ୍ଷାରୁ ଧ୍ୟାନେ ‘ଶ୍ରୀମତୀ ମହାତ୍ମା’
ବୋଲି ହେଲିବା କଥାକିମ୍ବି !

ଯେଉଁ କୁକୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ପାଶଦିଆ, ସେ
ବିଷଦ୍ବା ବୁଜାବର ମାନବାଢ଼ ହୋଇଥିଲେ,
ବାହାକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନାର୍ଥାରେ ଏହି ଚର୍ଚିକା
ସରବରବାର ହୋଇଥିଲେ (ଏହା ଲୋଗରେ
କାଳରେ ବସୁଦ୍ଵୀର ହୋଇଅଛି) । ଚର୍ଚିକା
ଠାକୁରୀର ଏଟି ସବୁ ପ୍ରଥମେ ଏହାର
ଦୂରବଳ ଅଧିକା ମନ୍ଦିର ସଙ୍ଗାଦର ଦେଇଥିଲୁ
(ଏହା ଅଗ୍ରନ୍ତ ମନ୍ଦିର ଉଛି) । ଯମିଟି
ଦେବ ଯେଥିର ମଞ୍ଜୁଗୁଡ଼ିର ତରିଥିଲେ
ଏଥୁରେ କାହାର ଧଳବସ ନିଃରେଣ୍ଟିର ହେ
ବାର କାହାର ମନ୍ଦିର ଥିଲୁ କାହିଁ । କିମା
ମଧୁରପୁର ଧନ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦିନେ ପଢ଼ୁ ସିଂହା-
ସନ୍ଦରେ ଉପଥିତୁ ହେବେ ଏହା କେବୁ
କୁହୁରେ ଥିଲା ଆଶା ଜରି କି ଥିଲେ । ଏଣୁକର
ବାଜାର ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଏଠା ସବୁ
ମାତ୍ରା ମିଳିଯୁ ଧଳବସ ନାହିଁ କୋଳ ଦିଲୁ
ଅଧିଅହନ୍ତି । କେବୁଛିଲା ଦିନାଳି ରଜ୍ୟକର୍ତ୍ତା
ଏତେ ଅଳ୍ପ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରଦଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦିଲା ସମୁଦ୍ର ସପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାଣ ଭାଗ
କହିବା କୁମୁଦ ମହାନ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେବି ଅବେ
ଦିବ ? ହାସୁ ! ! ! କେବୁନ ତନ ପତ ବର୍ଷ
ପ୍ରଦଳର ଅଳକର ଅଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ଆଜି
ଡେଯୁକର ମୁହଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ୟାମଣି ପାତ୍ର ସୁନ୍ଦରାଙ୍ଗ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ
ଦେବି ଅଭିଷିଳାହା । ଯୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସବମହାରାଜୀ ବାଲେଶ୍ୱର
ମାତ୍ର ହେବାନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡଳ ଜିହ୍ଵା ପାତେକ ବାଲେଶ୍ଵର ଦୋଷ ଦେଇ ଏହାର ମେତ୍ର
ମନୀ ମନୀପୁ ଦେଖି ଏହାର ମେତ୍ର ପରି ପରିଚାର ଥିଲା ଏହାର ମେତ୍ର

ଏଠା ଶାନ୍ତି ସମ୍ପଦକ୍ଷେତ୍ରର ରେଣ୍ଡରିଂଗ ଅନୁଷ୍ଠାନି
କଲେ ଅମେରିକା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି । ଆହୁରିଆ ନାମ
ବୁର୍ଜିଯ ଲାଇସ ଉତ୍ତରାଧିକ ହୁଏ ଦୁଇକମାତ୍ର ପତ୍ର
ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ତାଙ୍କ ବନ୍ଦର୍ଜନିକ । ସଥା— (୧) ଚିନ୍ତା
ବ୍ୟବସ୍ଥା (୨୦୩୦ର୍ଗ) (୨) ମାର୍ଗବିଷୟତ୍ (୩) ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବ୍ୟବସ୍ଥା (୪) କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ (୫) ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁଟ୍ଟି
(ବ୍ୟବସ୍ଥା)

ପାଠିଲେ ଏଥା ସାହାରୁ ଦିନକାଳୀ ତୁ ମନ୍ଦିର
ଶିରରୁ ଦିନକ ଲାଜିରୁ ବୋଇଏ ଦଢ଼ିଲା ମେନିଲି ତଥାର
କଷାଯାଗ୍ରୁ । ସାମନ୍ଦର ଏଥର ପାଦରେତୀବା ପଦଶାଖେ ୧୩
ମୁଣ୍ଡାରେ ଚାଲିବି ଦେଇଅଛି । ବାହୁଦିନ ତଥା ନାନାମହିନୀ
ମୂର୍ଖ କିମ୍ବା ଅଧେରାରେ ମୁଣ୍ଡି ଲାଗୁ ।

ବୁଦ୍ଧାମାର ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମତ୍ତା ମହି କାଳକାଳୀ କଥା ହେଲା
ଏହି ଦେଖିଯାଇଲା । ସମ୍ବଲର ଦୁଆର ଏବଂ ଶରୀରା କୁହା,
କାଳରେ ମାତ୍ର ଏହି ସେଇ ହିତକେ ଆର ହିନ୍ଦୁ ମହିନୀ
ହେଲେ, କେବୁ ବାହୀଙ୍କର କେତେ ତଳୁ ଦେଖିଲାକୁ ଯାଇ ବ
ହେଲା । ଏହାରୁ ଜୀବନ ପରିବେ ପରେକ ଲେବ ହେଲେ ।
ମହାଦ୍ୱାରା ହିନ୍ଦୁର ପାଠେ ଆର ପରିବାର କଥା ହେଲା
ଏ ଦେଖିଯାଇଲେ ଏହି ଅନୁଭବମତେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ
ମହାଦ୍ୱାରା ଜୀବନଥରେ ଯମେକ କିମ୍ବା କଣା ସାମାଜିକ
ବନ୍ଦୁ ଓ ମନ୍ଦୀରକାଳ କଥାରତୀରୁ ବେଳେ ଦୋରୁ ବାଜରେ
କଥାପରିବଳେ ଏ ଆରକ୍ଷଣ ସେଇ ପରିବଳେ । ଆର କୌ
ତ୍ତିପରିବଳେ ଏ ଆରକ୍ଷଣ ସେଇ ପରିବଳେ । ଆହଁ ବହ କ
ଥାରୁ ।

ପ୍ରତିକ ଧାରାରେ ଗୋଟିଏ ହୁକୁ ବନ୍ଦରୀ ଦିକ୍ଷାତ ପ୍ରଦା
ମୁଖ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତେତ ଦୋଷାତ୍ମକ, ବାହୁମନ୍ତରେ ବଳଥା
ଦେଖିବୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବାହୁମନ୍ତ ଦେଖାଯାଇଛି । ଦେଶର
ଜୀବନାବୋଲି ତା ଏ ଦିନ ଫେରୁପରିବେ ଯୋଇୟ
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତରୁ ବ୍ୟାହର ଦିନଶାର ସହିତ ୩୦ ବର୍ଷିଯ ବ୍ୟାହ
ସୁଭବର ଦିକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା । ଶରୀରର ହରିଜାଣ ଅନ୍ୟକ
ତଥାର ରାଜ୍ୟରେ ହୁଅଛି ହାଲେ । ଏହୁ ବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ଧାରର
ଅନ୍ଧର କିମ୍ବା ଦେଇବାରେ ।

ଯର୍ତ୍ତନର ମାକାଳ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସର ଶାଖାଙ୍କରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ
ଦ୍ୱାରାପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ମହାନେତା ହୁଏ ମାନ୍ୟର ନବୀନୀମେଳା
ରାଜାର ଲଭେତୁର କବୁଳ୍ୟ । ସୁମି ଉତ୍ସମ୍ମାନ ମାନ୍ୟର
ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦ୍ୱାରା ପରିପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ଗଲାଅଛି ।

କହେ ଶୁଣ୍ଡ ଏହି ପାଦକ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ପଥବାର ପରାମର୍ଶ
ଦିଲ ଟିକି କହୁଥିଲା ଅପରାଧକେ କୁଣ୍ଡାଯ ଦେବିଜୀବି
କେହେବେଳେ ତରକାର ଅପରା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡା କହାଇଥିଲା
ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୁଣ୍ଡାକ ପରାଧ କରିବ ତେବେକଷିତରୀଠା
ଦ୍ୱାରାମୟ ଭାବସଥିତ ଥାଏ ବନ୍ଦତର କରିବାକଷିତା
ବାହୁ ଚକରାକ କରିଥିଲା । ବୁଣ୍ଡା ଏହି ବୁଢ଼ିକ କରୁ କରି
ଅନ୍ତର୍ମଳେ କହାର ପାଦାକାରେ ପାତା କୋରିଥିଲାଛା କାହା
କିମ୍ବା କରିବାକ କାହା । କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣାକ ମଧ୍ୟ ଅର୍ପିଯାଇଗଲା
ମନାକ ତେବେମାନଙ୍କ କୁଣ୍ଡାକ କୁଣ୍ଡାକ କରିଥିଲାର ତେବେ ମନର
କାହିଁ କୁଣ୍ଡ ପାଇବାକାରେ ତେ କୁଣ୍ଡା କରିବ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ଏ
କରେ ପାଇବାକାର କରିବା । କେହେବେଳେ କରିବା
କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ପାଇଁ ବେଳାଓତ ମୋହରିଯାକ ହାର୍ମିକରା
କି କାହିଁ କରିବାକାରୁକୁଣ୍ଡ ଅକର । ଏମତି କବେ କୁଣ୍ଡା
କରିବେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କେଳି କେମାନି କରିବ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କୁଣ୍ଡ ପରାମ କୁଣ୍ଡାକା ଦେଖାଇବା ଏବଂ କରି କରି
କୋଷ କରିବାକ । କିମ୍ବା କାହିଁ କରିବାକାରେ ପାଇବା
କାହିଁକାର କାହିଁକାର ଏବଂ ଏହି ସମୟର କରି ଯେ ପାଇବା
କାହିଁକାର କାହିଁକାର କରିବେ କାହିଁକାର ସଦେହ କାହା ।

ମୁହଁରା କୁଳରେ କୁଳ ପ୍ଲେଟର ଆହୁତି ଦରି
ଗୋ ସହା ମେଲାଇ । ଉଦ୍‌ଧେନ ମାତ୍ର ତା ୨୫ ଦିନ
ଏଣେ ହୋଇଥିବା କଥ ଯାତରଯାତ ନିଧିରେ ୧୧୨୦
ମାଲାରେ ଜୀବ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ପରିମାଣରୁ କାହାର ଦେଖିଲୁ ଏହାର ବିଷୟରେ କଥା ନାହିଁ ।

କରିବ ପକାଇ ସାର ସୁନ୍ଦରିର ଥୁବ ହୋଇ ଦେଖ
କଷିତ୍ତ ମଦ ଦେଇଥିଲା । ତାହାଠ ରୁ ଅବଶ୍ୟ ଉଚିତରେ
ଲେଖ ଯାଇଥିବା । ୧ ୧୫୦ ଛାଇ ଅଳକାର କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷୟାନ୍ତ ଅଳେକ କବାର ସମ୍ମରି କାହାରଙ୍କ । ଆଜାନୀ ଜୀବ
ଗେତ୍ର ଅଳକାର ଗେତ୍ରର ହେତୁ ସକାର ସ୍ଥାନର କବିତ୍
ଅପର ଦୂର ଦେଖି ଅଭ୍ୟୋଗତର ସେ ଗୋପନୀଯକାର
ମୂରି ହେବାର ସମ୍ମରି ଦୁଇବର୍ଷ କଠିନ ପଣ୍ଡମ କବିକା
କମିଶ ବାନ୍ଧାରକୁ ପ୍ରେସର ହେଲା ।

ପୃଷ୍ଠାକୁଳକାଳ ଜିନିଗାରମାନଙ୍କ ସହିତ ମତ ପଥେ
ଶ୍ଵାସପ୍ରଦୀପକ ଅଧିବେଶନ ସମୟରେ ଦିନବେଶନ ପ୍ରତିବିତ
ପ୍ରତିବିତ ସମ୍ମାନୀୟ ଅଧିବେଶ ପ୍ରତିବାଦ ଦିନବୀ ଲିଖିଛେ
ଟ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କାର କୁଦା ପାରିଦର ହୋଇଥିଲା । ତଥେ
ତାହାର ମନ୍ଦିରର ପଢାଇଅନ୍ତରୁ ଏବାକେ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେଗାରୁ ପ୍ରତିବିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।—ଅଧିବେଶନୀ ଶାମାନ୍ତି
ନିଯମ । ହୁଣ୍ଡି ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧନ ବାହୁ ନିଯମ । ହୁଣ୍ଡି
କାମକାଳ ଅନ୍ତର ।

ତେବେକ ପ୍ରଧାନ ମହି ଶ୍ଵାସକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଚରଣପ୍ରଥମ
ଦୟମ ବୟସ ଗ୍ରାସ ଦେବଦଳ ଦେବଦଳରୁ ଲଜ୍ଜାମୁ
ଦୂରଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପଥର ରାତ୍ରି ରାତ୍ରିରେ ଦୂରଦ୍ୱାରା
ଦୟମ ମୁଣ୍ଡ ଉନ୍ନତରେ ଦିନ କଠାଲଥୀରୀ ଓ ଆମଗ କଠାଲଥୀରୀ
ଦୂରଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣାରୁଥାୟୀ ଦିନରବାରିରେ ଉତେଶବାବା
ରାତ୍ରିରେ ସଙ୍ଗେ ସମାଜ କରିବା କାରଣ ସେହି ଉପର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଦିନ ଦିନ ପାଇତାବେ ଅପର
କୃତିତା, ବନ୍ଦରଳି ଓ ବସ୍ତାଏ କଣାଇବା କାରଣ ସାହେବ
ନହୋଇଥିବ ବୋଲିଠରେ ଉପରେ କୋଇଥିଲେ । ସାହେବ
ଅର୍ଥର ବୁଦ୍ଧ ହାରିବ ସାହେବ ଖେମାହଜୁ ନିଯାମ ସବେ
ଯାଇଛି ଦୟମ ଦେଲେ ଏହି ଧେର ଅନୁଭବରେ
ପ୍ରକାଶ ଦୋଷର ଦିନ ଦିନ ଦେଲେ କରିବାର କଲାପରିବାର ବର୍ତ୍ତ
ପ୍ରଦାନ କରିବାର । ସବୁଦେବାରିର ମରନକାରୀ ହେବା
ଦୟମରେ ରାତ୍ରି ଆସି ପ୍ରାଣିର ଦୋଷରେ
ପ୍ରାଣର ମନ୍ଦାଦୟ ଦୟମ ବରିଅଛନ୍ତି । ଏହୁ ଦିନର
ସେବକ ବ୍ରାହ୍ମଦାତରରେ ବୈଷଣି କାରଣ କାହାର
ନାହିଁ କାହାରିବାରି ନାହିଁ ଲଭ୍ୟାକ ହେଲେ ଅଧେମାନ
ମୁଦ୍ରାରେ ମନ୍ତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ରରେ ।

ନିର୍ମାଣକାରୀ ହିତ ପାଇବାରୁ ଏହି ବିଷକ୍ତି ଦିଲ୍ଲିଯିରୁ
ପାଇଥାଏ ଏହି ବିଷକ୍ତି ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି
ପାଇଥାଏ ଏହି ବିଷକ୍ତି ହେଉଥିଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି
ପାଇଥାଏ । କିମ୍ବା ଏହି ବିଷକ୍ତି ହେଉଥିଲା । କିମ୍ବା
ଏହି ବିଷକ୍ତି ହେଉଥିଲା । ଏହି ବିଷକ୍ତି ହେଉଥିଲା ।

ଦ୍ୱାରା ଉପରେବାଟାରେ ସି ଯେବେଳ ନମୀର
ଦୁଃଖାତିକ ଅର୍ଥର କରିବା ହେତୁ ଦୂର ଶାସନର
ପ୍ରଥମ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପ୍ରାଣୀ ସାମାଜିକମାନେ ଲଙ୍ଘନ
ଅଛନ୍ତି ।—ପ୍ରସେବବାରମ୍ଭେ ଶାଶ୍ଵତ ଚାରିଶତାବ୍ଦୀ
ଦେଇଥିବାରୁ ଏକଷାତ୍କର୍ତ୍ତା ଏହାମଧ୍ୟରେ ଲେଖିବାର ବିଷୟ
ମନ୍ଦର ଦେବାର ଅଳ୍ପ ବିଦ୍ୟା ଧ୍ୟାନ ବି ଅଧିକର ଦୁଇ

ତବକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ କଟିପକ ବସିଥାଏ ତହୁଁ
ସବୁଦ୍ୟମାନେ ଥାନ୍ତୁଳ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଯେତେ ଜାଗମୂଳ, ବୁଝିବାହି,
ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଗମାନଙ୍କରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରାମର୍ଶକାରୀ
ଜାଗାରଠତ୍ତୁଛି । ଅଜାମୀ ଅଗ୍ରେଲ ମାସ ତା ୧ ଦିନ ସବୁଦ୍
ବାହୁଦ୍ୟନେଷ୍ଟରେ ଏମାନବର ଘରୋଟି ଥିଲା ହେବାର
ଅଭେଦଶ୍ଵର । ଏମାକେ ଉତ୍ତରାକ୍ଷ ଅଷ୍ଟବେ କି କାହିଁ
ଅବ୍ୟାହି କିମ୍ବୁ ଫୋର କି ଏଥାର ହୃଦୟରେ ଆଖ ଲେଖିଥିଲା
କରି । ଯେବେ ଆସିବାର କି କ୍ରିୟ ତେବେ ଉତ୍ତରାକ୍ଷ ନିମନ୍ତ୍ରି
ଦୂର୍ଗମବ ବୋଲି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରାଣୀ ବିଶେଷ
ଅଭ୍ୟାସ କହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମବିଦ୍ୟା ବେଦଦେହର ଜୀବିକ ର ଦେବ
ହୋଇ ଥାଇ କି ପାଇଁ ।

କୁଟ୍ଟୋପ ସାତବେଳ କହାଇ ନମିଦାରମାନଙ୍କର ଗେ
ବେଶକଳ କରେଥିଲ ଅଛେବଳ ପଞ୍ଚ ବା ଶତମାନ
ହାରିବରେ ଉପାଦିତ କରିଅବୁଝି, ତାହାରେ ମୁହଁ ପାହେଇ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରକାର ହାରିବଳ ଏହା ଏଣେ ପାହାକରିବ
ସାଧାରଣ ! ତେବେ ବୋଲି ଯେଉଁଥି ହେ, କେବଳାଳ
ଯେଉଁ ଅନ୍ତରୁ ଅଭୋନିତର ଜନନୀୟମ ଦାଖିବ ।

ବୁନ୍ଦିପେଇଟ ତଳ ଜହାନାର କିମ୍ବା କରୁଥିଲେ ସେଇ
ଅଗ୍ରିଲ କବିତାରେ, ଖରବଜର ପରେ ଶାର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କ
ଲୁହାରବଳ ତର୍ହୀର ସୁଣାଣୀ ଦେଉଥିଲା । ବାଧ୍ୟକ ଉପରେ
ମଧ୍ୟ କୁରୋଯୁକ୍ତ ବନ୍ଦାରିବ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲା
ଏହିପ୍ରେମକାଳେର ପଇ ବାହେବ ଏହି ବାକିକାଳ
କରିବାର ଦେଖିଲ ଅତିରି ଅଳ୍ପ ବାକି ଅଛିଲା ।

ମୁହଁ କୋଣପୂର ନାଦିଶାଳେ ଦିନର ସନ୍ଧାନକୁ ଖର୍ତ୍ତ କରି
ମହ ଏବର୍ଷ କଷୟ ଏବଂ ଦାରକରୁ ପୋଷଣକୁ ଲୁପ୍ତ କରି
ଦୟ ଦୟାର ରାତ୍ରିଶ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ଉ ଦୟାକାଳୀନ
ନବାଦ କଳାପାଦକେ ଘର୍ବନୀଯ କା ୧୧ ଓ ଶର୍ମିତ
ଯନ୍ତ୍ରେ ପଚାଇର ତେଣେ ପିହି କହୁ ଅଛି ପଚା
କଥ ଅଛେ । ଏ ସମ୍ବାଦ ଏକ ଦେହିନ୍ତିରେ ସତ୍ତ୍ଵ
ଦେବତା ପରାମର୍ଶର ଦୋଷଜୀ ଦିକ୍ ଗଲାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯାଏ
ରହୁଛି ନିଜରେ ପାଦା କଲେ । ଯେ ଜ୍ଞାନକୁ ବିଦ୍ୟା
ନିଯାମିତ କରିବିରେ ସାହା ଦେବ ।

ଏକ ମୟାନଗରୀର ଲୋକା ଆହଁ ସେ ପଦ୍ଧତି ଗେଣେ
ପଦ୍ଧତି ପାଇସିଲା ତେ ଶକ୍ତି ତାକ ଅର୍ଥିବ ଅଛି । ସେ
ଅର୍ଥିବ ସନ୍ଦର୍ଭାୟ ଯୋ କଥା ହ ବେଳକାଳି ଏ ପଡ଼ୁ ବା
ବାଜାରମ କଥାକୁ କଥା ପଡ଼ୁବାବାକଥାକଥାକ
କଥାକଥା ।

କେବଳାମ୍ବନ ଲେଖିଥିଲୁଛି ସେ ନାପିତଙ୍କ ଜଳ କେବଳ
ପାଦେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବକେର ସଂଖ୍ୟା ଯୋଡ଼ା ଏହି
କଣେତ କର ଅର୍ଥାତ୍ → ନାପିତଙ୍କ ରେଗଲ୍ସ୍‌ର ପା
ଦିଶ କାହିଁ ମାତ୍ର କେବଳଧୂର ହୁଏ ଥାଏ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାରେ ଏକ ସଂଗାନ୍ଧାର ଦୟକ ପଦ
ହେଉଥାଏ ମାତ୍ରାକୁ ଯେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହାର
ବ୍ୟାପ୍ରା ଏ କରନ୍ତେ ତିରିଶ ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ କେଇନାଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇ ଦେବାରୁ ଏ
ବିଲେଖନ କରିବାର ବିଶେଷ ଠାରୀରେ ସାଧ୍ୟ ହୋଇ
ବସାଇରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସଞ୍ଚାର ମେଳେ ଚାଲିବାରୁ
କାହିଁ ନାହିଁ ।

ମନ୍ତ୍ରଧୂର ମହାଦେବ । ସମ୍ମରଣ କରିବ
ବୋଲିବ ଅଛି । ଅତିଥି ତା ଶିଖିବେ ମହା
ଶତା ଉତ୍ସବରେ ପାଞ୍ଚମୀ ରେଳାଗରେ ପ୍ରମାଣ କର

କୁଳେ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମେଣ୍ଟେ ବଳୁ କରି ଲେବନ
ଶ୍ରୀ ଗୃହ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଉନ୍ନତ ଆ ଦୂନାବନ ॥
ସତ୍ତବ ବିଷ ସମେରର ସେ କରିବାର ହାରକା ।
ହିମା ପ୍ରକାଶ ଦୂରର ଏଥି ଧର୍ମ ପଢାକା ॥
ଦୀନ ଲୁଣିକର ଅବାସ ଦେବେ ନଦୀ ଜଗନ୍ନାଥ
ପ୍ରଭାତ ବସରେ ନହିଁଲ ଜନମାନଙ୍କୁ ଧର ॥
ଦୀନାର ମାନ୍ଦାଜ ଲୁହର କଲିବତା କଟକ ।
ଦୀନ ଜୟଧର ଅଗର ତାକା ଥଟେ ଥଥକ ॥
ପଞ୍ଚମ ତୁଳନ ଅବାସ ଦିନ ଏହ ଦେଖରେ ।
ପାତୁରକ ଶୋଭା ବଳାପ ପୁରୀ ସତ୍ତବ ପ୍ରାନରେ ॥
ଦୂନୁ ଉଛହତ ମନ୍ତ୍ରିତ ଦଢ଼ ଥଳକାରରେ ।
ପ୍ରମାରେ ଥଦର୍ଶ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ॥
ରହମମ୍ବ ଏହ ଭାବର ବିଦେଶୀପୂର୍ବ ଘୋଗ ।
ଅବାକ ବିଧିନ ବିଧିର୍ଥ କରୁ ନାହନ୍ତି ଲୋଗ ॥
ଆଜି ଯେଉଁ ଲଳା ବାଣରେ କରୁଥିଲ ଦର୍ଶନ
ପ୍ରବେଳ ପ୍ରତାପ ତାପର ଏବା ଥଟେ କାରଣ ॥

EXTRACT.

There is a curious literature growing up in India which attracts far too little attention in England. It has long been known that many of the popular books of the day which occupy society for a few years till they are superseded by others are eagerly read by natives who have received their education at English schools and colleges. But it is much less known that many of these books are not only read, but carefully criticised, by natives, and that almost every post brings us reviews or pamphlets, written in Indian vernaculars, and containing curious examinations of the latest theories advanced by English philosophers. We have just received the first part of a work called *Tat-tva-nirnaya* (*i. e.*, Examination of the Truth), by Deonath Banerji, published at Calcutta so long ago as 1879. It is written in Bengali, and treats of the following subjects:—(1) "Atoms and Animals" (a criticism of Prof. Tyndall's theory); (2) "Transformation of Animals and Vegetables" (a criticism of Darwin's theory); (3) "Primary Condition;" (4) "Soul and Brain;" (5) "Immortality of the Soul;" (6) "Free will;" (7) "Automatism;" (8) "Nature and the Self-existent;" (9) "Inevitable Relation between Creator & Creation" (a criticism of J. S. Mill); (10) "First Cause" (a criticism of Comte); (11) "Existence;" (12) "Creator and Constructor;" (13) "Pantheism" (a criticism of the pantheistic doctrines of the day). Though the treatment of these great questions is slight,

yet as a phase of thought it is interesting; and the future historian of India will find it very difficult to write his chapter on the renaissance of Indian literature in the nineteenth century unless some of our public libraries make a great effort to collect such books as Denoath Banerjee's *Tatva-nirnaya*, and preserve them for use, if not at present, at all events in the future.

Academy.

ବ୍ୟାକ୍‌ପଦ ।

ଅମ୍ବର ପ୍ରତୀତ କିନ୍ତୁ ଗାହିଗଣିଲା ପ୍ରଥମ
ଭାଗ ମଧ୍ୟର ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ସୁଲ ପ୍ରମଦ୍ଦର
କବଳ ରନ୍ଧେଟର ମହୋବୟୁଦ୍ଧାର ପ୍ରାଚୀ-
ମାଶ ଓ ଅପର ପ୍ରାଚୀମାଶ ଲୁହମନଙ୍କ ପାଠ୍ୟ-
ପୃଷ୍ଠକ କରିପ୍ତା ହେଉଥିଲା । କେତୋମାନେ ଅମ୍ବ-
ଠାରେ, କଟକ ପ୍ରିୟିକ୍ଷୁମ ଜାବ ଯନ୍ତ୍ରଲମ୍ବରେ
ତିମ୍ବ ସୁଲଦ୍ଵାର ସେବାରୁଛିର ଏକେବେ ରାସ୍ତକୁ
କାହିଁ ସମସ୍ତରେ ମୂର୍ଖୋପାଥୀଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ
ଛାଇ କଲେ ପାଇବେ । ଦ୍ୱାରାଯୁଦ୍ଧର ମୃତ୍ୟୁ
ଦେହରେ ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ପରାପିତ ଦେବ ।

ଶା ୧୪ ପୁଷ୍ଟ ମର୍ତ୍ତି } ଶା ହିନ୍ଦେଶ୍ୱରନ୍, ବସ୍ତୁ
ସନ୍ ୧୯୮୫ } ପର୍ଦ୍ଦୀ ଲ ମେତମାନ୍ତ୍ରି

ଯେହେଉ ଅମେ ମୁନ୍ଦି ସେଇ ଗୁଲମରହନ୍ତି
। ୩ । କେନ୍ଦ୍ରାଧି ପାନୀର କୃଷ୍ଣପଥ । ଏ
ବାଞ୍ଚିବାକ ଓ ଖେଳ ଖୋଜି ମହାବ । ଯା
ହାଲ ଅଳମଣୀ ବଜୁଳ ବନ୍ଦର ବଜଳକୁ ଟଟ୍ଟ
ପଦିରେ ନୟୁଳ କର ସେମାନଙ୍କ ନାମେ ବନ
୫୮୦ ମସିହା ଛନ୍ଦେଶ୍ୱର ମହ ତା ୧୦ ରାତେ
ଏହ ଟ୍ରେଣ୍‌ଗାମ ଲେଖି ଦେଇ ବୈଜ୍ଞାନି
କରଇ ଦେଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଭାଲ ବନ୍ଦୁମାନେ
ଅମୁ ପଥର ଭାଲ ଟ୍ରେନ୍‌ଗାମ କରିରେ ଅଧି
କଳାର୍ଥୀ ଭାଲ ନାହାନ୍ତି କମା ଆମେସେମାନଙ୍କ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନାହାନ୍ତି
ଅମୁର ଭାଲ ଟ୍ରେନ୍‌ମାନବହାସ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ମାନ୍ଦି
ମାନଙ୍କ ଓ ଅସୁନ୍ଦରୀନାହାନ୍ତି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି
କରି କି ଦେବାରେ ଅମେ ଭାଲ ଟ୍ରେନ୍‌ମାନଙ୍କ
ଅଧିକା ଟ୍ରେନ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବରଖାସ୍ତ କର ତହିଁ କା
ରବନ ଅକ୍ରମ ଥବାକରିରେ ଦେବା ନମରେ
କିମ୍ବା ୫୮୦ ମସିହା ଧିନ୍‌ରେ ମହ ତା ୧୦
ରାତେ ଏହ ଅମମେଲାଭାମା ଅମର ଅମ
ମୋହାର ସିଦ୍ଧେୟ ମନେହୁବ ଅରବ ନାହାନ୍ତି
ଦେଇବେଇ ଭରଜନ୍ମସ କରନ ଦେଇଅଥ

ଏହି ଉଚ୍ଛରିତ କୃଷ୍ଣାମା ବନରେ ଦିଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି କୃଷ୍ଣାମା ଖେଳସ ଦେବା
ନିମନ୍ତେ କୃଷ୍ଣମାନଙ୍କପ୍ରତି ଲୋକର ପଠାଇ ଥିଲୁ
ଦିଲୁ ବିଷୟମାନ ସବସାଧାରଣା ଜୀବାର୍ଥେ
ପ୍ରକାଶ କଲି । ତାହା ଗାଁ୫ ରଖ ମାହେ
ପିରୁବସ୍ତ ସନ୍ତୋଷ ମନ୍ଦିରା ।

୪୯ ମହାତ୍ମା ବିଜେନ୍ଦ୍ର

ହୃଦୟର ହୃଦୟ
ତାତିତ ରଖା କବିତା

ବାନ୍ଧିକପ୍ରାଣ-ସୁଲ୍ବତା ରକ୍ତର

ଜୀବନୀ-ଶକ୍ତି

୪୮ ଦିନେ ଅଭିଷ୍ଟ ର

ଭାରତ ପାତ୍ର

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଦେବରେ ଆହୁତୀ
ଦୃଅନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଏହି କବଚ ଧାରଣ କଲେ
ନିର୍ମିତିପେ ନିବାରିତ ଓ ଉପଧନର ହୁଏ ।

ଏ କବିତ ନାହା ପବାର ଧୀର୍ଜନେ
ବୈଶଳକମେ ଲିଖିତ । ଦେବରେ ଲଗିଥିଲେ
ଧସୁରର ଲବଣ୍ୟାଙ୍କ ଓ ଅମୃତ ଧୂମରୁ ହୋଇ
ମୁଦୁତାତ୍ତ୍ଵରୁ ଦ୍ୱାବନ କରିଯା । ତିମାନରୁ
ପରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହା ଓ ହାତ ଆହୁତି

ଏହାକୁ ପିନ୍ଧରେ ଲମ୍ବାଲେଖକ ଗୋଟିଏ
ସମ୍ମରଣ କିବାରଥ ଦେବ । ଯତୀ—ଉଦ୍‌ଦୟମୟ,
ବନ୍ଧୁମାତ୍ରମୁଁ, ସତ୍ତଵ ଘେର, ମୃଦ୍ଗାପାତ୍ର, ହୃଦୟ-
ବିଜ୍ଞାନ, ବାଚ, ସଜ୍ଜବାତ, ବିଶ୍ଵିଦ୍ୱାଳ, ପଦ୍ମଶଳ,
କଞ୍ଚକାଳ, ଧୂର୍ବଲୋକଳ, ବାଧାରୀଙ୍କ ହୃଦୟ-
ଲଭ, ହୃଦାତ, ପଶବାତ, ସବ୍ରାକାର
ଦେବତା, ବାହ୍ୟବ୍ୟାଦ, ଅଳ୍ପଶ୍ରୀମୁଁ ମୁଁ କ୍ରୂଷ୍ଣପ, ବିଷ-
ଣୁତା, ପତ୍ରକାଳ, ନିଦାନାତ, ଶିରବେଶ
ମୟକ ଦୁର୍ମିଳ, କ୍ଲେଶର ସ୍ଵଧ, ବାଜରେଥ,
ଶ୍ଵରେବସାକକର ହର୍ଷ ମୂର୍ଖ, ମୁହେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମର,
ବନ୍ଧୁପୁରକ ଦୃଢ଼ବନ୍ଧକବୋଧ ଏବର ଜୀବତକ
ପ୍ରେସ୍ ଏକ ଘୋଟିଏ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମଦ୍ର ବେଶୀ

ପଦବ ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ତର ହୃଦୟ ଦେଲେ
କିନ୍ତୁ ହୋଷ ଛିପାଏ, ଏହି ଦେଶୁ ଘର-
ମିଳରୂପ କାନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଜାଗା
ବିଜ୍ଞାନ ଆନନ୍ଦକଥା ପିତରେ ମୁଖ୍ୟ ହେବ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଗୋଟିଏ ଦେଇଲା
ସୂଚିକାରୀ ଗଲଦେଖରେ ଯିଜିବାକୁ ହୁଏ,
କିମ୍ବା ଧର୍ମବର ଯେ କୌଣସି ଲୁନରେ ପିଛା-
ଥାଇ ଆହି ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାଧୁ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ମାଦିପତ୍ରି କା ।

ପ୍ରେସ ଲ

ମୟୁରଦୁଷ୍ଟର ନାମାନ୍ତର ହଜା କଲିବଗାରୁ
ଆପଣାଗତକୁ ଫେର ଆସି ଅଛନ୍ତି । ଏହାକର
କଟକଳୁ ଆସିବା କଷୟରେ ଗବ୍ରୁମେଖ ଆଜା-
ଦେଇଅବୁନ୍ଧ କି ଶୁଣି ସପଣ୍ଡ ଲାଭମେନ୍ତି
ସାହେବ ବାଯପଥାନ୍ତି ଯାଇ ସେଥିର କନେ-
କନ୍ତୁ କରିବେ । ଏଥାବଦି ସାହେବ ପ୍ରକଟେତ
ଗତ ଦୃଢ଼କାଳ ବାବେଶରକୁ ଯାଇବା କଥା-
ଛନ୍ତି । ଯେଠାରୁ ମୟୁରଦୁଷ୍ଟକୁ ପ୍ରୟେ ଏହମା-
ସରେ ବସନ୍ତମାନ ହୋଇ ପୁଣ୍ଡ ସବୁ ସୁଭ-
ନ୍ଧି ଆସିବେ ।

ଶ୍ରୀନାନ୍ଦୁରେ ପକ୍ଷୀର ଲଂଘନ ବଜ୍ରିଙ୍କର
ପାଠକମାଳେ ଜୀବିତେ ସେ ଅଗମୀ ମଲମାସ
ତାହାର ଜଣାରୁ ପାଲନବ୍ୟା ମସିର୍ବାଂ ପ୍ରଦତ୍ତ
ମହାନାନ୍ଦ ଉତ୍ତରକମର ସମସ୍ତ ନାଳ ବାର୍ଷିକ
ମରମର ନିର୍ଦ୍ଦତ୍ତ ବନ୍ଦରବଦ୍ଧ ଏବଂ ବର୍ଷାବେଳେ
ଚନ୍ଦକାନ୍ଦୁ ଯିବାଆସିବା କରୁଥିବା ଧ୍ୟାନକ
ପ୍ରାକାନ୍ତ ଏହି ଏକମାସ ବନ୍ଦରହବୁ । ଗେତୁଧ
ବିକ୍ଷପନ ଦିଆଯାଇଥିଲୁ ଜନ୍ମରୁ ଅନୁମାନ କୃତ୍ୟାନ୍ତ
ଯେ ଅପ୍ରେକ୍ଷମାସ ତା ୨୫ ରଜର କାରରେ
ଯରକାରୀ କାହାଜ ପୁରୁଷାଳକୁ ଯିବ ନାହିଁ
ନାହିଁ ଅମେସାଳେ ଅନୁରୋଧକରୁ ବ ଏବା
ଶରେ କାହାଜ ପଠାଇବାର ଛାଇହ କାରଣ
ହେଲାକାଳ ତା ୨ ରଜ୍ଜ ମରରେ ବିଟବରେ
ପଢ଼ୁଥିବ । ଏହି ଦୂରଦଳ ବିଳମ୍ବରେ ବିଜ୍ଞ
ବିଜ୍ଞତିଦ କାହିଁ ।

ବିଲୁତରେ ଥିବା ଭାବର୍ଦ୍ଧଣୀୟ ଅନୁରୋଧ ସମ୍ପଦରେ ଏହାକିମ୍ବା ପ୍ରପ୍ରାବମଟେ ଭାବର୍ଦ୍ଧଣୀୟ ରେଲବାଟ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଶ୍ନ ବିଶ୍ୱାସର କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା କରିବା କାରଣ ପାଇଁମେହର ଜମନୀୟ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥାଇଛି । ଏକ ଅନୁଭବଳାଙ୍ଗରେ ବିଲୁତରେ ଭାବର୍ଦ୍ଧଣୀୟ ପ୍ରଧାନ ସେହେଠାର କମେଟେ ଘର୍ତ୍ତମେଖଳେ ଲେଖିଥାଇଛି । ଏହି କମେଟର ବାର୍ଷିକ ରେଲବାଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା-ନାମପରିଚୟ ଏବଂ ଝାଁଧି-କାନ୍ଦୁର ରେଲବାଟ ପ୍ରପ୍ରାବମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବାର୍ଷିକ ଦେବ ନାହିଁ । କମେଟର କାର୍ଯ୍ୟ ବୈଚାରିତନେ ଶେଷ ଦେବ ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବ ନାହିଁ । ସତର୍ବିଂଦୁ ବର୍ଣ୍ଣନା-ନାମପରିଚୟ ରେ ରେଲବାଟଟି ଶୀଘ୍ର ନିର୍ମାଣ ଦେବାଧୀନ କରିବା ସମ୍ଭାଗାନେ ସେ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ପାଦାଧିକାରୀ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚୟ ଦେବାରେ ଗୀତ୍ୟାରେ ଗୀତ୍ୟାରେ ରେଲବାଟ ଦେବିକାର ଆଶାମଧ ପରିଚୟ ଦେବିଗଲା । କମେଟ ବର୍ଣ୍ଣନା ରେଲବାଟର ଏଥିରେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ ଦେବିଅଛି ସେ ଏହା ମନ୍ଦିରର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପେକ୍ଷିତ ଦେବ ।

ଆଲୁହାବାଦରେ କୈଳ ସମ୍ମିଳ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ମୋକଦମା କାହାର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମାତ୍ରିକ-
ପରି କଣେ ଦେଖାଯାଇ କ୍ଷେତ୍ରନମାଞ୍ଚର ଉ

ମଲିଧ	ଅଟ୍ଟିମ	ବିଜ୍ଞାଧୀ
ବାର୍ତ୍ତିକ	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨୯
ଭାବମୟଳ	ଟ ୦ ୪	ଟ ୧୯

କୁଣେ ସାହେବ ମଧ୍ୟରେ କଳିବ ଉପତ୍ତିର
ହୋଇ ଦାହା ଶେଷକୁ ମାରିପିଟରେ ନିଃଶେଷ
ହୋଇଥିଲା । ଯେତୁ ଶୁଣାଯାଏ ଏଥରେ
ସାହେବ ପ୍ରଥାବଳି ଦୋଷୀ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ମେଲେଖୁବିଲୁ ସର ବୟରରେ ଷ୍ଟେଜନ ମାଟ୍ଟିର
ବାହୁକୁ ଟ ୫୫୯ ଟା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଓ ଏକମାତ୍ର
କଠିନ ପରିପ୍ରେମ ସହିତ ଜାଗନ୍ମାନ ଓ ସାହେବଙ୍କୁ
ଦେବନ ୨୧୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଦେଇ ।
ତଳିଷାହେବଙ୍କଠାରେ ଅଧିଳ ଦେବାଚୁ ବାବ-
ଦର୍ଶ ବ ଅଳ୍ପ ଲୋଗ ହୋଇଥାଏଥିବା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ
ତହୁଁ ର ସମୟ ବିଧି କରି ଦେଇ ତଳି-
ସାହେବ ବାହୁକୁ ମୁକ୍ତ ପ୍ରଦାନ ଦେଇ ।
ସାହେବ ମହାବୟୁ ଅଶ୍ଵା ସମ୍ବରେ ସାହେବ
ଆମୀ ପ୍ରଥାବଳି ଦୋଷୀ ହବାର ଦେଖାଇ
ଦେଇ ନିମ୍ନ ଅଧିକତ କାତିବାଦର କଣ୍ଠରୁକ
ହୋଇ ପଞ୍ଜାଖୁଡା ଅଭିନନ୍ଦ କର ମୋହ-
ଦମାର ବୟର କରିଥିବାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।
ତାହିଁ-ଦେବମନ୍ୟର ଏମେକାନେବ ତଳିଙ୍କ
ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ଗାସକର ଅତିହାରିକ ହତ୍ଯା-
କୁରେ ଦନ୍ତଦନ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲୁ ଓ ଦୁହୁର
ବିଶ୍ଵରକମାନେ ଦାହା ଅବଶ ଘରଭେଜନ କର
ପଥାର୍ଥ ପ୍ରଥମ ପାଇସରନ ମୁନ୍ଦର ବାଧନରୁ
ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସମ୍ବାଦକମାନେ କଲମ
ଦେବନିଲେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟରୁ ଠେକର ଖାଇବାରୁ
ଛନ୍ତି କାହାନ୍ତି । ଅଚିକା ଦୁଃଖୀ ଲୁହବଦାରିକ

ଯେବେ ନୟନଗାହୀ ଏକଗାତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠର
ବାଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲୁ—ଅଛ ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ମିଶର ଦେଖଇ ସାଉତ୍ତାନ ହେତୁରେ
ରଂଗକ ସେଲା ପୁଣ୍ୟ ସୁଷ୍ଠରେ ଜୟ ଲଭ
କରିଥିବାର ବାର୍ତ୍ତା ଅଧିକତା । ଏ ସୁବ ସୁଦେଖାମ୍ବ
ଜଗରକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବେବାଠାରେ ଗଢ଼
ଥିଲ । ପ୍ରାୟ ଅଢ଼ାର ଦୟାକାଳ ଘୋର ସୁବ
ହେଲା ହୁଲାର ସମ୍ମାନୀୟ ସେଲା ଉଣନ୍ତି ଦଙ୍ଗ
ଦେଲେ । ସୁବ ଅରମ୍ଭ ଦେବାର ବିସ୍ମୟକାଳ
ପରେ ରଂଗକ ସେଲାକର ବ୍ୟବ ହେବ କରି
ଯହୁମେଲାଏ ରଂଗକର ହେତେ ଗୋଟି
ତୋପ ଅଧିକାର କରି ବେଳେ ମାତ୍ର ରଂଗକ
ସେଲାଏ ପରିଶରେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ
ଦୋର ସୁବ ଅରମ୍ଭ କଲେ । ଯନ୍ତ୍ର ପକ୍ଷରୁ
କୁ ୪୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦୂର ଡ୍ରାଇଵ କୁ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆହୁର
ଦେଲେ ଏହ ଡେସାକ ବିଗମ ଅବଶୀଳନ
ସେଲା ସେଇ ଜଣ ପ୍ରକାଶରୁ ପଲାୟନ କଲେ ।
ରଂଗକର ପରିବ୍ରାନ୍ତ କେବଳ କୁ ୧୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଟ କୁ ୧୨୦୦ ଟଙ୍କା ଆହୁର ବୋଲାଇରାନ୍ତି । ଏ ସୁବ
ଚକର ମାତ୍ର ଘାଟେ ପଥ ପ୍ରାଣକାମରେ ସଂଗ
ହୋଇଥିଲା । ଶୁଭ ପଞ୍ଜୀୟ ସେଲାଏ ଗୋଟିଏ
ସୁବରେ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ପମ୍ପ ସହକାରେ
ସୁନ୍ଦାର କର୍ତ୍ତା ଲୋକଙ୍କ ସେବକଙ୍କ ସମ୍ମାନନ୍ଦ
ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ମାହା ତାବର ବ୍ୟବ ହେବ
କର ଗୋଟିବେତେ ଲୋପ ଅଧିକାର କରି
କେଲେ ଏଥୁରୁ ତାବର ବିଲ ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ସହିତ
ପରମେ ପାଠିମାଳେ ସହଜରେ ମହାପତି ଗନ୍ଧ
ପାଇବେ । ଅମ୍ବେମାକେ ପିଲ ଯାହା ପାଇବ
ଯାହା ପଢ଼ିବୁ ଅନ୍ତମାଳ ବରଥିଲୁ ଏହ ଶେଷକ
ସେହିତା ପଢ଼ିବୁ ମାତ୍ର ଅଛି ତୁମେର ବିଷୟ
ଯେ ହୃଦ୍ରାହମାନେ ଏହା ଲ ଦୂରେ ଅଭାବର
ମରଣକ ଥାଟ ଲୋଭିଲେ । ମିଶର ଦେଶରେ
ଦେହି ତାଳରେ ଧାନ୍ତି ପ୍ରାପିତ ହେବ
କେବେ ଭଗରଙ୍ଗରୁ ମିଶର ଦେଶ ଅଭାବର
ପାଇବ ଯାହା କାହି ପ୍ରିଯ କପବା କୁର୍ମା
ଯାହା ଦେଇ ଏତେହିରେ ବ୍ୟବସାୟ ବ୍ୟାପାର
ମାନ୍ୟବିକ ହେବେ ମଜାଳ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କଣେ ଥିଲା ପ୍ରେରଣ ଏଇ ଅନୁକୋତିଗୁଡ଼ି
ଦେଇଛିଅଛନ୍ତି କି “ଶରୀରମାନେ ପ୍ରଦୟନି
କାହାରୁହି କାହାରେ ହେବେ କାହାର ସାମାଜିକ

କୌଣସି ଲେଖ ଛାପା ଧର ପାରିବ ନାହିଁ ।
ଏମନ୍ତ ମୁକେ ଛାପା ଧରିବା ଓ ଘୋଟା ମାତ୍ରବା
ଦିଦିଶ୍ୟ ଦୂରଜୀବୀ କେବଳ ଅଚିତ୍ତ ପରି ଏ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ରହିଲେ ଚଲିପାରେ । ଏ ବିଷୟ
ଦେଇଦୂର ଅକ୍ଷୟମୁଁ ପାଠକମାନେ ଦୂରେ
ପାରିବେ ଏକ ଅମ୍ବେ ଦରିଯା କରୁଁ କ
ଦିବିଷ୍ୟଦୂର ବଜାଗାନେ ଏଥୁବ ଦିନର କିମ୍ବା
କରିବେ ।”

ଯେଉଁ ଶତ କରୁଦିରେ ପଢ଼ ପ୍ରେରକ
ଶୁଣାର ରହିଥିଲୁଗୁ ବାହା କେବଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଳାଳ
ଛିତା ମୁଖାଧିକରୁଷେ ପ୍ରାୟ ସକଳ ଗଢ଼ାଦିରେ
ପ୍ରତଳିତ ଦୁଃଖରୁ ବୌଜୀରେ ଏକ ସଜକୁ
ଚିନ୍ମାର ଦେବା ଅନୁଭବ ଦିବେଦିନାରେ
ଆମେମାଙ୍କେ ସେ ଶକ୍ତାଦର ନାମୋଦେଇ ଲାଲୁ
ଲାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ଶକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାଳ କାଳକୁ ଦେବ
ଶୈଳୁଷେ ଶୁଣାର ଦିରବାକୁ ଦେବ । ହଥା
ତେ ଯୋହା ପୂର୍ବକାଳରେ ବ୍ୟପୁସ୍ଥାନ ବ୍ୟାପାର
ଶୁଣି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକରୁ ଅର୍ଥ ବିଜ୍ଞବ
ନଗାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗା ସୁବାରୁ ଭାଙ୍ଗା ବିଜ୍ଞବାର
ଦିରବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଦେଇଥିଲେ । ଉପରିକ
ବ୍ୟବସାୟିକ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ଦେଶରୁ ଶୀଘ୍ର
ସରଙ୍ଗେ ଛାତା ଶୋତା ମେମନ୍ତ ଯାଥାରଣାଶର
ପ୍ରାପ୍ୟ ଦୁଇଧ ଦୋଷବରୁ ଘେମନ୍ତ ଏଥୁବ
ବ୍ୟବକାର ଏବେ ବର୍ତ୍ତିଅଛି ଯେ ଅନେକ
ଲୋକକୁ ପରିଚର ଏ ଦୂର ଅଭ୍ୟାସଯତ୍ନମାନ
ବାମଗ୍ରୀ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏ ମହି ଶିଳା ପଦ୍ମା
ରଣ ଦିନେ । ହୁତା ଦିଲା ବରଂ ବୌଜୀ
ସମୟରେ ଗୁରୁତବରେ ମାତ୍ର ଯୋଜାଇଲା କା
କୁଳବା ଅସମ୍ଭବ । ପ୍ରକୃତ ଦେଖାଯାଇଅ
ଯେ ଯେତା ଶେତ୍ର ଭାଙ୍ଗା ବନ୍ଦାରେ ଦୋଷାଥ
ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାତା ଅବା ଯୋଗାର ବ୍ୟବ
ପାରକୁ ପଛମାତ୍ରେ ଥେବେ ହେମିଲା
ଭାତୁଳାତା ବା ଅପମାନର ବିପ୍ରତ୍ୱ
କରିବେ ତେବେ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଦେବ
ବନ୍ଦା ଅବା ବନ୍ଦମୁଢ଼ମାତ୍ର ବୌଜୀରେ କାରି
ବା ତଥା ଦେଖି ଦୌରୀରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ ଛାତା
ଯଥାରେ କାରି କାରି ହାତାମାନି କାରି

ଏହି ସବୁ ଯେମାନେ ବାହାରାଣ୍ଟି କେବେ ଦାଖି
ଲେବକର କୁଣ୍ଡା ଥୋଇବା ବ୍ୟବହାର ସବାରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ପିଲା ନ କରି ବରଂ ତାହାକୁଠାରୁ
ଉପଦେଶ ଯେବା ଭୁଲ । ଧାରଣ ଅପଣା
ପ୍ରଜାଦ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ସବୁଗା ସୁବି ବିଦିବ
ଏହି ଚମର୍ଦୀ ପରି ସେମାନେ କଲ ପରିଚିତରେ
ଦାସକୁ କହାରହାକୁ ଛୁଟୁଛନ୍ତି ହେବେ ବୁଢା
ନାହାର ଯେପରି କରିବାର ଭୁଲ । ଅପଣାର

ବ୍ୟାକ ଅବଳାରକୁ ଅପଥାଗୃଷେ ଧୋଷର
ଦରିଗା ପାଇଁ ପ୍ରତାଙ୍କ କଷ୍ଟରେ ରଖିବା
ବୌରସିମହେଲାଯୁନମେ ଦର କାର୍ତ୍ତନାମାରୁ।
ପ୍ରସଂଗାଧୀନରେ ଗୋତାର ତଥା ଆଜି ଏହି
କଣେରେ କଷ୍ଟର କରିବର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ
ହେଉଥିଲା । ଆମେମାନେ ଦେଖିଅଛୁଁ ସେ
କେହିଁ ସଜାବର ସମ୍ବନ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ
ମିଳ ସେ ଅଧେ ବାଟରେ ଗୋଟା ରଖିଯିବା
ନିଜର ଅମଳ ଫାଲାବର୍ପ ଉଥା ନାହିଁ
ସେମାନେ ତିରହାତାରେ ଯୋଗା ପାଇଁ
ଦରିଗାକୁ ପବେଶ ଦିଲାବେ । ଏଥାରୁ ଏହି
ଦାଉଠାରୁ ସମାଜର ବିଦେଶ ପ୍ରକାଶ ପରିଚ୍ଛା
ସମସ୍ତ ବାଟରେ ବିଜ୍ଞାନ ଧର୍ମଶାସନ
ଆଜି ଅନେକ ପ୍ରକାର ବାହା ଧୂଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଯୋଗା ଉପି ମାଟେ ବା କିମ୍ବା ଗୋଡ଼ରେ
ବଳାକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଖା ଦେମନ୍ଦ
ମର୍ଦ୍ଦାଦର କଥା ହେଲା ତାହା ପଠିକମାନେ
ଥରେ ଅନୁଭବ କରିଲୁ । ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି
ବିଷୟ ମେ ବୁଜାମାନେ ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜୀବକରିବା ଓ ତେହି ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚ୍ଛା ଦେଖି
ସେଇ ଘନେ ତହିଁରେ ଚିତ୍ତ ଦୁଆନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟକ
ଏ କଥା ଶ୍ଵାଙ୍କର ହରାକୁ ଦେବ ତେ
ଧୂତ ସର୍ବ ଆଜି ଗେତ୍ରରେ ବଜାସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦିପ୍ତିର ଦେବା ଯେମନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରୁ ବା ଅଧିକାର ଯୋଗା ମତ ଦୃଷ୍ଟି
ଦେଖା ଦେମନ୍ତ ଅଟକ ଏହି ଏଥି କରୁଦିରା
ନିମ୍ନ ଦିଶରେ ତହିଁରେ ଲାହାପ ଶାପ
ଦ୍ୱାରା ନଥାରେ । କିନ୍ତୁ କହାବିହ ହୋଇ
ଅବସ୍ଥାରେ ଯୋଗା ପିଙ୍ଗ ବଜା ସାମାଜି
ଅଧିକାରୁ କା ନେବା ଅଧିକାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କର
ଅତି କିଛି ନଥିଲା । ସହାଯେତାରେ କିମ୍ବା
କରିବେ ବେ ସରଜ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଦୂରମ୍ଭ
ପରିଷାର ଦିଲାଗାରେ ଅନ୍ତର ରହିଥିବ କିମ୍ବା
ମାତ୍ର କେ କିମ୍ବାକୁ ପାଇଁଥିଲା

ଦସିବାର ଯୋଗ ମେମାନେ ଛାପ ପରିଷର
ଜୀବରେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ସିଦ୍ଧ-
ଦ୍ୱାରରେ ଯୋଗ ରଖି ଥିଲା ମାତ୍ର ମୂର ଅଷ୍ଟଳେ
ତହିଁରେ କିନ୍ତୁ ଶାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିବ ନାହିଁ
ଏ ଗାହା ନିଜକୁ ଅପ୍ରାଚିକର ଦୃଶ୍ୟ ଦେବ ।
ଆମେମାନେ ଏବାକୁ ଅଣା କରୁଁ ବି ସଙ୍ଗା-
ମାନେ ଏ ସମୟ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ସମରୂପେ
ଆନ୍ତେଇବା କରି ପୂର୍ବର ଅମଙ୍ଗର ଶାତମାନ
ପରିତ୍ୱାଗ ପଥକ ପୋଗା ବିଷୟରେ ଏପରି
ନିଯମିତରେ ବିଯହିଁରେ ଯୋଗା ମାତ୍ରବାର
କରିବାର ଏହାଙ୍କ କେବଳ ଅଥବା ଗାହା ଅପ୍ରାଚି-
କର ହେବ କାହିଁ । କରେଥା ଓ ବୈଠକଖାନା
ବଞ୍ଚିକରେ ଭବ୍ୟ ନିୟମମାନ ହେଲେ ହେଉଁ
ଶ୍ରେଣୀର ରନ୍ଦକ କେତେବୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗା
ମାତ୍ର ପ୍ରଦେଶ କର ପାରିବ ଗାହା ଅଳାୟାବରେ
ମୁର ହୋଇ ଯିବ । ଗୋଟିଏ ଏକ ଧୀମାନୀରେ
ମେଷ୍ଟେ ଯୋଗା ରଖି ଯିବାରୁ କାଥ ହେବେ
କାହିଁ ।

କଲିବନ୍ଦାର ମହାମେଳା ।

ତଳିର ମାସ ଶା ୧୦ ଜନରେ କଲିଛିବା
ମହାମେଲାର ଯବନବା ପରିଜ ହେଲା । ଜୁର୍ବଟ
ସାଦେତଙ୍କ ଜୀବିଷ୍ଠାୟ ଭାବରେ ସେହି
ଅମାର ଦୂର୍ବଳ ଆର ଦେଖା ଯିବ ନାହିଁ । ଜାତୀ-
ସୁରଣୀରିତି କବିଧରୋତ୍ତମାନାତଥମଣ୍ଡଳ
ସେହି ପୁରୁଷ ଦୃଷ୍ଟି ଆର ମନୋକରଣ କରିବ
ନାହିଁ । ସେହିମାନେ ଥରେ ସହା ବନ୍ଧୁ ସୀତାର
କୁର ସରାଳ ନମେତ ମେତାରେ ପୁଞ୍ଚବର
ଅଧିକାଂଶ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ ଦର୍ଶନକାର ପଦାର
ମୋହମାୟ ବନ୍ଧୁ ଓ କୋଇ ଅରନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କ
ଥନ, କେନାନ ଯିବ । ପାତ୍ରବରେ ଦହୀ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କରୁ ମାତ୍ରବେ ତତ୍ତ୍ଵଦର୍ଶକ ତମଜ୍ଞାନୀ
ଶୋଭାରେ ମନ ଏହାବେଳକେ ବିମୋହିତ
ହୋଇଯାଏ—ଅପୂର୍ବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ଦ୍ୱାରାବରି ବୃଦ୍ଧକୁ
ଅଧିକରି ଉତ୍ସବଗାମିକାର ବିଶ୍ଵମନ୍ଦିର ଅଳ୍ପକୁ
ଭବେ ଫଳି ନିଷ୍ଠା । ଏବେ ଆର ସେ ମନ
ତୋରିଗରେ ଅସିବ ନାହିଁ—ଆର ପଥ୍ୟରେ
ବୃଦ୍ଧକ ମଧ୍ୟରେ ଘର୍ତ୍ତରେ ଜାହିଁ ।

ଶାହୀ ରଜ୍ଞୀ ଅଧିକାରୀ ମାଲରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କୋ-
ନିଲକଣ ପ୍ରାୟ ମେଳାଗୁଡ଼ରେ ଏଇସଙ୍ଗ ଗଠିତ
ଦୋଷିତ୍ୱରେ । ସ୍ଵର୍ଗ ବିକ୍ରି ଲାଟ ସାହେବ ଛପାନ୍ତିର
ଆର ସମ୍ପଦରେ ଅସକ ପ୍ରଦର୍ଶ କରିଥିଲେ ।
ମାଲରେ ଟାମରଳ ସାହେବ କି କେ ପ୍ରଦର୍ଶନ

ଖେଳିଲୁ ତକ ଅସ୍ପୁରୀ ନବଜନ ଥେବା
ଲୁ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବେଳା ଛାତ୍ର କରିବାରୁ
ସେହଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଅନେକ
ଦେଶୀୟ ହତ୍ୟା କଲେ ଏକ ଇଂରେଜ ପୁରୁଷ ଓ
ମହିଳାମାନଙ୍କରୁ ସବୁ ଥିଲେ ହୋଇଥିଲୁ
ସାରେ କୁରିଯାଇ ସମୟରେ ଶେଷ ଲଟଙ୍କ
ବଢ଼ି ଲଟଙ୍କ ମହୋଦୟମାନେ ଥେବା ସବୁ ପୁଲରେ
ପ୍ରବେଶ କରିଲେ ଜାଗିଯୁ ବଜ୍ଞାନ ବେଶ
ଯେତାର ଗାତ୍ର ହେଲା । ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣମାନ
କରିଛିର ସବୁଧି ଟେବର ସାହେବ ଏକ
ଅଭିନନ୍ଦନ ପଢ଼ ଧାର୍ତ୍ତ କଲେ । ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣମାନ
ଭାର୍ଯ୍ୟ ସଖାଦିନରୂପ ଗୁରୁତବ ଭାର୍ଯ୍ୟ ତମେହି
ଦିନରା ସହିତରେ ସଖାଦିନ କରିଥିବା ଓ ଯେଉଁ
ମାନେ ପ୍ରଶଂସା ପଢ଼ ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି
ନିର୍ମିଯୁ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ ମୁକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲେ ମେମାନେ ଆପଣା କର୍ମ କରିବାରା
ପହଞ୍ଚିରେ ସମ୍ମନ ଉପର୍ଦ୍ଧିବା ଅଭିନନ୍ଦନ ପଢ଼ିର
ପୁନଃ ମର୍ମ ଅଟେ । ସବୁ ସବା ୧୮୦୦ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀଯୁ, ୧୯୦୦ ଦିନାଯୁ ଶ୍ରେଣୀଯୁ ଓ ୧୯୨୦୦
ଦିନାଯୁ ଶ୍ରେଣୀଯୁ ପ୍ରଶଂସା ପଢ଼ ପଢ଼ି ହୋଇ
ଥିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏକ ପ୍ରଶଂସା ପଡ଼ି
ସଙ୍ଗେ ବିଶେଷ ଘୋଷଣା ହେଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ
ପଦକ ଓ ଅଳ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର
ପ୍ରଶଂସା ପଡ଼ି ସଙ୍ଗେ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ
ଶ୍ରେଣୀଯୁ ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଦସ୍ତାବେ ପଦକ
ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵରୂପ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କରିଛି ପରିବର୍ତ୍ତ
ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦ ଧାର୍ତ୍ତ ହେଲାଇରୁ ମାନ୍ୟବର
ଶେଷ ଲଟଙ୍କ ନଦୀଶ୍ଵର ଏକ ସୁଲାଦିନ କରୁଛା କରି
ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ ସେ “ ତୁ ପଦ
ମୂରୋପ, ଆମେଇବା ଓ ଅନ୍ତେଲିଯାର ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣ
ମାନ୍ୟମାନ ମା ୨ ଟଙ୍କ ନିନିତ ଶୋଭିତିଲୁ ଏବଂ
ଏହିକି ଲୋକମାନେ ଯେପରି ମେଲାକୁ ବିଶେଷ
ଅବଶ କରିବାର ଦେଖିଯାଉ ଅଛି ତହିଁରେ
ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହି ପରି ମା ୨ ସ ଶୋଇ ଥିବାର
କରିବ ମାତ୍ର ବନ୍ଦ ଓ ସମୟ ମରି ଦୁର୍ବି ରହି
କର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏଠାରେ ଉଚିତ ଦେଇଥିଲା
ଏବଂ ଆମେ ଦୁଃଖର ସହିତ ଜୀବିତରୁ ଯେ
ଅବଶେଷରେ ମହାମେଲାର ଭାର୍ଯ୍ୟାଦିକ ସ୍ଵର୍ଗତ
ଦେବାର ସମୟ ଆସି ପଡ଼ିଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ
ଏ ଅକୁପିତ୍ୟ ପ୍ରାନକୁ ଆସି ଏଥର ତମିଲାଭାଷା
ଶୋଭା ଉପର୍ଦ୍ଧିମାନରେ ଅନୁଭବ କରି
ବସୁଧାବିଦ୍ୟା ହୋଇ ନେଇଛି ସାରଅନ୍ତର୍ମାନ
ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏ ମହାମେଲାର ପାଇଁ

କୁ କରିବା କାରଣ ଅଛି ଅଧିକର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବଳ ଏବେଶ୍ଵର-
ପୂଜେକେ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟା ପକ୍ଷେ ଅନୁଭ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲୁ ଆହୁରି ! ଅବେଶ୍ଵର ବ୍ୟକ୍ତିଗୀୟ
କ୍ଷେତ୍ର ସେପରି ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣିତ ଶୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣ
ପାରିବା ନିର୍ମିତ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ହୁଅନ୍ତିର୍ମିତ ଏଠାରେ
ଠିକ୍ କହିଲୁ କପାଳର ବର୍ଷା ମୂଲ୍ୟ ନ ପାଇ-
ଲେ ଦୁଇ ନ ପଠାଇବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଉପରି ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣିତ ପଠାଇବା
ପ୍ରତି ଅତ୍ୱା କଥିବାର ଦେଖା ଯାଏ । ଯାହା
ହେବ ଏ ମହାମେଳା ସୋଗେ ଭାବ-
ଭବାର୍ଥର ଧେଅରେକ ଉପକାର ଓ ଶିକ୍ଷାଲିଙ୍କ
ହୋଇ ଅଛି ତାହା ହୋଇବା ବାହୁଦ୍ୟ !
ଅମ୍ବେମାନେ ମନେ ବରୁଥିଲୁଁ ଯେ ଏତତ୍ତ୍ଵର
ଅଞ୍ଚୁଳୟା ସଙ୍ଗେ ବରଗର ନାଶିଲୁ ବୁଝି
ହେବ । ତାହା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସାକ୍ଷାତ୍ ବାଣିଜ୍ୟନିର୍ମିତ ଅଞ୍ଚୁଳୟାଠାରେ ଏକ
ଜାହାଜ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା ସେ ତାହା ପ୍ରାଣ
ଓ ଅଞ୍ଚୁଳୟା ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଦୁଇ ଯେତି
ରାଜ୍ୟର କରିବ । ଏବୁଷ ସବୁଥିଲେ ଦୁଇ
କଲେ ମହାମେଳା ମନ୍ଦିରପ୍ରତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ
କୁହୁ ହୋଇ ଯାହିଁ । ଏତିକି ଶୁଦ୍ଧପରିବହନ
ମେଳାକୁ ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କହିପାଇଲୁ
ତିବି ମାତ୍ର ଜରୁଣ୍ଠିବା ନିରାକୃ ଅମନ୍ତରଭାବ
କାହାରେ ହେବ । ଏ ମୋର୍ଦ୍ଦୁ ଅମ୍ବେ ଏ ଯାତ୍ରା
ଦେବକୁ ଲାଗି ଯେହି ଦରମାତ ଅଛି କହିଲେ
ଜାଗ୍ରତ୍ତ ମେଲେଇ ଓ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ତିକ୍କାତ ଦୁଇ
ଏବନ୍ଦାକୁଠ ଜରିବା ଓ ଗୋଟିଏ ତିକ୍କିବନ୍ଦା
ବନ୍ଦରୀୟ ମୂଳ ସ୍ଵପନ କର ଏବନ୍ଦା ତିରସୁର-
ଶୀୟ କରିବା କାରଣ ଶ୍ରୀଯା ବବର୍ତ୍ତମେଷଦ୍ୱା
ନେବିଅଛି ।” ଏହିରୁଷ ବନୁତା କର ଥିବ
ସେବରେ ମହାମେଳା ବନ ହେବାର ଅର୍ଥ
କରିବା କାରଣ ବଜାନ୍ତ ମହୋଦୟକୁ ଅର୍ଥ-
ବୈଧ କର ସେ ଅସମ ଗୁହଙ୍କ କରେ । ବଜ
ଲଟ ମହୋଦୟ ଷେଇଟକର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ପ୍ରସ୍ତରରେ ଲୋକ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରି କୋ-
ମେଳା ବନ ହେବାର ଅବେଦ ପ୍ରମାଣ କର-
ନ୍ତୁ ସବୁ କରି ହେଲା ଓ ତରଫକୁ କମିଶ୍ର
କରିବାର ମହାମେଳା ଲେବ ସମେତ
ଅନୁର୍ଧିତ ହେଲା ଉତ୍ସକାଳ-ବର୍ଷରେ ପରିବା-
ହେଲା ।

ଭାବିତ ହେବରେ ବଜାରାର ଅଳ୍ପାଳ୍ପନ୍ୟ
କରଗ ପର ସାଧାରଣ ଶିଖାର ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି ହଜାର
ସେପର ହେଉଥିଲ ତାବା ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରୀତିବର
ଥିଲା । ବଦ୍ୟାନୟ ଓ ଶତର ସଖୀ ସମ୍ମିଳିତ
କେବରେ କମଳା ଦୂର୍ବି ହେବାର ବର୍ଣ୍ଣକ
କଞ୍ଚାପାମାଳ ପରିଗ୍ରହ ଦେଉଥିଲା । ଏହି ଶିଖା
ଦୂର୍ବି ସଙ୍ଗେ ପାଠ୍ୟ ସୁମୁକ ଦୂର୍ବି ହେବା
କାହାକିମାର ଅଟର । ବାସ୍ତବରେ ପାଠ୍ୟ ସୁମୁକର
ସଖୀ ଅଥବା ବିହୁଦୂର ମହିମାଣ ପ୍ରତି ବର୍ଷ
ଦୂର୍ବି ହେଉଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ପାଠ୍ୟ ସୁମୁକ
କର ସଖୀ ଦୂର୍ବି ସଙ୍ଗେ ସେବେ ଶୁଣର
ଦୂର୍ବିହେଲାନ୍ତି ତେବେ ସାଧାରଣ ଶିଖାର ପ୍ରକର
ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲ କୋର ବୋଲିବାରୁ
ମହିମା ଫୁଥିନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିର ବିଷୟ ସେ
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଣାଲୀର ପାଠ୍ୟ ସୁମୁକ ତେଣିଶାର
ମୁଦ୍ରାଯକ ପ୍ରସବ କରିବା ଅଭିନ୍ନ ବିବଳ ।
ଅଧିକାଂଶ ମୁଦ୍ରାକ କେବଳ ସମ୍ପର୍କାର ଅଶେ
ତହିଁର ମୂଳ୍ୟ ଭଣା ନୁହଇ । ଏ ସମସ୍ତ ସୁମୁକ
ଓ ଦୂର୍ବିର ମୂଳ୍ୟ ଏକମେ ବର୍ଣ୍ଣର କଲେ ପ୍ରତିକ
ଦୁଆର ପ୍ରେମନ୍ତ ଅଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବା ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରାଣିର ଜୀବନସାଧାର କଥା କୋଳିଥାଏ ।
କୌଣସି ଶ୍ରୀପ୍ର ଦୂର୍ବ ପଲାୟା କର ହେବେ
ପଠେନ୍ତି ଦେବ—ଶୁଣବ କଥା କିଏ କୁହିବ ?
ପୂରୀ ସନ୍ତିଷ୍ଠ ସୁମୁକ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଶେଷ
ଦିନ । ଏତେ ଦୂର୍ବ ହେଉଥିଲ ଯେ ତାଙ୍କ
ଦେଖି ବେଳେ ମନରେ ଦିନ୍ତ ଦୁଆର
ପ୍ରେମନ୍ତ ଦେବର ଦର୍ଶ ଭରାନ୍ତି ଲେବଳ ହିନ୍ଦ
ଏତେ ପୂର୍ବ ଦୋହରିବ ସେ ସୁନ୍ଦର ଦୁଷ୍ଟି-
ରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବ କାହିଁ । କେବଳ
କେତେବେ କର ସାହୁଦରୀ ଶିଖାରିଗାୟ ବର୍ଣ୍ଣ-
ଗ୍ରହ ପେତ୍ରମକଳର ପକାଗନ୍ତର ଉତ୍ସବରେ
ଏଥୁବ ମୁଣ୍ଡ ହେଉଥିଲ ସେହିମାଳକଳର ପ୍ରକାଶ
ଦିତ ବାର୍ଷିକ ତାଲିକାରେ ଏକା ଭାବରେ
ହେଖାପିବ । ପ୍ରତିକ ବିଶେଷକୁ ଉତ୍ସବରେମା
ଦର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ
ଅମ୍ବାନେ ଏକବଳ କାଳର ଲକ୍ଷଣକୁ ତିନାର
ଦେହଅର୍ପି ଏବଂ ଯେତ୍ରମାନେ ଗତ କାହିଁ ର୍କରୁ
ଉତ୍ସବ ପାଠ୍ୟ ସୁମୁକର ଅଭିନ୍ନ ନିଷାନର କଥା
ଅଧିକାଂଶ ସେମାନେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବାତାର
ମୂଳ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରୁ ସମର୍ଥ ହେବେ
ପରିଚାର ଏମନ୍ତ କାଳରେ ଝଣ୍ଡି ଏ ହରିନ ପାଠ୍ୟ
ସୁମୁକ ଲୁହ କରିବା ସମାଜ ପାଇଁ କରିବାର

ନୁହର । ଏହି ହେଉ ଟତ୍ତ୍ଵର ପାଞ୍ଚାଶିଶର
ପ୍ରଥମ ଭାଗ କି ଥାହା ଅମ୍ବେମାଳେ
ଦୃଷ୍ଟିତା ସହିତରେ ଲୁପ୍ତହାର ପରିଥିବାର
ସ୍ଵକାର କରୁଥିବୁ ସମ୍ଭବ ଆଦର ଓ ଅନ୍ତର
ସହିତରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରୁଥିବୁ । ଏଠା ସରବେ
ଶୁଦ୍ଧର ପ୍ରଥାନ ପିତର ଦାରୁ ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦୀ
ଏହି ଦସ୍ତଖତର ପ୍ରଗଣାର ଅଟେଣ୍ଟି ଏହି ବିଷ ଯେ
ଏହାକୁ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ଓ ବୁନ୍ଦ କରିବାକୁ
ଚକ୍ରଶପି ଅଣ୍ଟରେ ହୃଦୀ ବରଗାହାରୀ ଏହା
କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାଳର କରୁଥାଇ ହୃଦୀ କେହି-
ଲାହିଁ । ଏହି ପ୍ରଥମ ଲାଗରେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦିଷ୍ଟୁ ସିଦ୍ଧିକଷ୍ଟ ଦୋରଗାଲ ପ୍ରତିକାର ହୁମ୍ର-
ବାରେ କହା କିମ୍ବା କେଇଅଛନ୍ତି, ଯାଥା—
ଧ୍ୟାନାତ, ଅମେଶ, ମିଶ, ଗରସନ୍ତ ବିଜନି
ସାନ୍ତେଶକ, କେତେ, ମିଶ କରାନ, ଦେଖାନ୍
ଓ ବଙ୍ଗ ଶୁଭବନୀ ଥାର ବଳ ଉଥାର ଏବଂ
କାଳାଧି ପ୍ରବୁ । ପ୍ରତିକାର ଏହା କହୁଥିଲୁ
ବି ଏ ଭାଗ ଏପରି କରେତାର ସହିତ ସଜ୍ଜକର
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏକାକ୍ରମ ଅୟତ କରି ପାରିଲେ
ମାଧ୍ୟାକର ବିଷୟର ଯାଦକାରୀ ଅଟେ ସମ୍ଭବରେ
ସମ୍ଭବ କରିଯାଇପାରେ ରହିବେ ତହୁ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଅଳହାରୁ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାରାଗାର ପରିଷ୍ପର
ମୁଖର କରିଯାଏ ବନ୍ଦର ହୁବ ପଢା ବର୍ତ୍ତ-
ମାଳକୁ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରତକଳି ଥିବାର
ଦେଖାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିୟ ଦେଖିଥୁ ଥାଏ
ବି ଯାହି ପ୍ରାଚୀକ ଉତ୍ସାହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ
ଛାପୁଳା ଧାର ବି ସମ୍ବନ୍ଧ ଶିକ୍ଷର ମୂଳ
ଅଟଇ । ଏହି ଭାବୀ ଧାରର ବିଶେଷ ଗୁଣ
ଅଛି । ଅଥ୍ ପାଇଁ କରିବାଯାଇ ଲୋକ ଥିଲେ
କେତେବେଳେ ହେବେ ଧର ମନ୍ଦିର ଅବଦ-
ଶୀୟ ହୁଅଥ । ମାତ୍ର କରୁଥୁ ଆମରୁ ଏହି
ଭୂତକ ଦୂରଦେଶର ଅଳ୍ପିତୁ କର ପରିଷ୍ପର
ବାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଯେଉଁ ଅଂଘରେ ଭାବିଷ୍ୟ
ବାହା ସହିତ ଦେଖାଇବାର ଦେଖା ପ୍ରାୟ
ଅବସ୍ଥ ଏଠାରେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ବାହୁ
ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦୀ ଏହା ମୁଗ୍ଧବୁନ୍ଦେଶ ସମ୍ମାନ
କରିବାହାରୀ ଅମ୍ବେମାଳର ବିଶେଷ ପ୍ରାୟ
ଭାବକ ଦୋଷପରିଚାରୀ । ଯଥମାଳର ଏ ଗୁଡ଼ିକ
ଅୟତ କର ପରିଲେ ଦେଖାଯି ଓ ମହାନୀ
ପ୍ରଥାର କାରିବମ୍ବ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୀବ ଏବଂ
ବାରବେ ଧାରିଲେ । ସୁତ୍ରବସତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଦିଷ୍ଟୁର ଦୋଷ ସୁର ଧନ୍ତଳିତକା ଭାବିବାକୁ
ଅମ୍ବେମାଳର ଅବତାର କା ପ୍ରାନ କାହିଁ ।

ପୁରାରେ ଅମେମିଲେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜୀବନ ଭାବରେ
ବାଦୁ ବାଧାକଥ ବାସ୍ତବ ସହିତ
ସଂଗ୍ରହୀତ ବାବ୍ୟ ଦେଇ ବହୁଅଳ୍ପ କି ତେଣୁ
ଭାଷାରେ ଯେତେ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗକ ଅଛି ସେ
ସମସ୍ତରୁ ଏ ସ୍ଵର୍ଗକ ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ଭାବୁ ଏହି ବାପାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରକାଶକାର
ତେଣୁର ଶିଖା ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିକାର
କରିଅଛନ୍ତି । ଅତିବେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ତେଣୁର
ସବ୍ଦରେ ବାପାଙ୍କା ପରାରେ ଶିଖା ବିଭାଗର
କର୍ମଚାରୀମାନେ ଭାବେଷ ସାଧ୍ୟକ କରିବେ
ଏହଥା ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ ଏହି ଏହାର
ଅବର ଦେଇ ତେଣୁ ତେଣୁର ଅପର ପ୍ରକାଶକାରୀମାନେ
ଭାଷାହତ ଦେଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତରାଳ୍ପ
ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ହେ-
ବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମୁମାନକର ଏବାକୁ ଆଶା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂଗାନ୍ଦ ।

ପ୍ରକଟ ଲୋତୁତାପ ଏ ଉପରେ ଶ୍ରୀକୃ ହେଉ ଏଠାରେ
ନକ୍ଷା କହୁ ଯେବେ ହେଉଥିଲା, ଏହି ଉଧଗାର ଏହି ଜୀବନ
ଧାରରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମଣି ହୋଇ ସମ୍ମ ପାଇଲା କବି ଫଳଘର୍ତ୍ତ୍ତୁ
। ନବ ନିଜତମାନ ହଜ ଅଛି ଅଛି ଦୁଇ ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର
ପ୍ରକଟ ହଜର କହୁଥିବ ଦୁଇ କେବଳ ଏଥିରେ ଏଥିରେ ହଜାରୀ
ହୁଏଇ ଏବା ଏ ଦୁଇ ମୂଳକ ହେବେ । ଏ ହଜର କର୍ତ୍ତା
ପ୍ରକଟ ଏଠା ଉନ୍ନିଦୂର ଯାହୁଦିନଙ୍କ ବନ୍ଦେଶ ନିକଟ ଏବା
ଦେବି ସମେ ହଜ ପରି ହଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେବେଳୁ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ଏବଂ ହେବ ଯାଇଥିବା କାହିଁଏହିଏହି ହଜ ଏହି ହୋଇ
ଯାଏ ।

କାହାରେ ଅନୁଭବ ପାଇ କିମିର ଦସଦୀତାକେ
ଦେବେସ ଦ୍ଵିତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ଚୋଇଁ କଥାମ ପଠ
କଥାମର ସହାଯ ରିକର୍ଡ ଦାଖ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉ ସମୁଦ୍ରାଶ୍ଵର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରସାଦ ଏହି କଣ୍ଠରେ ମନ୍ଦାତ୍ମକ କଳକାଳୀ ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏହି ବନ୍ଦଟି ପାଞ୍ଚମ ଲିଙ୍ଗର ବସନ୍ତରେ
ଏହିରେ କୃତିର କଳା ଓ ଶାସ ଘରିବ । ମନ୍ଦାତ୍ମକର
ନିର୍ମାଣ ଏହି ଶାସକ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦାତ୍ମକରୁ ଭାବେ ଦେବେ ।
ତତମ !

ପ୍ରାଚୀନତାକୁ ପାଇଲୁ ପ୍ରାଚୀନ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରାଚୀନ
ମୁଦ୍ରାରେ ଶାନ୍ତିର ଦାତ ହୋଇଥିଥା । ଜାହାନ ସି-ଫିଲ୍‌ମାର୍କ୍‌
ପ୍ରେସ୍‌ର ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଥମ ବୌଦ୍ଧର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟା
ଦେବକୁ ସାଧାରଣ ଦିଲ ପ୍ରକଳାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥା
ଯଥେ ଏକାଏ ପରିଲେ ଦେଇବ ପରାମରଶା ଦେବ
ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇବାକ ଶ୍ଵାସ ଦେଇବା ବାରିବା ଅନୁଭେଦ
ହେଉଁ ।—କାହାମରଙ୍ଗ ଏ ବାରିକି ଅଦ୍ୟାତର ମନ୍ଦିର ଦକ୍ଷ
ଦେଇବଙ୍କ । ଧେଇ ଏହିପା ଅନ୍ତରକୁ ହିଂସକି କରିବା
କୁମି ଅନ୍ତରକୁ ଧାରୀକରା କର ଦେଇବ କରାଗିବାରା ଶାରୀରକ
କରିବାର ସେହି ଏକବା ଅପାର ମଧ୍ୟରେ ଶାପକ କର ଦେଇବ
କରିବାର କୁମି କରିବା କରିବାର କରିବାର କରିବାର

କରଇ ଦୁଇଦେଶରେ ସାକଷିତୋତ୍ତମା ହୋଇଥାଏବା
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବେଳା । କାହିଁଯାକ କଣ୍ଠୀ ପାହନ୍ତରେ ଦେଖେ
ନୟାରେ କରଇ ଅନ୍ତରେ କରିବାର ରୂପ ଦେଖିଲୁବ ଅବଶ୍ୟ
ଦେଗୋହାମାନେ ତିନିବୋଜ ନରର ଦ୍ୱାରା କର ଧୂ-ପ ହା
ଦେଇଥାଏଛନ୍ତି । ପରା ଅବଶ୍ୟ ହସ୍ତେ କରା ମାର୍ତ୍ତ—କା
ହେବ କର କାହିଁ ଏ ସେହା କରାଇଥାଏନ୍ତି ।

ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାର ଅବଶ୍ୟ କରି କେବଳ ପ୍ରକଳନାହିଁ । ଅବ
ଶେଇ କାହିଁ ହୋଗାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମିଳି ମାର୍ତ୍ତ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରରେ ସୁଧାଳକ୍ଷଣ କରି କରୁଥାଏ ତୁମେ କିମ୍ବା
ଯେ ଅଛନ୍ତି ସଂଚର ହେବେ କୋଣି ଅମେରିକା ଲେ
ଅନ୍ତର୍ଭୂଟ ପାହା ସାବିକରିବେ ତାଙ୍କ ପାଇଅଛି । ରାଜଶୀମା
ପ୍ରଦେଶର ଗୀମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରାରେ ଗର୍ଭମେ
ମହାବ୍ୟାପକେ ଉଠି ଉଠିଥିଲା । ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବଳ ପ୍ରଥାର ରଘୁତ
ଅସ୍ମାକର କୁରୁପୁରୁଷ କୃଷ୍ଣ ନିଃଖି ଥାବେଳା । ଏ କାହା
ଏହକ କାହାକୁ ଲାଭାଲାଭ ତାଙ୍କ ଓ କରେଣେ କୋଣିର
ଦେବ ଉତ୍ସବ ସରତତାରିକି କେଉଁ ଦୂରକାନ୍ଧ କଷାଯ୍ୟ ବଳ
ଅକ୍ଷର ଅକ୍ଷର ପ୍ରଦେଶ କାରଣ ସୁନ୍ଦରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଜୀବିତ ଫୋଲାଇଛନ୍ତି ।

ତାମର ଅଶ୍ଵେସ କରିବେ ସମ୍ମାନ ଦରଗତିର
ତମୁକୁ ହୋଇଥାଏ । ସେଠା ଅପୀଳ ତ କରାଯାଏ ଯଦ୍ବା
ଏହଙ୍କର ବିଷ ହୋଇ କରିବାର ଯତ୍ନ ଗଲାକାରୀରୁ
ଆମୋଦାତ ହେବାର ହିଁ ଯ ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀମତୀ ଜୀବିତ
ଦେଖିଥିବ କେବଳୁଚ ତ୍ରୁଟିକ ଅବ ହେଲାଏ ଗାତା
ଆମେକଥି କମ କମ ନାହିଁ ଯେଉଁ କିମ୍ବାରେ କରିବାର
ଯେବେ ଆମୋଦାତ କରିଥିଲେ କେହିପରି ହେବା
ଆମ ଦେଇଛାଏ ।

କରୁଣାର ଅନ୍ତରେ ଶାହୀର ହେବେ ଦୋଷ ସୁଧାରାପ ।
ଶାହୀର ମନ୍ଦିରରେ ଏହିକୁଷ ଛିଲ ଦୋଷର
ପେଣିଶର ଦେଖିଲ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଗୋଦମର ଯଥାକେଳର
ଶୈଖ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଇ ଘାସର ଦେଖିଲ ଯେ
ଯଥେ ମାତ୍ର ।—୫ ପ୍ରୁଣ ନଭାଇ ତମେ ମାତ୍ର ଆଶ
କ ଏହା ନିଜିକ ହୋଇ ନ ଥିଲ ?

ପ୍ରାଚୀନ ଥିଲା ତାଙ୍କରେ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦୋ
ମାଳିକ ବୁଦ୍ଧଗାନ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଯେ କବିତାରେବେଳ
ଶେଷ ଦେଖ ଏମତି ଅନୁମାନ କରସାଧାର ଯାଏ କାହାର
ତଥାର ମାତ୍ର ତା ୧୫ ଉତ୍ତର ତାର ସାହାରୁ ତାରାର ଏ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରେ ବାକିବଳ କିମ୍ବାର ଦୂର ଅଧିକ
ବିଦ୍ୟାରେ । ସୁଭ ସହା କରିବା ବା ଆଜମ୍ବର ଦେଖାଇବ
ଦେଇ ହୁଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ସହ ମହିଳା ସାହା ଅଛି ତ
ଥାରୀ ଅନୁମାନ ବର୍ତ୍ତ ପରିବଳ ମାତ୍ର ଅମୃତ । ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ନିହିଁ । ତା ୧୫ ଉତ୍ତର ସଦାଦୂର ତଥାର ଏ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରେ ବାକିବଳ କିମ୍ବାର ଦୂର ଅଧିକ
ବିଦ୍ୟାରେ ।

ତଳକ ଅର୍ଥ କହାଟ ଅନୁଦିତ ତଳେ ସହିତ ଉପରୁ
ଠାରୁ ମାରିଥିଲେ । ବେଳାରେ ମହାରାଜାଗେହରେ ତଥା
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଥିଲା ।

ମାତ୍ରାକ ଆଜିରେ ବନ୍ଦରୁଷେଇ ପ୍ରାଚୀର୍ବାଦ ଥିଲା ହୋଇ ଗାହୁଁ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ବା ୨ ମିନିଟ୍‌ରେ ଦେଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧକ ନିରଣେ କି ୨୦୦ ଏ କମାଳିଦ୍ୱାରା ଯାଇଥିଲେ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାତ୍ର ତୁସୀ ଦେନାକଳ ପଥେ ଏ ସବୁ ଅନୁଭୂତ ଉଷଣେ
କହିବାକିମ୍ବା !

ଅକ୍ଷାମୀ ଜୟନ୍ତୀ ମାହରେ ଦୟାତିରେ ମେଳା ହେଲା
କାହାର କଥ ଦେଇ ସତ୍ୟ ମାଟେ ଦେଖାଇ ହେଉଥିଲା ଏହା ଏହା
କଥରେ ଗୋଟିଏ ମେଳା କହିଛି ଏଥରେ ଆହ ଏକଟିକଥା
ହାତ । ଅହାତ୍ ନହିଁମେଳି ଏଠିପୂର୍ବରେ କର୍ଣ୍ଣବ୍ୟାପ ଓ
ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ରା ପ୍ରକାଶ କରି ଦେଇଲୁ ଜାଗରିତ କଥରାଥିଲା ।

ଦଳପାଶୀ ଦଳା ସନ୍ତ ଗାଳ ହେଠ ଦଳୀମୁ ଦଳେ
ଅଦରିବ ଅହୁକୁ ଅଛାଇ । ଦୁଃଖ କମିଦାର ଅଧିକାର
ଅକୁଳ ସକ୍ଷରେ ସବାର ବ୍ୟଥନ ଦୁଃଖାତ୍ । ଅହା ଏଠା
କମିଦାରଙ୍କୁ ଦୁଃଖ କଲେ ଭାବାର ଦେଖାର କିମ୍ବା
କଲାତ୍ ।

ଦେବତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ହାତରେ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା
ଅଧେଶରକୁର୍ତ୍ତ ତୁମ୍ଭ ମାତ୍ର ତା ଏ ସମେ ଏହିବ୍ୟବମୁକ୍ତ
କରିଥିଲେ ।

ବସନ୍ତମାହରୁ ପକାଏ ଗେ ଶୁଦ୍ଧି ମାତ୍ରମାହରୁ
ଅଶ୍ଵର ହେବାର କଷ୍ଟ କଣା ଘାରୁତର ଏ ବେଗରେ
ବହୁମାନଙ୍କ ଦୋଷେ କଷ ଦୋଷାମୁଖୁ ।

ମୁଣ୍ଡ ଶାର୍କ ଦେଖିବାକୁ ସେଇବନ ଲାଗି ମୁହାରୀର ଏହି
କଥାଠାରେ ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଥିବାକୁ ମହିତେଜ ପାଠେବି
କଥାରିଥିଲୁ । ବର୍ଷମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପମଧ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ କଥିବାମାତ୍ର
ତାଙ୍କ ବିପରେ ମର୍ଦ୍ଦ ଘୋର ତହ୍ରିରେ ୫୮୦୦ ଲା ସବୁ
ମନ୍ଦିର ଉଠିଥିଲା । ଉତ୍ତମ ।

ସେଇପରିଷର୍ଗତାରେ ଏକ ସ୍ଥିକୁଳ ହୃଦୟପ୍ରକାଶ ଜୀବ
ଏଇ ଜୀବିଯ କରନ୍ତାକ୍ଷ୍ମୀ । ଏ କିମ୍ବା କାହାରେ ଗାନ୍ଧି
ଦ୍ୱୀ ।

ବୁଝାଟାରୁ ବସନ୍ତର ପଞ୍ଜି କେବଳାଟି ନିର୍ମିତ କାହା
ବା ବାରବ ଘଣ୍ଟିଶ ଗର୍ବିଲେଖ ଯତନ ଲାଗାଇଥିବୁ
ଏ କାହା ଲିଖିବ ଦେଲେ ଲାଗାଇଥିବାରୁ ପାରନ୍ତି ଦେବ
ଦୋଷ ଲାଗାଇଥିବୁ ବନ୍ଧାବନମ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

କେ କ ଏ ପରିଷାଳନେ ଦେଇଲୁ ମହିମାନେ ଉତ୍ତରୀ
ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵର ଦେଖାଇଲୁ ମଧ୍ୟ ଥାରୁ ଅଶ୍ଵମେହ ମନ୍ତ୍ର
ଅଶ୍ଵମେହ ଦେଖାଇଲୁ ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵର ଉତ୍ତର ଅକଳୀ
ଦେଖାଇଲୁ "ଫେରୁ" ବ୍ୟକ୍ତ ନାମେଇବ ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵ
ଅର୍ଥ ପରିଷାଳନ କରିବ ।

ଯଥୀର ଏହି କଣ କେତେକୁ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟରେ ପାଇଲା ଅଧିକାରୀ
ଦେବକେ ମାତ୍ର ପ୍ରତାତିତ ଦିଗନ୍ତରେ ଲାଗି “ଶାଶ୍ଵତଦେବରଙ୍ଗ
ରେ ଉପାସନା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ କୁଞ୍ଚିତରେଷୁ ଏହୁଁ ଦେବମା
ର୍ଗ୍ରୂ ବକ୍ତ୍ଵା ତାମ ସମ୍ମ କର କରି ବନ୍ଧୁବୟରେ ନିରାକାର
ହୋଇ ଗଲା ଏହିପରିସ୍ଥିତିରେ

କରୁଥିଲେ ଯାଏନ୍ତି ପରମାଣୁ ଦୂରାଜୀବି ହେଲା ।
କରୁଥିଲେ ଯାଏନ୍ତି ପରମାଣୁ ଦୂରାଜୀବି ହେଲା ।

ଶୁଦ୍ଧ ହେ କିନ୍ତୁ ଏ ମଧ୍ୟରେ ବେଶ୍ୱରେ ବେଳତା ଦେଇ
ହେ ମଧ୍ୟରେ ବେଶ୍ୱରେ ପାଞ୍ଚମୀ କଥା ସେଇ କଥା
କଥା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥାକାଳୀରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପାଞ୍ଚମୀ
ପାଞ୍ଚମୀରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏକ ଏ ଦରଜାକାଳ ଭାବରୀଯୀ ପାଞ୍ଚମୀ
ପାଞ୍ଚମୀରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏକ ଏ ଦରଜାକାଳ ଭାବରୀଯୀ ପାଞ୍ଚମୀ
କଥା କଥାରେ ଦେଖାଯାଏ ଛାହିଁ । ଉନ୍ନିଷ୍ଠକ କାଣ୍ଡ
ଦେଖ ହୋଇ ଛାହିଁ ଏକ କରିବା କୁଏ ବନ୍ଦିବାବୁ ଉପରେ
ଉପରେ ଲିପିବା

ବୁଦ୍ଧିରେ କୌଣସିଲେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ ଏ ପରିମଳ ପରିମଳ ମାତ୍ର ହୋଇଥିବ ତଥାର
ପରିମଳ ଯେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାବୀରଙ୍କର ଦେଖାଇ ସମ୍ମତ ମନେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
ଏହି ଅନ୍ୟଧିକ ମହାବୀରଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କାହାରେ କାହାରେ
ଏହି ଅନ୍ୟଧିକ ମହାବୀରଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପ୍ରେସିପତ୍ର ।

ପ୍ରେସିବଗତର ମଜାମଜ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଦାସୀ ହୋଟ୍” ।

ମନ୍ୟବର ଶକ ଶା ଉତ୍ତଳସାଧିତୀ ସଙ୍ଗାଦି
ମହାଶୟ ସନ୍ତୋପନ୍ତୁ
ମହାଶୟ !

ଏହିବେଶୀଯୁ ଲୋକେ ଆପଣାର ଦୃଷ୍ଟିଗତ
ପ୍ରତି ବିଧାର ବନ୍ଦିବା ନିମିତ୍ତ ପରି ଅପରାଧ କରିବା
ଅର୍ଥାତ୍ ବହଁର ରେତ୍ୟ ଦେଖା ବାହୁଦାନ
ମାତ୍ର । ଏ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନୀୟମାନେ ଯେ ସବୁ
ନିର୍ବିଜ୍ଞ ତାଦା ପାଠକମ୍ପୁକୀଳ ଅବଧିର ଲାଗୁ
ତେଣାରେ ନାଳସର୍ବି ଦେବାର ଯେ କେବେଳେ
ଅଧିକତର ହେଲାଣି ପାଶା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଜୀବନକ
ୟବି ନାଳ ଅଭୟ ଦେବାଦନ୍ତ ଯେ ଭାବରେ
ହିନ୍ଦୁ ନାଳମାଳ ପାଇଅଛୁ ସେ ଅଶ୍ଵର
ଲୋକମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ଅଚ୍ଛିଗା ଅସୁବିଧା ଅଧିକ
ଦେଲେବେଳେ ତାଦା ଭାବୁକଥା ଅଟକ ମାତ୍ର
ଯେ ଅଶ୍ଵରେ ନାଳର ମୁଣ୍ଡି ହୋଇ ନାହିଁ
ଯେ ଅଶ୍ଵର ଲୋକେ ସୁଖରେ ଥିବେ ଏମନ୍ତ
ଅନେକଙ୍କର ଅନୁମାନ ହୋଇ ପାରେ କିମ୍ବା
ସୁଖ ଦୂରେଆର ଦୃଷ୍ଟି ଏବେ ଅଧିକ କରିଥିଲୁ
ଯେ ତାଦା ସୁରଖ କଲେ ହୁଏସ୍ତ ତଥାର
ରେ ପାଇ ପଡ଼ାଅଛି ।

କଥା ଦୁର୍ବି ସମୟେ ଲାଇମ୍‌ପା ଆଖିବୁ
କାଳ ବରେ ପୁନ୍ଦର ବନ୍ଦ ନିର୍ମିତ ଚୋତା
କଥା କରୁଥିଲୁ ସୁତରଂ ଏ ଫଶର ଲେଜେ
କଥାବୁରିର ଅଧିମ ବଞ୍ଚିବୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଅଛିଲୁ
ହତ୍ୟ କାନ୍ତି ସେ ଅଧିରେ କାଳ କାହିଁ ଦେ
ଅଧିର ଲେବର ଦୁଃଖ ଘରୀ ଧରେ ପେଟ
ବର୍ତ୍ତିଅଛି ଏହା କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟିବାର ତରବ
ତଥାରି ଏହେ ବଞ୍ଚିଗେର ବର ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ପ୍ରେଗାଲ
ମୟକୁ ଅବୁଲେବେ ସବକାରରେ ଅପାରାଣ
ଦୁଃଖ କଣାଇବାକୁ ପଢ଼ିବି ଦେବିଥରିଲୁ
କେହିଁ ପଢ଼ିବି ହେଲେ ସୁରା ଚାହିଁରେ ସଫଳ
ନ ଫଳବାକୁ ହୃଦୟର କେନ୍ଦ୍ରା ହୃଦୟରେ
ମରି ।

ସମ୍ପରେ ବହିବାକୁ ଗଲେ ନାକ ନଥିବା
ଅଧିକ ସମୟ ଲୋକେ ନିଯନ୍ତ୍ରକରେ ରଖି
ଦୂରି ସମୟରେ କଷ୍ଟ କରିଛି ବିଶେଷରେ
କେନ୍ଦ୍ରପଢ଼ା ସବୁ ଉଦଳଜ ଅନୁରକ୍ଷଣ ଅବୁଆ
ଗୋଗଳପୁର, ରାତିଘାନ ଓ ଦାର୍ଶିବାନୀ
ପ୍ରତିବି ଅନେକ ଗୃହୀତ ପ୍ରାମବାସୀଙ୍କର ଦ୍ୱାରା
ଅଧିକ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନିକୁ ! ନାକ ହିନ୍ଦୁ ହେବା
ଦିନୁ ଜାନ୍ମ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ଜଳ ପ୍ରତିକ ଓ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୀବ ଅଧିକ ପରିମା
ଏରେ ନିଷ୍ଠା ହେଉଥିଲା । ପୁଣି ଜାନ୍ମ ମେଚନ୍ଦ
ରାଜୀ ବହିବାକୁ ଯାଇ ଲୋକେ ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ
କୁ ଦୁଇକୁ ପ୍ରାୟ ଶେଷରୁ ହେତେ ଲବନ
ଦୁଇକୁ ଜାହିଁ ଅଧିକ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ଦିନ୍ୟ ମନ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା ପଠନେ
ସବଜରେ ଅନୁମାନ କରି ନେବେ । ଉଠିଲା
ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହିକି ଏହା କିମ୍ବେ
ଧେବର୍ଷ ନିଯାବୁଛି କିଥିରୁ ଅଧିକ ଦୁଆର ହେବା
ବର୍ଷ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜଳମନ୍ଦ
ଅନେକଲେବ ବୃକ୍ଷ ଜଳଧାରିତ ଧୂଳି ପ୍ରକାଶ
ପଶୁମାନେ ଏବେଶରେ ଦୂରି ଓ ସମୟରେ
ତାର ପ୍ରଧାନ ଭୟକରଣ ସେ ପଶୁମାନେ
ଜଳର ବସ୍ତାର ହେତୁ ଗୁରୁତ୍ବେ ଅନେକଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ରହନ୍ତି ଏବା ତୁଳାମୁଖର
ଅନ୍ତରିନ୍ଦ୍ରିୟରେ ପଥରେ ଶାର୍କ୍ଷି ଓ ଜାର୍କ୍ଷି ହୋଇ ପଡ଼ିଲା
ଧୂଳି ଅନେକ ମୁହଁମୁଖରେ ପଦିତ ହୁଅଛି ଅଭିନନ୍ଦ
ଏ ଅଛନ୍ତି ଲୋକେ କିମ୍ବା କଷ୍ଟରେ ଅବସାନ
ଏହାର ତହୁଁର ଅଧିକ ପରିପ୍ରେସ୍‌କ୍ରିଏସ୍‌ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର୍

ଲାଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁସରକ ହେଉଥିଲୁ
ଦେଇ ଲେବେ ଶୁଣି ତହଁର ଫଳାଫଳ
ଜୀବିବାର ଗୁଡ଼କପାଇୟ ଗୁହଁ ବସିବିଲୁ ଅନ୍ତରେ
ମଜବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମରେ ଅମେମାନେ ତାହା

ଅନ୍ତରେ ଅଭେଦ ଅମ୍ବଳକର ଏରେ ଆଶା
ଧେପନ ନିଷାଙ୍ଗରେ ପରିଣମ ନ ହୁଏ ଧେଥୁ
ନିର୍ମିତ ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ସାହେବଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଲ୍ଯାଙ୍କ
ବରେ ଅଛୁଟ ରାତି ।

ବିଶ୍ୱାସ
କଲେଜ ପଞ୍ଜାବୀ

ମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରକର ଯାଏ ପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ ଆବଶ୍ୟକ
କରୁ । ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଯଦି ଯେ ଘନତତ ହେବ ଏଥିର ଅଳ୍ପ
କରିବା ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ପକ୍ଷର ଅବଲମ୍ବନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆବେଳୀ
ହେବିବିଲେ ତାଙ୍କେ ବାହୁ ଉପର ହେବ କରୁ ।

(ପର୍ବ୍ବ ସହାଯୀତ ଉତ୍ସବ)

ମେଳା ଉତ୍ତର

୧୯୮୬ ଜାନୁଆରୀ

ଅମୋଖ ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ଦେଶ ଦୁର୍ବଳ ସକଳ ।
ଅସ' ଦିନୁ ଚନ୍ଦ୍ରପିଲା ଲେଢ଼ ହେବ ଶୀଘ୍ର ।
ଅଲିଗଢ଼ ଲଜ୍ଜନତ୍ତବ ବୋଷ ଖୋଜ କଥନ ।
ଦୂପରେ ଭେଷମ ଛାଇର କାର୍ଯ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀ ଶୋଭନ ।

ଭୁଲକ ସବର ତୋରିଆ ମସଲିଳ ସୁନ୍ଦର ।
ଜାପୀଏ ବସନ୍ତ ଦହୁଣ ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ଡି ଚନ୍ଦର ।
ଅଳ୍ପବେଶା ପଥରନ ଯେ ରମ୍ଭନ୍ଧର ଦେଖ ।
ଜରରେ ମଣିକ ହୋତାଗ ଦିଗେଦିଗେ ସରସ
କାଳା ଫୁଲଦାର ରଙ୍ଗିନ ଲଖନ୍ଦରୁବ ଛଟ ।
ମନ୍ଦମଳ ବନ୍ଧ ଭିପଚଚ ତେଜେ ଦିଖେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଲଖନ୍ଦର ଛଟ ଭାବରେ ଥହେ ଅଛେ ଅଛେ ପ୍ରଧାନ ।
ଅଳ୍ପପୁନ ଛଟ ପୁଲକା ବଲେ ନହେ ସମାନ
ଲଖନ୍ଦର ଛଟ ଦର୍ଶନେ କର ଅନ୍ଧରଣ ।
ଅଳ୍ପପୁନ ଭାବିଗରେ ଯେ କରୁଣାନ୍ତି ବସନ୍ତ
ଏ ଛଟେ ରେଜାର ମୃଦୁର ତାଙ୍କପୋଷ କରିବ
ବଢ଼ିଲେବେ ବାଗେ ହୁଲନ୍ତି ପାଇଁ ଗାତେ
ମେଲା ।

ଏହି ଅବସରା କାହିମ ପୁଣି କରେ ନମ୍ବନ ।
ଦେବେ ସମ୍ମ ଦସ ସତିର ଦେବାଜରେ ଗଣନ
ବାଣୀ ବିବିଧାର ହୋମଜଳର ରହି ବୁମାନ ।
ପେଣୋଥୁମ୍ଭ ଲାଗେ ଯାଇବ ହରେଖନ୍ତି କିମ୍ବଳ
ନର୍ତ୍ତକରଙ୍ଗ ଦେ ଏହାକୁ ପରାତାନ କରନ୍ତି ।
ନୃତ୍ୟକାନେ ସରକାରିଙ୍କ ସମାଜରେ ଦିଷ୍ଟନ୍ତି ।
ଜରିଲଗା ଘାଣୀ ଦୋଷଟା ଘାଧିଲାମେ ଦସନ
ସନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରମଳ ସେ କରେ କେତେ ଉତ୍ତମି ।
ସମ୍ମ ଶୌଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବେ ପଣ୍ଡ ପନୀ ସବଳ
ଧନ୍ୟ କାନ୍ଦିଲର ସଜାତ୍ ଅଛୁ ଦରସ ନିର୍ମଳ
ଥନେ କରିବେ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରର ଦେବା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାଧୁବିଜସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

४८६

ସେବା କରିବା

ଗବ୍ରୁମେଘ କରେଇ ଏହି ସୁଲମାଳଦ୍ୱାର
ପାଇ ଟାଂଖାଟା ପାଇ ବାହୁଡ଼ ହଟୀର ଶାନିବା
ବାହୁର ଅଛି । ରହିବାର ସହି ତଳେ
ଜୀବନ ବିୟକ୍ଷଣ ସୁଲମାଳ ବି ୧୩୦ ନ
ଏହି ହାତସୁଲମାଳ ବି ୧୫୯ ନ କର ଦେବ ।
ଶାନିବାରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ କର୍ମମଧ୍ୟରେ
ଶୋଭାଏ ବାର୍ଷି ହଟୀର ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଭାବକାର ହାତସୁଲମାଳ ଏବଂ ଅର୍ଥରେ
ପଞ୍ଚର ହଟୀ ପାତ୍ର ଏକମାତ୍ର । କରେଇବି ଶାନି
ବାହୁର ଅପ୍ରେଲମାତ୍ର ତା ୨୦ ରହିବାରୁ କୁକୁ-
ମାତ୍ର ତା ୨୨ ରହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ କଲିଜିଏଟ
ସୁଲ ଏହି ହାତସୁଲର ହଟୀ ଉଠିବୁ ସନ୍ଧାନରେ
ଭାଙ୍ଗା ଦେବ । ଶାନିବାଲର ହଟୀ ଏହି ବର୍ଷଠାରୁ
କରୁଛି ଦେଲ । ସେ ସମୟରେ କେବଳ
ବଢ଼ିଦିନ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠଦିନକୁ ମିଶାଇ ଏକସମ୍ପାଦ ବନ
ଦିବ । ତଳିକ କିମ୍ବା ୧୮୦ ମାତ୍ର ହଟୀର
କାଳ କଲିଜିଏଟ ସ୍କଲ ପରରେ ମଇମାତ୍ର ତା ୧୫
ରଖି କଲିଜିଏଟ ସ୍କଲ ପରରେ ମଇମାତ୍ର ତା ୮
ରଖି ଏକ ଦାଳାଳ ପରରେ ମଇମାତ୍ର ତା ୮
ରଖରେ ଧେଖ ଦେବ । ଶାନିବାଲର ହଟୀ
କରୁଛି ଅପ୍ରେଲମାତ୍ରରେ ଶିଶ୍ର ବର୍ଷ ଶେଷ ତେ
ଷେଷ ସମୟରେ ପଶୁଷାର ନୟମ କରିବା
ଭାବମ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅମେରିକାରେ ଯାଦା
ପୃଷ୍ଠରେ ଦେଇଥିବି କି ଅଧିକ୍ରମ ଅପ୍ରେଲମାତ୍ରରେ
ଅବେ ପ୍ରବେଶିବା ପଶୁଷା ନେବାର ବିନୋ-
ନ୍ଦ୍ର ନ ହେଲେ ଅନେକ କୁଦକ ଅନ୍ଧରେ

ଅକ୍ଷର ଦେବ । ସେହିମାନେ ଗର ପଣ୍ଡାଶାରେ
ନାନୀ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଦେଉବର୍ଷ
ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ସେହିମାନେ ଗର ଜାନି
ଏହା ମାତ୍ରରେ କ୍ଲାଶ ଉଠି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ
ନିଧି ଦେବିବର୍ଷ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଲେ । ନିଧିମ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ବହୁ ନାଥବ ଏବଂ ଏଥିର
ପ୍ରଳାପାର କରିବା ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରଯୋଜନ ହୋଇ
ଅଛି ।

ତଳ କୁଣ୍ଡଳ ବିଜ୍ଞପନକୁ ସବୁବାଧାରିଗଲେ
ଜାଗିବା ନିମିତ୍ତ ବଜ୍ରଲା ଗବ୍ରୀମେଝ ଗଛେ
ଟରୁ ଦକ୍ଷବ କଲୁ । ବିଜ୍ଞପନକେ ସମସ୍ତ କଥା
ବିପ୍ରାଭିଭୂଷେ ଲୋକାଶ୍ରମ ସୁହିର୍ଦ୍ଦିଃ ଅମ୍ବାକ
କର ଅଧିକ ଦିନ ବୋଲିବାର କାହିଁ ।
ଏ ଜଗରରେ ସେଇଁମାନେ ଦୂର୍ଗାର କାହିଁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ପତି
ଯୋଗିତାରେ ଅଶ୍ରୁଦର ଦେବେ ଏହି ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କର ଏକାଳ ଅଧ୍ୟା—

ବିଜ୍ଞାନ ।

ମେଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ଦୁଇଗାର୍ଥ ବାବୁ-
କାର୍ପିତ ପାଇବେବିଲ ।

“ବୋଦ୍ଧାରେ ସବୁ କେ, କେ, ଏହିବ୍ୟାଳୟ
ସବୋହୃଦୀ ଗୁଣାରହାର୍ଯ୍ୟ ନମିତ୍ର ଟ୍ଟାଂକୋ
ପାରିବୋଲିକ ଓ ଗୋଟିଏ ଶୌଭିକ ପଦବ
ଦିଆଯିବ ।

ସବେଳୁଙ୍କ ମିଳାବ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେ ହେବା

ନୂଳ୍ୟ	ଅର୍ଥମ	ବିଲ୍ଲୁଲୁ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୫୯
ତୀରମାସି	ଟ ୦ ୪	ଟ ୦ ୪

ପାରିବୋଲିକ ୫ ଗୋଟିଏ ଘେଣେ ପଦକ
ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ କରିବ ।

ଶ୍ରୀବନ୍ଦରାର୍ଥର ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଲେଖିବାର ଏହି
ପାରିତୋଷିକ ନିମିତ୍ତ ଦେବାଦି ପଠାଇଗାଯିବେ ।
ଯେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ପାରିତୋଷିକ ହଅଯିବ,
ତାହା ଯେଣିକବା ପଠାଇବେ ତାକବ
ତେବେଳ ରହୁଥ । ତୌରେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବିହୃତ
ପଠାଗଲେ, ତାହା ଲେଖିବାକୁ ହେବ ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଉପରେ ମୂଲ୍ୟ ଓ କାରିଗରର
ନାମ ଓ ଠେରଣା ଲେଖାଯଥିବ ।

ପ୍ରକାଶାର୍ଥ ଦୁଇୟ ସ୍ତରିକ ବୋଲ୍ହାର ଖରଚ
ଦେଇ ୫୮୮ ଶାଲର ପା ୨୯ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ମଧ୍ୟରେ ବୋଲ୍ହାର ସହ ଜେ, ତେ, ଶିଳ୍ପ
କରକୁଳୀର ସ୍ଵପ୍ନରେଣ୍ଟ୍ରେଷନ୍ ଠିକଗାରେ
ପରିବାର ହେଲାର ହେବ ।

ଏତଦେଖୀୟ କାରୁ ବାର୍ଷିକ ଉପାଧି
ଦେବା ଏହ ସବଳ ଧାରିତୋଷିକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।
ଏତମିତି ସେ ସବଳ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକଳ୍ପନୀୟ
ଦେଖୀୟ ଧରଣର ଓ ସର୍ବିରେ କାରୁ ବାର୍ଷିକ
ଉଚ୍ଚମୂଳାର ସହିତ କରୁନାର ଲାଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ
ଥିବ ପରିମାଣେ ନରିଜ ଦେବ, ସେହି ସବଳ
ଦେବୀ ନମିତ ଧାରିତୋଷିକ ଦିଅଯିବ ।”

১৯

ଗବ୍ରୀଟେମ୍ବର ପାଥାକ ସେଫେଟ୍ସ ।

ସୁଧାରେ ସରବାଗ କାଗଜ କାଳ କରିବା
କିଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ନୀତିକ ମୋକଦମ୍ବ ଉପ-
କ୍ରିତ ଦୋଷଥାତ୍ର ଏବଂ ସମୁଦ୍ରେ ଭୂମ ପୃଷ୍ଠା
ତହିଁର ଲକ୍ଷଣଶିଖିର ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛି ସଥା;—

“ଦର୍ଶମାଳ ଏଇହାର ଅସୁରଙ୍ଗ ପ୍ରଗନ୍ଧାର
ଅନୁର୍ଗ ରଥୁନାଥପୁର ମୌଜାନିକାବୀ ବିଦ୍ୟା-
ଧରମଦାନ୍ତ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଜାହାର ଧାନ
ଷେଷକୁ ଲାଗିଦାର ଦୁର୍ଗାରସ୍ତରମୂର୍ତ୍ତି ଗୋଧୂମାନ
ତରଫ ତରଫିଲଦାର ବାମାଦରମଦାନ୍ତ କବର-
ଦୟା ବାହୁ ଦେଇ ଯାତ୍ଥବା ବିଷୟ ଜାଲଶ
କଲାକୁ ଦକ୍ଷ ମନ୍ଦମାକୁ ମାକିଷ୍ଟୁଟ ସହେବ
ମରାପିନ ରହାଇଛିମନ୍ତେ ପୁଲାରୁ ଧାର
ଥିଲେ; ପଳାଶ ସରଜମିଳ ତନ୍ତ୍ର କର ମନ୍ଦ-
ମମା ମିଥ୍ୟା ଥିବାର ପରିପାର୍ଚ କଲେ ଏହ
ପୁଲାର ସାହେବ ମିଶ୍ରମ ବାଜରେ ମନ୍ଦମମା
ମୁଦେବ ନାମରେ ଚନାଇବା ଚିମଲେ ମାଳ
ଷ୍ଟ୍ରୋ ସାହେବଙ୍କ ତଳକୁ ଲେଖିଲେ; ମନ୍ଦ-
ମମା ଶା ବନ୍ଦୁ ପାଶକୁର ଘୟ ତଃ ମାଳଷ୍ଟ୍ରୋ
କୁ ସେପର୍ଦ ହେଲ, ପାଶକୁର ବାହିର ବାନ୍ଧା-
ଦରେ ଦୁନାଳ ବିଷ୍ଟମତେ ସେ ଆଜର ବାନ୍ଧ
ଗୋଟି ଜୁବକୁ ମହାନ୍ତିମାର ପ୍ରସନ୍ନ ତେବେ
ବିଶ୍ଵର କାହୁ ନେଇଥିବାର ପ୍ରତାର କଲ ଏହ
ଦେଖିଲ ତରଫ ବୁଦ୍ଧାଙ୍କେ ମଧ୍ୟ ସେଥିର ପୋ-
ପଦତା ଜଗଥିଲେ ସବୁ ଠିକଠାକ ହୋଇଗଲ
ମାତ୍ର ପ୍ରାଣକୁ ବିରୁଦ୍ଧ ମନ ମାଳିଲ ଲାଇ;
ପ୍ରାଣକୁ ବାହୁ ଜଣେ ସମ୍ଭାବ ଦାବମ ନୁହନ୍ତି
କୁମର ବନ୍ଦୁରେ ପ୍ରବେଶ ନ କର ଘ୍ରଷରେ
ଭ୍ରତୀର କେବଳ ମାସରବାରରେ ମନ୍ଦମମା
ର ସମ୍ମାନି ଦେଖାଇଗର କଥା ବାହାର
ଆସେନାହୁ ସେମୁହାଲ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଥିଲା
ତାରକର କାନଗୋପର ତାଏଥ ତଥାକୁବଳେ
ତାଏଥ ଦେଖି ତାହାକୁର ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଦୂର
ଦେଇବା କାନଗୋପାଳକର ତାଏଥ ଶାର୍ମିରେ
ଦୁର୍ଥକୁ ହରିଥିର ବକରି ଲେଖିବାହିମନ୍ତେ
ଏହ ଏକ ଦତ୍ତ ନିର୍ବାହିର ଅଛ ସେ ଭାର
ଶାର୍ମିରେ ହରୁ କଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଦତ୍ତରେ ଲେଖି
ବାର ହରିବ ସେ ଦତ୍ତରେ ଲେଖା ନ ପାଇ
ଅନ୍ୟ ଏକ ଦତ୍ତାରେ ଲେଖା ଯାଇଥିରୁ ଏହ
ସେ ଲେଖାର ସହି ତାଏଥର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦ୍ସତ୍ରମେଖାର ବାତ ଓ କଳମର ମେଳ ହେବ
ନାହିଁ କହିରେ ସେ କାନଗୋପ ମହିନ୍ଦରକ
ଓ ଗାହା ବିକ୍ଷାର ତାଏଥ ବହିକ କଳନ

କଲେ ଯେ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ମେହିନା ଘଟଗାଇ
ହୋଲଥିବାର ଦେଖିଲେ, କାନଗୋଲର
କପାଳ ପାଇଲ; ମୁକ୍ତ ବାନଗୋଲର କହି
ଦେଇ ଏହିଲ ଜାଲ ଦସଇ ନେଇ ଥିବାର
କାହାକୁ ଦୃଢ଼ପଣ୍ଡ ହେଲ ତଦନୁଷ୍ଠାନେ
ସେ ମୁଦେଇର କାଳର ସତ୍ୟ ଓ କାନଗୋଲ
ଜାଲ କଥିଥିବା ଦିଶ୍ୟ ମକିଷ୍ଟୁଟ ସାହେବଙ୍କ
ନିବାଟକୁ ଉପରୋକ୍ତ କଲେ ମାକିଷ୍ଟୁଟ ସାହେବଙ୍କ
ଉପୋର୍ଟମଣେ ବାନଗୋଲର କର୍ଣ୍ଣରୁ ମଜୁଳ
କର ମକବମା ଫୋରଦାସରେ ତଳାଇବା ଦି
ମନ୍ତ୍ରେ ଅଦେଶ ଦେଇ ଥରୁଣ୍ଟ । ମହିନେ
କାନଗୋଲ କଷ୍ଟର ସାମାଜିକ ଦଶ ପାଇଚ
ଦୂର ଏବଟଙ୍କା ଲେଖିରେ ପଦ ସାବଧିକଳାପଣ
ମାସକୁ ମସି ଘାଡ଼ିଥିବା ଆପଣାର ୨୦ । ୨୦
ଟଙ୍କାର କାମକୁ ଦସଇ ଏବେ ଶାମନିର ଦର୍ଶନ
କର ଛିଦ୍ରୋଗ କରିଅଛି । ଧର୍ମରେ ଅତିରିକ୍ତ
କିମ୍ବା ଏତେ ଅନର୍ଥ ମଳ । ! ! !

ଅମ୍ବେମାନେ ଥାଣା କରୁଁ କି ପରିଚିତାଙ୍କ
ଦିଗ୍ବିରେ ଏହି ମୋକବିମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶ ଦେବ ଏହି ହରଣୀୟ ମନ୍ଦିରମାନେ
ଦଶ ଲଜ୍ଜିବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀ ବିଲେବେଶ୍ଵର ପଥାରୁ ଫଳ

ଡକ୍ଟର କଲେକ୍ସନ୍ ପଦାଚାହୀଙ୍କର ପଶୁଷ୍ଵ
ସମ୍ପର୍କରେ ବଜାଳା ଗର୍ଭିନ୍ମେସୁ ଯେଉଁ କମ୍ପୁଟର
କରିଅଛନ୍ତି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପଥମ ପଞ୍ଜିକା କରି
କାନ୍ଦୁବସ୍ତୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଭାଗରେ ହୋଇଥିଲା
ଦୟାତ୍ମକ ତହିଁର ଫଳ କଲିବହା କଲେକ୍ସନ୍କେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତକୁ କଣାଇ
ଦଆ ଯାଇଥିଲା ଯେ ପଶୁଷ୍ଵଜ୍ଞାନ୍ତି ବିଭିନ୍ନମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ କଟକ ସବୋତ ଅଛି ଯାଇଦେ
କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତାଦିଆ ଯିବ କାହାର
ତଳକ ବର୍ଷରେ କି ୨ ଶତ ଅଧିକ ଦାର୍ଶନି
ବୃଦ୍ଧତ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା କାହିଁ । ଏଥାର
ସବୁଦ୍ବକ୍ଷା କି ୬୫ ଲ ପଶୁଷ୍ଵରେ ଭୁପତ୍ରେ
ଦେବା କାରଣ ଅନୁମତି ପାଇଥିଲେ ନା
କେବଳ କି ୮୨ ଲ ଉତ୍ସବରେ ହେଲେ ଏଥାର
ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ସବୋତ ଅଜ୍ଞାନ କଲେ ଯାଏ—

- ୧ କାହିଁ ଗଜାଳସ୍ଥବୀ ସୟୁ ଏମ, ୧
 ୨ „ ଖାଲିବୁ ସବବାର ଏମ, ଏ
 ୩ „ ପରହତେ ମୁଠେରୀ ଛି, ଏମ
 ୪ „ ପୂର୍ବେଷଣାର ଅନ୍ଧୀ ଏମ, ୫

ମେଘାର ଏହି, ଏହି, ହାତ୍
ତ କବି ରାଜାଙ୍କାଳ ଦିନ
ଏହି ଲୋକ କମ୍ପର ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଏହି ରଖି
ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥୀ କଲେକ୍ଟ୍ସ ପଦ ଆଜି
କେବଳ ମାତ୍ରରେ ବରତ ଦେବେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ
ଜ ଏଣ ପର୍ବତୀଙ୍କ ମାସରୁ ଟେଂ୍କେ କାରି
ଅଧିକ କେବଳର ସରଜାସ୍ତ କରି କରୁଥିଲୁ
ସୁରଗଂ ସେମାନ୍ ଆପଣାଁ କମ୍ପର ବାହର ଲାଗି
ଆଣି ଶାରୀରକବସରେ ରଖିବା ଫରିବ ନୁହରେ
ଏମାତକ ତେଷ୍ଟୀ କଲେକ୍ଟ୍ସ କରି ପାଇଥା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆହା କରି କରୁଥିବେ । ଅପର
ଦୂର ଜଗଞ୍ଜର କୌଣସି ଗାବା ଲାହାଣୀ । ସୁରଗଂ
ଏମଙ୍କିମ ମଧ୍ୟରୁ ବାହି ଶର୍ପତଳକୁ କୁର୍ଦ୍ଦିଃ
ଗଜମାହ ଉଚ୍ଛବିନରେ ଏହି ଜାତି ସମ୍ବଲମାର
ଅପ୍ରସ୍ତୁ ବର୍ଷମାନ ତୁଳିଜଳରେ ମାସରୁ ଟେଂ୍କେ
ଲେଖାଏ ଦେବିନରେ କୌଣସି ସରଜାସ୍ତ
ପଦ ନ ଥିବାରୁ କୌଣସି ମାଲ ଫଳକୁ ଏ
ଫରିବାରୀ ଅପରା ପାଇବେ ନାହାଣୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଏ କଞ୍ଚା ଦାବିମାନେ ଏମଙ୍କିମ ଅପରାପର
ଜାଲା କର୍ମରେ ଚିପ୍ପନ୍ତି କରିବେ କି ଯିବେରେ
ଏମଙ୍କିମର ନରକାଶ କର୍ମରେ କରୁଦେଖିବା ଏ
କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟା ନାହିଁ ଦେବ ।

ଭୂପରିଲକ୍ଷ୍ମୀର ଫଳର ଦେଖାଯାଏ ସେ
ପ୍ରତି ଛାଁଟା ପଦ୍ମଶିଖ ମଧ୍ୟରେ ହେବନ
ଏବନଙ୍ଗ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ ଦେଇ ଏବଂ ଅପରି
ଛାଁଟା ଶିଖ ନୈବରତ୍ନ ହଜାନେ । ସୁତ୍ରାଂ
ଏପରି ଜୀବନାଦ ଲୋତୁମରେ ଅନେକ ଲୋତୁମ
କଷ୍ଟ ଦେଇ । ମାତ୍ର କହେବନା କହିଦେଇଲେ
ଗହର୍ମୁଖେବା ଏଥରୁ ଦିଲ୍ଲି ଜୟମ କର କ
ପାଇନ୍ତି । ବନ୍ଦାଯେଜା ଥଥକ ଯୋଗାର ଲୋତୁମ
ଦାଢ଼ି କେବା ଏହି ହୃଦୟର କ୍ରିକେଣ୍ଟ ଅଟିଲି
ଦେବକଳ ହୃଦୟ ଦେଇଅଛି ଏ ମର ଜୟମ
ସମ୍ମାନା ଟଞ୍ଚାରେ ଏକଥାରୀ ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଇଁ
ଯେବେ ଧରିବୁ ସୋଗନ ଲୋତୁମାନେ ହାତ
ସିବେ ତେବେ ଏଥର ହାର୍ତ୍ତକାରତା ଲୁହକ
ହୋଇଯାଇରେ । ଧରନା ଏହି ମୋହରୀ ଭାଦା-
ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଦାହରଣ ଏ ଦେଖିଯା
ଯୋଗାଦ କେବଳୁ ଏହି ଭାଦାହରଣ ଦେଇଅଛି
ଯେ ବନ୍ଦାଯେଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାର ଦିଲ୍ଲି ସକାର୍ତ୍ତ
ଦେଉଥିଲା ଏହି ମେମାନେ ଶବ୍ଦାକୁ ନାହିଁ
ବହିଲେ ଧରି ଦିଲ୍ଲି ବରକ କାହାରେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ଯାହା ନିରାକାର କରିପାରି

କିପାଥୁ ଲେଖିବାର ସମୟ ଉପରୁ ହୋଇଅଛି
ଯୋଗା ଲେଖିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦସ୍ତଖତାର ସମୟ
ନାହିଁ । ବ୍ୟବସାୟ ନିର୍ମଳଙ୍କ ଅଗ୍ରହ ସହି
ମନ୍ତ୍ରେ ଲେଖିବାର ନାହିଁଲେ ଏହିପରି କଟ-
କଟାରେ ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ଲୌକ ଅଥବା ଜୀବବାଟ ।

୨୩୦ କର୍ତ୍ତା ହେଲା ସକୁ ଥର୍ଟରକଟନଙ୍କ
ପ୍ରମଳରେ ଜୀବିଷବର୍ତ୍ତ ସଜାଶେ ଲୋହ ବିମା
କୁଳ ଅସ୍ଥବରତ ଉପଯୋଗୀ ଏ ବିଷୟ ଦେଇ
ଜୀବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତ ଲଗିଥିଲା । ସକୁ ଥର୍ଟରକଟନ
ମାନ୍ୟାଜ ପ୍ରଦେଶର ଜଣେ ରହିଗାୟିର ଥିଲେ
ଏହି ଜାହାଜ ପହରେ ମାନ୍ୟାଜରେ ଜାଳକାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା । ଜାହାଜର ମର ଏହି ଥିଲା
ଏ ଜାଳହାଜ ଜୀବିଷବର୍ତ୍ତ ସମସ୍ତ ଉପବାରର
ବିମାଦଳା ଏହି ତହିଁ ଭୁଲବାରେ ଲୋହବର୍ତ୍ତ
ଥର୍ଟର ରେଲବାଟ କୋଣାର୍କ ବାର୍ଧୀର ନୁଦର
ଜାହାଜର ସ୍ଵଭାବିକ ସହିତ ଥିଲ କ ଭାରତ
ବର୍ଷ କରିଦୁ ଏହି କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଇ । ଜଳ-
ମର ଥର୍ଟାର୍ ନାଳ ନିର୍ମିଣ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବ୍ୟୟରେ
ଜାହାଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ତୋଳିବ ହୋଇ ପାରେ ସବୁଦୁ
ଗରୁବ ଜୈବକ ପରିଚର ଏହା ଉପଯୋଗୀ
ଏହର ଜାଳହାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଳଦର୍ଶକ ଏବଂ
ଜଳ ପ୍ରବେଶର ବାଟ ଖବାକୁ କୁଣିଲୁ ମଧ୍ୟ
ବିଶେଷ ଉପଯୋଗୀ ଏବେ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିଣ
କରିବା ଅନନ୍ତ କାମ୍ ସାଧ ଏହି ଜାଳହାଜ ଅଣ୍ଠ
ଉପକାର ସାହିତ୍ୟ ହୁଅଇ । ଜାରିବ କେବଳବାଟ
କେବଳ ଅସଲ ତୋଳି କଥି ପାରେ ଭୟର
ପରିବେ ସାବାଘବାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏହି
ସ୍ଵଭାବିକ ଏବେ ସମୟରେ ଜଳଗ୍ରହ ଏହି ଅପର
ବିଭିନ୍ନକଟାରେ ଏହେବୁର ସମାନ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିଲ ସେ ତହିଁର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ତେଣାରେ
କେନ୍ତାଳ କିମ୍ବାନ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏହି ସେହି
ସ୍ଵଭାବିକ ଅବଳମନ କରି ନାଳକୁ ଦୂର୍ଭିନ୍ନ
ନାହାରଣ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପର୍ଯ୍ୟ ଗୋଲି ଦୂରଦୀର୍ଘ
ତରି ଲର୍ଜମେଡ଼ିକ ବିବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏହି ନାଳ
ବାର୍ଧୀର ବସ୍ତୁ ଟଙ୍କାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କୁଣି
କେଲେ ଏହି ତହିଁ ବିଷୟ ଯେତେ କର୍ତ୍ତ
କେଇଅଛି ଜାହାରକୁ ଅବହିନୀ ଜାହେ । ଗୋ-
ରିତ ଅଥବା ସେ କେନାଳ ହାମାମା ସେ ସମୟ
କତେ ଉତ୍ତିମାଧ୍ୟ ବିଲାପରୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କରି ଆଣି
ଥିଲେ ଯେମାନେ ସବର୍ଥାର୍ଥିରବଟକଲର ଗୋଟି-

ଏହି ଶିଖ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତୁତରେ ଦିଅ-
ବଢ଼ ବାହି ପ୍ରତି ଲାଲମାଳ ରହିଛି ଦେଉ
ଥିଲା । ଏହି ରକ୍ଷିତମୟରମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ
ପ୍ରାୟ ଦୋହା ବିଦୃତବାଚ କେବଳ ଲାଲ ସ୍ଵାଧୀ
ଦେଇଲେ ଏବଂ କନ୍ମରାଜ ଏହା ଗୋଟିଏ ହପ୍ତା-
ନକ ସେବା ହୋଇ ଉଠିଲା । ତେଣା ଦୂର୍ଭିଷ ଏ
ସେବକୁ କାଳ କରୁଥିଲେ ପରିଶେଷରେ ବିଦା
ବବ ଦୂର୍ଭିଷ ସମ୍ବର୍କରେ ମହାମାନଙ୍କ ଲିତ୍ତ ନାଟ-
ନାଟ ଜିନିତ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ କର ଏହି ସେବର
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଦ୍ୟୋଗ କଲେ । ସେ ପ୍ରଗାଢ଼ ସବଳ
ଜୀବଦ୍ୱାସ ଦେଖାଇ ଦେଲେ ଯେ ଯଦ୍ୟପି
କି ତରତବର୍ଷରେ ସମୟରେ ଦୂର୍ଭିଷ ଉପସ୍ଥିତ
କୁଥାର ଉଥାର ଏବଂ ସମୟରେ ସବଳ ସ୍ଵାକର୍ଷ
ହୃଥର ଲାହଁ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେଷର ଶବ୍ଦ ଦାନ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରବେଶର ପ୍ରକୃତ ଧସଦ୍ୱାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରସାର
ପାରେ । କେବଳ ନାକା ସ୍ଵାକର୍ଷ ଶବ୍ଦ ପଞ୍ଚ-
ଧାରବାର ସୁହିଧା ହେଲେ ଦୂର୍ଭିଷର ପ୍ରକୃତ
ପ୍ରତିକାର ଦେବ ଏବଂ ଏହିର ଏବିମାତ୍ର ଉପା-
ୟ ରେଳବାଟ ଅଟନ । ତହଁ ଉତ୍ତର ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଦୂର୍ଭିଷ ପାତକାରୁ ବିଲ୍ଲବରୁ ମେଘ କମ୍ପିଶକର-
ମାନେ କିମ୍ବା ହୋଇ ଅସିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଭାରତବର୍ଷର ସଂତ ରେଳବାଟ ଫିଟାଇବାର
ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ । ଏହି ସବଳ ପରମର୍ଦ୍ଦାସ
କଟକ ସମ୍ବାଧକର ସମ୍ବାଦ ସେବ ନାମ
ହୋଇଥାଏ ସେମାନେ ଆଉ ଜଳ ସତାଶେ
ଜାକ ହୁଏ ନାହାନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ଏଥର ରେଳ-
ବାଟ ପଞ୍ଚଧାର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ କରୁଥିଲ୍ଲାନ୍ତି ଏବଂ
ଏଠାର ଉପରୀ ବାଣିଜ୍ୟ ଦୂରି କରିବା ବ
ଶେଷରେ ବିଲ୍ଲବରୁ ରହିମ ପଠାଇବା କାରାହା
ରେଳବାଟର ନିଭାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକତା ଦେଖି
ବଣିକ ସଭମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧରେ ଆବେଦନ
କରୁଥିଲ୍ଲାନ୍ତି । ଏହି ମୁଖେ ବମେଇର ବଣିକ
ସର୍ବ ଏ କଷ୍ଟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧର ନିକଟକୁ
ଏହି ଆବେଦନକର ପଠାଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
କଲିବତାର ବଣିକ ସର୍ବ ସେହିତୁପ ଅବେଦନ
ପତ୍ରପଠାଇ ଶାସ୍ତ ରେଳବାଟ ନିର୍ମାଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦରିବା ଦାରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧକୁ କୁଳରୁହେ ଅନ୍ତରେ
ରେଖ କରିଯାଇଲ୍ଲାନ୍ତି ସେମାନେ କହାରୁନ୍ତି ଏ
ଏବାବେଦନରେ ଅଳେକମୁକ୍ତି ରେଳବାଟ
ଫିଟାଇବାରୁ ଅନେକ ଟକାର ପ୍ରୟୋକନ
ଦେବ ଏବଂ କେତେ ଟକା ଲାଭପଦର୍ଥର
ଘଟଣା ହୋଇ ପାଇବା ସମ୍ବ ନିରାଜ କିମ୍ବା
ବିଲ୍ଲବରେ କର କଲେ ଆବଶ୍ୟକ ଟକା

ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ପାରିବ ଏବଂ ବିଲାତର
ସମ୍ମ ଜୀବା ଧିକାରୁ ଛହିରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେ-
ଅକର ଅଳକ ଦେବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆଶୁର
ପରମର୍ତ୍ତ ଦେବ ଅଚକ୍ରି ବି ସମୟ ରେଲବାଟ
ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ ଜମୀର ବିଶବାକୁ ବସିଲେ ଯାର୍ଥ-
ବାଳ ଲଗନ କିନ୍ତୁ ସେବେ କେତେମୁଣ୍ଡିଏ
ବାଟ ବିରକାର ସ୍ଵୟଂ କରିବେ ଏବଂ ବେଶେ-
ମୁଣ୍ଡିଏ କଞ୍ଚାମାନାର କର୍ମକ କେବେ ତାହା
ଦେଖେ ଅନ୍ତର ସମୟରେ ଥିଲେବ ରେଲବାଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବ । କଞ୍ଚାମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ଅକବଳ୍ୟ
ଏଥର ବନୋବସ୍ତୁ ଦେବ, ଯେ ଗବର୍ଣ୍ବମେ
ଦୂପସ୍ତକୁ କାଳ ଉତ୍ସାହ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାବର୍ଷକ
ହିତ ସକାଶେ ଶାସ କରି ନେଇ ଥାଇବେ
ଆମେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଆଶା କରୁଁ କି ମହାମାନ୍ୟ
ଲର୍ଜ ରିପନ ରେଲବାଟ ବିପ୍ରାର ପରିବେ ଶାନ୍ତି
ବାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ କର ଶାରତବର୍ଷର ଦୂରବସ୍ତାମେ-
ଧନର ବିହିତ ଦେଶ କର ଦେଇ ଯିବେ ।
ରେଲବାଟ ଭାବତବବରେ ଲବଦର ଏବଂ
ଏଥର ବାର୍ଯ୍ୟାରିତା କଲସଗର୍ଭେ କଣାସାଇ
ଅଛି ସୁତରଂ ଏ ବିଷୟରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା
କୌଣସିମରେ ଉପିତ ନଦିଇ ।

— 1 —

১৬৭

ଭାବିତବର୍ଷର ଆୟ ବ୍ୟୁତ ହେବିବ ଏ-
ଥର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପର୍ଯ୍ୟ ନ ହୋଇ
ଧନମନ୍ଦିତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଜବାନ୍ମେଶ୍ୱର
ଗରେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ନୂତନ
ଧନମନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବଳମ୍ବନ ସାହେବ
ଏହି କରେଟ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଥିଲୁଣ୍ଡି ବ
ସେ ଏକାର୍ଥରେ ନୂତନ ନିୟମ ହୋଇଥିବାରୁ
ଆପଣା ପୂର୍ବ କର୍ମଗୁଣ ସବୁ ବେଶଂ ଧାରେବର୍ଷ
ଅବଳମ୍ବନ ପଥରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅପାରି ଏକ ନୂତନ
କଟ୍ଟ ନ କରି ଆୟ ବ୍ୟୁତ ବିବରଣୀକାଳ
ପର୍ଯ୍ୟବେଶର ଜରି ଦେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ତାହାରୁ
ଏହି ସରଳ କଥାଟ ବଢ଼ି ପ୍ରିଭିକର ଅଟଳ
ଏହି ଏଥିରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ପଚାର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ
ସେ ଆପଣାର ପୂର୍ବ କର୍ମଗୁଣକ ପରି ବିବେ-
ଳା ପଞ୍ଚକ ଭାବିତବର୍ଷର ଆୟ ବ୍ୟୁତ
ମଧ୍ୟରେ ଭବିତବର୍ଷର ଏକ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଆପଣାର
ଦୂର ଗାସମା ଦେଖାଇବା ସକାଶେ ଅମୃତାକର୍ତ୍ତ୍ଵ
ଧ୍ୟାନପ୍ରସତ କରିବେ ଲାହିଁ । ଭାବିତବର୍ଷର
ଆୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେ ବର୍ଦ୍ଧନଶୀଳ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ସେ ତାହା ହରେଷରୁ ଯେ ଅନ୍ତରକ କଣାଅଛି

ଏହି କଣ୍ଠରେ ପ୍ରକ୍ଷେପ ଥିଲା ବହଁର ସାଥୀ
ଦେଇଥିଲା ଆୟୁର୍ବେଦୀ ଅଳ୍ପରୁ କାଳାପାଦ ଯେ
ଜଳ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ସାଲରେ ୧୭୦,୧୫,୫୫,୩୮୮ଟା
ଆୟୁ ଏବଂ ୩୭୫,୮୫,୮୫,୬୮୦ଟାଙ୍କା କିମ୍ବା
ସୁତରଂ ୩୭୦,୭୭,୩୦୮ ଟା ଛନ୍ଦୁର୍ତ୍ତ
କୋର୍କୁଲ୍ମା । ଏଥରୁ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷରେ ମେହନ
୩୮,୫୦,୦୦୦ ଟା ଘର୍ତ୍ତ ରହିବାର
ପୂର୍ବ ଦେଖିବରେ ଅନମାନ କୋର୍କୁଲ୍ମା ।
ମାତ୍ର ମିଶରଦିକର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବ୍ୟପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର୍ତ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷରେ ଦେଖ କୋର୍କୁଲ୍ମା ଏବଂ
ଦିଲାହକୁ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଅନମାନକୁ
ଅଧିକ କୋର୍କୁଲ୍ମା ପରିଷ୍ଠେ ଯେ ଅନମାନକ
ଉଦ୍ବର୍ଜିତାରୁ ଅଧିକ ୩୯୩ ଟଙ୍କା ଦେବାରକୁ
ଏହା ସାମାନ୍ୟ ଦିନର ବିଷୟ ନୁହନ । ସନ୍ତୁ
ଧରି ଏଥର ଶୁଭପରିକର ଏକମାତ୍ର ବାରଣ
ଅଟକ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସବଳ ପ୍ରଥାକ କରିବ ଯଥା,
ମୁଁ, ଲିବରୀ, ଆବଜାରୀ, କଞ୍ଚମ ଓ ବାଜ
ବରରେ ଏହି ଦୃଢ଼ା ଦେବାରକୁ ।

ସକ୍ଷମିତ୍ର ସାନ୍ଦର ଅପ୍ରଦେଶ
ଲିଖିତ ପ୍ରକାଶ ଅଛି ଯଥ—

ବର୍ଷ	କର୍ମଚାରୀ
ଅସୁ	ଟ ୨୫,୦୨,୨୦,୦୭୦
କ୍ଷେତ୍ର	ଟ ୨୮,୫୭,୫୦,୦୦୦
ପ୍ରିକ୍	ଟ ୪୫,୧୦,୦୦୦
ବ୍ୟାପକ କର୍ମଚାରୀ	ଟ ୪୫,୧୦,୦୦୦
ଅସୁ	ଟ ୨୦,୫୨,୯୯,୦୦୦
କ୍ଷେତ୍ର	ଟ ୨୦,୫୨,୯୯,୦୦୦
ପ୍ରିକ୍	ଟ ୨୨,୧୧,୦୦୦

ଏଥରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପୂର୍ବତାରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଅନ୍ତମାକହାନ୍ତି ପ୍ରିୟର ଧଳ କଷ୍ଟର
ଉଜ୍ଜ୍ଵା ପଢ଼ିଥିଲା । ସହ ବ୍ୟକ୍ତିବିନ ଏଠାହାର
ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟପ୍ତ ସମ୍ମର୍ଗୀୟ କୌଣସି ପଢ଼ାରୁ
ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଏହାରୁ କେବଳ ପ୍ରକାଶନ
ବିଷ ଦୋଷିତାରୁ ହେବ ଏହା ଏହାର ବାରଣ
ଦୟୋହ ଅଛନ୍ତି । ସଥିନ ବିଦ୍ୟାକୁ ଉଚ୍ଚା ପଠା-
ନିବାରେ ବଢ଼ା ଦୂର୍ବ୍ୟ ବିନାଶର ସୁବିଧାଗତ୍ତା
ପ୍ରେସ୍ରତ୍ନ ବାନନ୍ଦରେ ଏକ କୋଟି ଟଙ୍କା
ଦେବର ପତ୍ରକ ଥାଇଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱରେ ଘେରୁ
ଗୋଟିଏ ଧୀରଜନାନେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ସେମାକରନ
ପ୍ରେସ୍ରତ୍ନ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଦେଇ ପଡ଼ଇଲା । ପ୍ରେସ୍ର
ଏ ହିସ୍ପିଲେ ଯେହି କିମ୍ବା ଥିଲା ଏନ ପାଞ୍ଚ
ବାନରେ କର୍ମ ପତ୍ରରେ ପୁଅର ଲାଗି

ତାର ଦେଲ ଏହ ସେହି ନିୟମନ୍ୟାରେ
କେବେ ବର୍ଷ ଭାବଭବର୍ଷକୁ ଦେବେ ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ଦେବ ଶାହା ଦେବାବ ବରବାର
ଧାର କଠିଣ ଦେବାରୁ ଗହିର ସୁଦିଖା ସକାପେ
ଅକେକ ବିଷୟ ମୀଳିଂସା କରିବାକୁ ଦେଲ ।
ଏହରୁ ମୀଳିଂସାରେ ବିସ୍ତର କାଳ ଅଜ୍ଞାତ
ଦେଲ ଏବ ଏବେବେଲେ ଶାହା ଠିକ୍
ଦେବାରୁ ଅଜ୍ଞାତ କାଳ ପ୍ରାୟ ବେଳେ ର୍ଷର ଟଙ୍କା
ଏହାଦେଲକେ ଭାବଭବର୍ଷ ଛୁଟରେ ଫଳ
ସେହି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଏକ କୋଟି ଟଙ୍କା ଗଢ଼
ବର୍ଷରେ ଦିଆଯିବାର ପ୍ରିର ହୋଇ ଭାବୁ ଟଙ୍କା
ସମୋଦ୍ୟତ ଦେବାବରେ ଚଢାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲୁ
ସହେଲୁ ପ୍ରିର ଅବ ଭାବୁ ଫତାତ୍ତ୍ଵ । ଏବରୁ
ବଜେଟ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଏ ଦଃଖାକୁ ଅମ୍ବମାନେ
ଅପ୍ରକ୍ଷ ମନେ କରୁଥିଲୁ ଏବ ମହିକାଳର
ବହପର ଅପ୍ରକ୍ଷ ଦିଲାମାନଙ୍କ ସୁରଖ କରି
ବହିବାକୁ ଦେଇଥିଲୁ ସେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କଥା-
ଲକ୍ଷ ବିଷୟ ଦୂର୍ଭିର ଦେବାମାନ ଦେମାନ
ଅକ୍ଷୟାର ସଟାର ହୁଅଇ । ବନ୍ଦରର ଅଜ୍ଞାତ
କିମ୍ବର ଭାବଭବର୍ଷକୁ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଦେବା
ହୁଅଇ ବର୍ଷନୁଭବ ଗହିର ଘବି ଦେଇଥି
ଅତିର ଗହିରେ ଫ୍ଲେ ପତ୍ର ଲାହିଁ । ଧୂ
ଗୋଟାଏ ଦୂରକ ଦେଇ ଆଜି ଅମ୍ବମାନ
ଦ୍ସରେ ପଡ଼ିଥିଲୁ ଏବ ଏ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଚାହାର
ଏଇବ ସେ ଏବ ସ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ଏ
ଦେଖାଇ କଥା ଭାବନ୍ୟ ଗହିରୁମେହ ହା
ଇଂରାଜ ଗହିରୁମେହ କେହି ସ୍ଵରବ ନ
ଆରିଲେ କାହିଁ । ସେବେ ଇଂରାଜର ଏବ
ଧାରା ଦେଇଥିଲୁ ତେବେ ସେତା ଧନମ
ଦିପର ଏବେ ସର୍ପତାଳ ଏହାକୁ ପାଥେ
ଦେଇଲେ । ଶାହା ଦେଇ ସେ କଥା ଅମ୍ବମାନ
ରେ ପରି କରି କରିବା ଅନର୍ଥକ । ଇଂରାଜ
ବର୍ମନଙ୍କ ଯୋଗିବା ଭାବଭବର୍ଷ ସିଙ୍ଗ
ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ । ସେତେବେଳେ ଯାହା ଇଂରାଜ
ଗହିରୁମେହ ଜାଗିବେ ଶାହା ଦେବାକୁ କେ
ସ୍ଵଭବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦଳ ଦେଇଲ ଇଂରାଜ
ମାନେ ଭାବ ଦେଇଲ ନେବେ ରହି ଭାବ
ଦରେ ବସି ସେନାମଳ୍କ ଲେବେ । ଏତେପ୍ରତି
ଦେଲ ସୁନ୍ଦା ପେ ଭାବଭବ ଅପ୍ରକ୍ଷ ଦରେ
ଲାହିଁ ଏତିଥାଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଭାବଭବ କର
ସେବେ ଏହ ଅଧିକ ବିଷୟ ପତ୍ର କିମ୍ବର
ତେବେ ଏହ କରୁଥି ମିଳି ଏହ
ବକଣି ଲାହିଁ କାମ କରିଲା ।

ଛା ୨୫ ରିଆ ମାର୍କ୍ ସନ୍ ୧୦୦୪ ମଧ୍ୟିଥା

ଭାବିତା ।

ହୋଇଆନ୍ତା । ଏଥରୁ ସମସ୍ତେ କାଶିତ୍ତ ପେ
ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ ଏବଂ କୋର୍ଟପିତ୍ର ଅମ୍ବାଳଙ୍କ
ର ଭାଗ କଷ୍ଟର ବିଷୟ ଦେଉଥିଲା ।
ଏହି ଦୁଇ ଟାକ ଲେବାଲଙ୍କ ଏମନ୍ତ ବାଧୀତ୍ତି
ଯେ ସଫାରେ ଏଥର ପ୍ରଣାଳୀର କରିବା ଅବ-
ଧିକ ମାତ୍ର ଭାବା କରିବାପାଇଁ ଟଙ୍କା କାହିଁ
ଏବଂ ଟଙ୍କା ନ ଥିବାର ହାରଣ ଅମଦାଲା ଦୁଇଥି
ର ମାସିଲ ଏବଂ ଲବଣ୍ୟକର ଜମା ଦେବା ଭାବ
ଆନ୍ଦିଛି ନୁହିଲା । ନବଣିକରରେ ବରଂ ଗାନ୍ଧି
କ ଲେବନ୍ଦର କଷ୍ଟର ଉପକାର ଥିବାର ବୋଲି
ଯାଇ ପାରେ । ଅନ୍ତରଂକରର କଷ୍ଟ ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତା ଦୂର୍ବି ଦେଉଥିଲା ଭାବା ଦେଇ
ଅଣା ହେଉଥିଲା ଯେ କେତେ ବର୍ଷ ଭାବାରୁ
ଏହି ଗଜିମ୍ବର କଣ ପୂରିବା ହୋଇ ଥାରେ ମାତ୍ର
ଅମଦାଲା ଦୁଇଥିର ମାସିଲ ସଥିରେ ସେଇରା
କିନ୍ତୁ କହିବାରୁ କାହିଁ । ବଲକର ଲେବନ୍ଦ
ମନ ଯୋଗାଇବା କାହିଁ ଗବର୍ନ୍ମିମେତ୍ର ଏହି
ମାସିଲ ଶକ୍ତି ଦେଇଲେ । ଏହାହାର ଭାବିତବା-
ପିଲାର ତତ୍ତ୍ଵ ଦ୍ୱାରାର ହେଲା ତାହିଁ ବରଂ
ଦେଖିଥିଲୁ କୁଗା କାହିଁବାର ପକ୍ଷରେ କଥିବା
କାହା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେବେ ଗବର୍ନ୍ମି-
ମେତ୍ର ଏହି ମାସିଲକୁ ଏତେ ପକ୍ଷକ ତ୍ରିଠାର
ଦେଇ ନ ଥାଲେ କେବେଳେ ଏହି ଗଜିମ୍ବର
ବାଦପରରେ ଲେବନ୍ଦରୁ ଟାକ ପାଇବା ଦେଇ
ଦିଲା ଜମା ଦିଲାକି ସମ୍ମ ହୁଅନ୍ତେ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପରେ ବଳେଟର ସମ୍ମ ଫଳ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଅନୁକୂଳରେ ଥିଲା । ସଥା ଲବଣୀ-
ର ସନ୍ଦେଶଜଳକରୁଣେ ଦୂରି ହେଉଥିଲା,
ରେଲବାଟର ଅସ୍ତ୍ର କମାଗଠ ବର୍ଦ୍ଧନଶୀଳ
ଦେଖିପାଏ ଏବଂ ରତ୍ନାର ଦ୍ୱଦ୍ୱାରା କିଶେଷରେ
ଫଳରୁ ବୁଝି ପରାଇ ଉତ୍ତେଷ ଦୂରି ହୋଇଲା-
ଏହି ଏକ ରେଲବାଟ ମରୀବିଲିଭିଟକା ଅଧିକା
ର୍ମାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ତାକିମର ଓ ଟେଲିପ୍ରାଥ-
ର ଅସ୍ତ୍ର ଦୂରି ହେଉଥିଲା । ଡାକିମରେ ଟକା
ଶ୍ରମାନଙ୍କ କରିବାର କାରିମାର ଦିନରୁଦ୍ଧର
ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇଅଛି କେବଳ ଶୁକ ଲୋଟ ବିଜ୍ଞା-
ନ୍ତର ହେଇ ନାହିଁ ଏହି ଏଥୁବୁ କଣା ଯାଇ
ଏହି ସେ ଲୋକମାନେ ଅଧିଗ୍ରହ କରୁଥିବା ଟକା
ନରକର ଦୂରେ ଘାଟାଇବାର ସମ୍ମେଲନ ଏ
ଦେଶରେ କବ୍ୟମାନ ରହିଥିଲା । ଫଳେ
ହଜେଟର ସବୁ ବିଥା ଶୁଭ ବେବର ଅମ୍ବମାନ
ଏହିମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ଆଜି ଦେଖିବା ନିଷ୍ଠା

ମାତ୍ରମେଣିରେ ଥାଂକୁଡ଼ିଙ୍କ ଲାଖିତାପାଇବା

ସନ୍ଧି ପାଇବାରେ ଏକ ଶଳୀ ପାଇବାରେ ଆପ୍ତ ବ୍ୟୁତି ବାହୁଦ୍ୟ ଦିବରଣୀ
କିମ୍ବେ ଉଚ୍ଚତା କଲୁଁ । କାହିଁରେ କେବେ ଆପ୍ତ
ଓ ବ୍ୟୁତି ହୁଅଛି ସେ ସମୟ ଏହି ଟାଲିକାରୁ
ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭୁବନେଶ୍ୱର	୩୫,୮୯,୬୬,୦୦୦	୩୫,୮୯,୬୬,୦୦୦
ପାତିଆଳ	୬,୪୮,୩୩,୦୦୦	୬,୪୮,୩୩,୦୦୦
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର	୧୦,୨୭,୭୭,୦୦୦	୧୦,୨୭,୭୭,୦୦୦
ଖୁର୍ଦ୍ଦିଶ୍ୱର	୫,୪୮,୪୪,୦୦୦	୫,୪୮,୪୪,୦୦୦
ଅବାଦାର	୨୭୭,୮୮,୦୦୦	୨୭୭,୮୮,୦୦୦
ଅକ୍ଷ୍ୟାକାଶ ପାତିଆଳ	୧,୪୮୮୮,୦୦୦	୧,୪୮୮୮,୦୦୦
ପୋଢ଼ ଅପ୍ପୁର୍		
ଫେଲାପୁର ଏକ		
କୋଣାରକ	୧,୭୭,୦୫,୦୦୦	୧,୭୭,୦୫,୦୦୦
ପୁରୁଷ ଉପାର୍କ		
ମେଘ	୬,୪୮,୭୦,୦୦୦	୬,୪୮,୭୦,୦୦୦
ଦନ୍ତପ	୬,୨୬,୪୩,୦୦୦	୬,୨୬,୪୩,୦୦୦
ଭୁବନେଶ୍ୱର ରହ		
ଦିବ ପ୍ରକାଶ	୧୨,୬୭,୫୮,୦୦୦	୧୨,୬୭,୫୮,୦୦୦
ଅକ୍ଷ୍ୟାକାଶ ପାତିଆଳ		
ତୁମ୍ଭ	୧୬,୮୫,୦୦୦	୧୬,୮୫,୦୦୦
ମେଘ ମୁଦ୍ରା	୧୮,୮୦,୦୦୦	୧୮,୮୦,୦୦୦

ଶେଷ ୨୦,୫୦,୧୯୦୦ ଟ.୨୦,୫୦,୧୯୦୦
ଏଣ୍ଡରୋମିଡ଼ ମୟୋକ୍ଲାରେ ହେଉଥିବା ଉପରୁରେ
ବେଳେ ବ୍ୟାପ ଦେଇଅଛି, ଏହି ଏଣ୍ଡରୋମିଡ଼
ମୟୋକ୍ଲାରେ ହେଉଥିବା ଉପରୁରେ ବେଳେ ବ୍ୟାପ
ଦେବାର ଅନୁମାନ କରି ଦୋଇଅଛି, ତାହାର
ହାତରାହିମେ ସହିତ ହେଲା ।

SECTION SERVICES

ମୁଦ୍ରା	୫,୩୦,୬୭,୦୦୦	୫,୨୯,୨୨,୦୦୦
ବାକୀ ଜ୍ଞାପନାକରଣ		
ବ୍ୟାପକ	୮,୪୭,୬୭,୦୦୦	୮,୧୨,୭୫,୦୦୦
ଶୋଷିତ ଅଟିଲା ଟେଲିଫୋନ		
ଜ୍ଞାପନ ଏବଂ କାଳାବଳୀ ୨୨,୨୫,୦୦୦		
ଦେବତା ବାବର		
କେତେବେଳେ ଏବଂ କଥାରୁ ୨୯,୩୦,୦୦୦		
ଆଜ୍ୟାନି ପେଟଙ୍ଗ		
ବ୍ୟାପକ	୮,୮୮,୦୦୦	୮,୮୭,୫୮,୦୦୦
ଦୂରସ୍ଥ	୫,୫୦,୦୦୦	୫,୪୫,୦୦୦
ପ୍ରପରଦ କର ପରା		
ଲିକ୍ ଟ୍ରେନ୍	୨୨,୦୫,୮୨,୦୦୦	୨୨,୫୫,୫୮,୦୦୦
ଅନ୍ତର ପଦାଳକ		
ଲେପାର୍ଡ	୮,୮୪,୬୫,୦୦୦	୮,୮୫,୫୫,୦୦୦
ଚେଲିକ	୧୭,୬୨,୦୦, -	୧୭,୬୨,୦୦, -
ବନିମୟର ଶତ	୫,୮୭,୦୦୦	୫,୮୮,୫୮,୦୦୦
କାରାଟ ପାଇଁ ୫,୩୦,୫୭,୦୦୦		
ପ୍ରଦେଶୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ	୨,୧୫,୦୦୦	୧,୧୫,୦୦୦

www.english-test.net

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପାତ୍ରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ ମୁଦ୍ରଣକଟକ ଏହିଅବ୍ଲେଟର
ଆମୀ ତା ଯ ଉଚ୍ଚରେ ନାହାଇଲା କବାଳୁ ସଙ୍ଗେ ଥେବା
ବାଜରସବ ବାଟୁ କଟକର ପାତା କବିବେ ।

ଏଠାର ଏକଟଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶ୍ରୀମତ କ. ଏମ. ପାଣ୍ଡା
ପାହେକ ଯୁଦ୍ଧବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖିତ ପଦରେ
ରହୁଥିବାରେ ଦେଇଅଛି ।

ଅମେରାଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୁଅର ସହିବ ଅକରିତ ହେଲୁ
ସେ ଏଠା ସୁଧିମ ସ୍ଵପଦଶୈଖ୍ୟର କରେଇ ହୁବନ୍ୟ ମାତ୍ରକର
କି ସେ ଉଚ୍ଛବ ପାଇଗ୍ରୁଣ ହୋଇ ଏଠାରୁ ବନ୍ଦିବନ୍ଦାରୁ
ପାଇଥିବେ ଥୋଳେ ପାହାବିର ମୁହଁ ହେଲା । ବିଦ୍ୟା
ଦୀର୍ଘ ବିଜ୍ଞାନକାର ହେଲା ମାତ୍ର । ହେଲୁ ମାତ୍ରକ କିନ୍ତୁ
ମାତ୍ର ସବ୍ବ ପାଇଁ ଓ ଉତ୍ସବ ଘେବ ଥିଲେ ।

ବହୁକାଳ ମାତ୍ରାଲର ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ସ୍ଵପ୍ନରେଣ୍ଟେକୁ
ଦେଖଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କହିଲୁ ଆହେବାକ ଅନ୍ତିମାଲ ଦିନରୁ କଥକ
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦିନ ମୁପ୍ରଦରେଣ୍ଟେକୁ ନିର୍ମଳ ଗୋଟିଏଇବୁ ।

ପ୍ରଥମକୁଣ୍ଡଳ ନବାଦର ଅଜଣ ତେବେ ଗିରିରୁ କହ
ହେଉଥିବ ମାସରେ ଯଠାରୁ ଶାରୁ ତୁ କେତେକାଥ ଦର ଶାରୁ
ନିମିତ୍ତରେବ ମେହ ଏହ ଶାରୁ ସମୟରେ ମୟ କରିବାକୁ
ଧାରନୁଲେ । ସୁତ୍ର ଅବସର ହେବୁ ଯେ କେମାନେ
ମନ୍ୟେ ମାର୍ଗୀ ହେଉଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସୁରେ କଷ୍ଟୀ ହେବ ।
ଆମାରୀ ନରମାସ ଓ ୧ ମହିନାରୁ ଶାରୁ ମଧ୍ୟମର
ବକାରେ ହେତ୍ପୁକା ଓ ହାରରେବଳ କିମନାର ଏକମାତ୍ର
କବ ହେବ ଏବଂ ୩୫ ସଙ୍ଗେ ଯଠାରୁ ବୁଝଇବୁ ଯାଇଥିବ
ଏହିପରିମାଣରେ କିମନାର

ବୁଦ୍ଧା କୁନ୍ତଳ ମଧ୍ୟ କରିବା
ବହୁ ଦୁଇ ମେ କେବୁପାତା ଯାଏନ୍ତିଥିର କୌଣସି
ଅପରିବୁ ଦେଖି ଦେଖିବାକର ଗାଲିକେବିଲ ମରାମାଦ
ମାତ୍ରାମତୀର ହୁଏ କରିବାକର । ଆମେମାଜେ ଏଥିର ବନ୍ଦ
ମେ କେହିଁ ଚାଲିବା ଦେଖା କର ।

ଏହି ବ୍ୟାକରେ କଠିନତାରୁ ପାହିସରର ଲକ୍ଷ୍ୟବୀମ
ଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଅଜ୍ଞା ଜାଗନ୍ମ ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିବ କହୁଣ୍ଟିରେ ମନ୍ତ୍ର
ପରେ ହେଉ ସନ୍ଧା ହୋଇଗଲା ।

ଶୁଣି ଅପେକ୍ଷା ଦେଖିବ ହେଲୁଁ ଶ୍ରୀ
ବନ୍ଦାମା । ୧ ୧ ମହିନେବୁ ଜଗେ ଅଶ୍ଵାନୀର କଳେ
ଛବେ, ୨ ୨ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶ୍ଵାରାର ବରତ ଚାରିତାମର
ମଠରେଲେ । ନମ୍ବି ଅଭାବରେ ଅଶ୍ଵାନୀର ବର
ହୋଇଥାଏ ବନ୍ତୁ ୩୩ ଅଶ୍ଵାନୀର ମାଟେକୁ ଆଚାରଙ୍ଗା
ଠାରେ ଶତିଳ ବରିବାର ଅଶ୍ଵାନୀ ବର୍ଣ୍ଣିତା ସହି
ଅପେକ୍ଷା ପାରନ୍ତର । ଅଶ୍ଵାନୀ ଯଥାରେ ପାରିବ ପାରନ୍ତର
ତେ, ପରେଇ ଅଶ୍ଵାନୀ ଯଥା ପର ବାହୁଦର ବାଲେଦରରେ
ଥିବ । ଏଇ କି ଅପେକ୍ଷା । ୫ ପୋରପ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଅଶ୍ଵା
ବନ୍ତ କାହିଁ । ଯଥାରେ ବନ୍ତରୁ ପରି ବନ୍ତରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପାରନ୍ତର । ଅଶ୍ଵାନୀର ସୁମାରା କଥା ସବାର ବାହୁଦର
ଅଶ୍ଵାନୀର ବନ୍ତରେ ଯେଉଁ ପୋରପ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ, ସେହିର
ବନ୍ତ କରିବ; ୨୨୭ର ସେହିର ପଥେ ବର୍ଣ୍ଣନାର
ଦୋଷରୁ ହେଲେ, ବନ୍ତ ଅବଶି ପାଇ । ଯାହା ହେଲା
ସୁରି ଅନନ୍ତର ଦେବୁ ମେ ମାତ୍ରକୁଟ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦିବସରେ ଥଥେ ହେବ ବନ୍ତ ବନ୍ତ ମଧ୍ୟରେବେଳେ
ଧରିପାରି ଦିବିଦିବୁ ମୋହନାର ମନ୍ଦ୍ର ବାବନାର
ଲଭିତାରୁ କିମରାର ମାତ୍ରମନ୍ଦ ନିକଟର ପଥାର ଦେଇ
ବନ୍ତ ବନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଶା ନମନେ
ଅଭିମାନ ବନ୍ତରୁ । ୬ ମା

ଅନ୍ତର୍ମାଳର ଦୁଇଟି କଳ ମଧ୍ୟରେ ପାହେବ ଯେବେ
ହାତକୋଟି ଲକ୍ଷେ ନହିଁ କର୍ମର ସଂକଳନ ନିଷ୍ଠା ଦୋଷ
ଅଛେ । ଅନ୍ତର୍ମାଳ କଳୀ କିନ୍ତୁ ଏଥର ସେ ଗୀରବୀ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ସବୁରେ ପଦ୍ଧତିର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆହେ ଏହା
ଶୁଣିଲିର ବିଷ୍ଟିମର କଥାକଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଥାକଥା
ହେଲେ ବସିଲେ ହୋଇଥାଏଇ—କେ, ଜୀବିତ, ବାଜାର,
ମେ, ଏମ, ଆମ, କାହା ସଂଖ୍ୟାକଥା କଥାକଥା, କେ, ଏ, ବୋ
ଲିପି ଏମ, ଏ, ମାନମୟ ଏବଂ କଥିବି, ଏମ, ଏ, କାହା
ଦେବେଶ୍ୱର ବସି ରାତ୍ରି ଏବଂ, ତତ୍ତ୍ଵରେ, ଅଭିଭାବ
ଏମ, ଏ, ତି, ଏତ, କେ, କାହା ଅଧିକରି ପେଇ ତି, ଏ
କାହା ମନ୍ଦିରରେ ମନ୍ଦିର, ପ୍ରକୃତ୍ସ ମହାତ୍ମା ଦେବେଶ୍ୱର ଗ୍ରା, ମୋ
ନିଯମ ଅନୁରୋଧ କେଇଲ, ଏମ, ଏ, କାହା ମନ୍ଦିରମୋହନ ଶ୍ଵାର
କାନ୍ଦିବି, କେବେଳ, ଏ, ଶ୍ଵାରି ଏମ, ତ ଏହ, ଅଛ, କି
ଏମ, କେବେଳ, କେ, ପ୍ରକୃତ୍ସମାର ପାଞ୍ଚମିକାର, ଉପରେ
ଶବ୍ଦା ଡିଥ୍ ପାଠୀ ବିଦ୍ରୋହ, ଲେଖକଙ୍କାଳୀ କରେଇଲ ଏ
ଏମ, ମନ୍ଦିରର, ପର, ଏ, ମୁଁ ସର୍ବଜିତ କେବେଳ
କଥାକଥା, ତୁମ୍ଭର ଏମ, ଏ, ଏମ, ତି, ଏଥ, ଅଛ, ତି
ଏମ, ଅଛି ଦର୍ଶନ ମାତ୍ରରେଇ । ୧୮ ଜୁଲାଇ ମଧ୍ୟରେ ଡିନେମର
ଓ ପଦ୍ଧତି କେବେଳ ଅବେଦନ କରି ହୋଇଥାଏ
ଦେବେଶ୍ୱର ସାମନେ ବହୁବିଧ ଦେଖାଯି ଦେବେଶ୍ୱର ପ୍ରବେଶ
ଦେଖିଲେ ଅମ୍ବୁମାରେ ଅଥବା ଅନ୍ତର୍ଦୀପ ଦେଖି ।

ପଦ୍ମବିହାର ଏହିଥାବେ ଏକ ପାଦମୟାଠରୁ ପ୍ରଥାର ହେ
ଦେଖି ଦେଇଲେ ବନ୍ଦା ଏହି ବର୍ଣ୍ଣମଳ ସହ ମର୍ମରେ ଆଶୀର୍ବାଦ
ଦେଇଲେ ଶୋଭାଶିଖ ଦେଇଥିବୁ ନ ତାଙ୍କ ଜୀବି ଦେଇଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ
ଦେଇଲେ ପରିଚାରକ ହୋଇ ସତୋତ ଦେଇଲେ କରେ
କେବଳିକ ଦେଇଲେ କରେ ବନ୍ଦିରେ ଦିନରେ ଦିନରେ । ତାଙ୍କ
କରେ ଯନ୍ମୁଖ ସବୁକରିବାରେ ଯାଦଚାରରେ କମା ତେବେ ଏହି
ବର୍ଣ୍ଣମଳାକରି ଏହି ପର୍ବି ଏହି କର୍ମତ ବନ୍ଧୁତ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏହି ଯନ୍ମୁଖ କର୍ମପରମାନ୍ତେ ଅଛି ପକ୍ଷିମ
ଅନ୍ତରାଳକାରୀ ଯେତେ ପାଞ୍ଚ କାଣ୍ଡ ପାରିବ ପାହୁ—
ପେଟପଢ଼ି ପିଲିବ ଏହିରେଇ ନିସ୍ତରଣ ଦେଇବ କଥା କିମ୍ବା
କରେଥିବ । ଯାତରେ ଏହିକୁ ହେତୁ ଶାକପରାକାଳୀକା
ଏବଂ ପ୍ରଥାମ ପଦ୍ମବିହାର ମହିମରେ ହୁଏ ଗାନ୍ଧି

ପରିବାର କେଳିଏସ୍ଟେ ହାତଖାନାଟେ ଏ ମାତ୍ର
ଦେବତା ମହିମ ହେଉ ପାଇଁ କଲାତ୍, ଏକାହେ
କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମେଘକରତାରେ ଅଧିକ ପରିମ୍ଲେ ଗା ଡାକ
ପ୍ରକାଶର ହାତି ହେଲେ ସେମାନେ ପେକ୍ଷ କେଳିଏସ୍ଟେ
ଅଧିକ ଅନୁଯାୟୀ କରନ୍ତି କେହି କି ୫୦ ଲା, ଦେବତା ଏକମାତ୍ର
ଦେବ କେବଳ, ଏକ ଏକମାତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଗନ୍ଧ ପଢିଲେ
ଦେବ ପରିଦ୍ୱାରା ଦୂଷ କେବଳ ପାଇବ; ସହିତି କରିଲେଇଲୁ
ଏହି ଅନେକ କେବଳରତ୍ନ; କର୍ତ୍ତା ଶରୀରକାରୀ ପାନୀଙ୍କ
ଦୂଷୀ ଶୋଭା ଲପତେ ଦୂଷ ଦୂଷ ଅଛି ଏହା ଏତେ ଅନୁଭବ
କରି ଦେବା;

ବିଦ୍ୟାରୁକ ସହାୟ ହନ୍ତୁ ଆଚାରୀ ଉତ୍ସମାଜ ପାଇଁ ପରି
ଶାରୀ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା କାଳେ ବିଦ୍ୟା ସହ ଆଚାରୀ ହିଁ ଯାଇଲେ
କିମ୍ବାପରିବର୍ତ୍ତନ ହାତରେ ଥିଲା ।

କୁଣ୍ଡ ଏବୁଧ ପେ ଅନ୍ତରୀମ ଜ୍ଞାନିକ ପାଇଲା
କଳିଲୁଗର, ଶିଖ ଜାଗିଲୁଗ, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଭାବ, କର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର
ଏକ ଦୂର୍ଦୟଳ ହୁଏଥାଏବୁଜେ ଜୀବନ୍ - ଶାକ ବନ୍ କରୁ
ଯାହି ବାବାପାହୁ ଯାଇଥାଏଛି । ଉଠିଲାନେ ସମ୍ବାଦ ପାଇ
ଦେଇ ଯାହା ହେଉ ଲାହୁ କରି ହୃଦୟ ପଦ୍ମ ଘେର ।

କବିତାରେ ଖରୁଟା କବିତା ପ୍ରକାଶ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଲେଖା କେବଳ ସହାଯ ନିରାଜା : ଜଗନ୍ନାଥ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ମହାଦେବ ମାନୁଷ କରିଗଲୁଗଲ କରିବ
କରିବ ସବୁଖୁପ ନହୋଇବ ଦୋଷତ୍ୱରୁ ଆହନ୍ତି
କରୁ ।

ତଥାବ୍ଦୀ ହେଉ ଯଥି ସମ୍ବନ୍ଧେ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା
ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚାଶିର କେତେବେ ଜୀବନେ ହୁଏ ଏକାଳୋଠି
କରିଯାଇଛନ୍ତି ଅବସାନ୍ଧ ହେବାର ପରିମାଣ ଅବସାନ୍ଧ
ପରିମାଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାକୃତ ଅଳ୍ପ ଦୀର୍ଘ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲୁ କହିଲ ଦୋଷ ପଢ଼
ଅଛି । ତେଣୁକି ସମାଜକୁ ଏ ଅବଶ୍ୟକ କଥା ସବୁ
ଯାବେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନେଙ୍କ କହନ୍ତିର ଅଧିକାର ଏହି କର୍ତ୍ତା
କାମ ହେଲାକି ଅର୍ଥରେ ଯଜ୍ଞକେ ଆଗ୍ରହ ଅଭ୍ୟକ ଦେଇ
ଅଛୁଟ ଏହି ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରାକୃତ ଦେଖୋୟ ସମାବସ୍ଥମାନେ
ଯମାରେ କରୁଥିଲୁ ।

ପବ୍ୟାରେ ନନ୍ଦାବଜ୍ର ଶହର କରିଲେ ୧୯୫୦୦୦ଟା
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଲେ ତାହା କରିଲେ ୧୦ ଲକ୍ଷ
ମାତ୍ର ନନ୍ଦାବଜ୍ର କରିଲେ ଏହା ତେଣୁ ତାହା କରିଲେ ତାହା
ହରିତାଙ୍କ ନନ୍ଦାବଜ୍ର କରିଲେ ଏହା କରିଲେ ତାହା
ଏହା କରିଲେ ତାହା କରିଲେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଏହା କରିଲେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା

ମହାବିର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସହେଲକ ଶବ୍ଦର ଅପ୍ରକଟିତ ଏବଂ
ମର୍ତ୍ତରେ ଯତନ୍ଧେନ୍ଦ୍ର ଜମାର ପଦିତଙ୍କ । କର୍ତ୍ତାମନ ଚାରୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇବ କିମ୍ବା ଏହରେ ପରିମାଣରେ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ନାହିଁ କଥାକିମ୍ବା ଏହିକି କିମ୍ବା ଏହିକି କଥାକିମ୍ବା
କଥାକିମ୍ବା ଏହିକି କଥାକିମ୍ବା ଏହିକି କଥାକିମ୍ବା

ପ୍ରେସିପାତ୍ର ।

ପ୍ରେସରିପକ୍ଷର ମାନାମତ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ଦାସୀ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ର ମହାଦେବ ନବାଚ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ପଦ ।

କେନ୍ଦ୍ରାଳୀଙ୍କ ମହାରାଜା ଦଶେର୍ ମଙ୍ଗଳ—
କୁହ୍ୟକୁ ମହା ଶୁଣୁଗମନ କଥାଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଳଗ ମାସ ଓ ଠା ୧୦ ଦିନରେ ଶ୍ରୀରାଜ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ
ମହାନଗରେ ଅପଣା ନଦୀକୁ ବାହୁଡ଼ାବିନେ
କଳଅପୁଣ୍ଡି । ଏମୁ ଗନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦
ଲୋକ ପାଇଥିଲେ ହର୍ତ୍ତ ଦଳ କମୋବିଲୁ
ବୋର୍ଦ୍ଦରାଗୁ ବାହାର କୌରାଷ ବିଷ୍ଵପତ୍ର

ଅଳ୍ପ କହିଲୁ ହୋଇ ଲାଗୁ । ଖାଦ୍ୟ ସାମନ୍ତରୀ
ରଙ୍ଗାବରେ ସେପରି ମୁକଖୀ ଠାକେଁ କରି
ପାତଥାନୀ ସେପରି ଲାଗାଗ ଜାଇ, ଦେଶୀଯ
ବୈଦ୍ୟତ ଭାକୁର ସନ୍ଧେୟ ରହ ଉତ୍ସବ
କରି ଯାଉଥିଲ । ମହାରାଜା ମରିପଢ଼ି
ଦେଶୀ ତାତେ ମହା ଚାରି, କେତେମାନଙ୍କ

ପୁରୁଷେ ଧାରୀବା ସେଇର ଗୋଟିଏ ନହିଁ କାହିଁ
ପଢିଛି । ହେଉଛି ସକାମାନ୍ତରଙ୍କ ଏପରି ଅବ-
ସ୍ଥାରେ କିମ୍ବା ବିଦେଶୀ ବସ୍ତି ହେଉଛି ଅବେଳା
ଅଭିମାନୀରେ ମେଳକ ଜୀବିତ ହୋଇ ମାତ୍ର
ଅତିଥି । ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ । ଏଥର
କାର୍ଯ୍ୟମନଙ୍କରେ ପୁନଃରୁ ସରକ୍ତ ହୋଇ ଭାବିବା
ଦିଲ ।

ଶେଷକୀ ଦିନ ବାର ପଞ୍ଚ ଦିନ ପୋଡ଼ି-
ଯିବା ଦୟାରେ ଥାଣି ମଠିଆ ପର ହିପରେ
କଗାଳ ରକ୍ତିଥା କନ୍ଦିତ୍ର ସରହାରରୁ ଧୂଳିଜୁ
ପତକ କବିତା ଦିଅ ମନ୍ଦ ଥିଲାରୁ, ଏଇ ହିପରେ
ମଠିଆ ଓ ଦୁଃଖରେ ଥାଣି ପୁଣ୍ଡ ତର କବି
ବସିଥିଲେ ମନ୍ଦ ଅପଣା ଏଇ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କରେ
ପୁଣ୍ଡକୁମୁ କବଳିଗରୁ ପ୍ଲାଣିଜା ବରିଥିବାରୁ
ଛଳ ଓ ଉପରର ଦୁଃଖ ବଢ଼ି ଚନ୍ଦାର
ହୋଇଥିଲା । ଗଢ଼ର ମୁଣ୍ଡ ଅଥବା ଶମ୍ଭୁ-
ଗୋପାଳ ସହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପର ବାର ମଳ୍ଲ-
ନରେ ମେହନ୍ତି କଞ୍ଚମାନ ଦୋହା ଛିଠିମନ,
ଗଢ଼ ମନ୍ଦରେ ସେପର ଦୋହିଥିଲେ ଥବିପୁ
ବଢ଼ି ଲା ଦକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ଦୋହିଥାଲେ । ସେ ଏକ
ସମରେ କେତେକ କେବଳ ଅମୋଦ ପମ୍ପୋ-
ନରେ କିମ୍ବା କେତେକ ଅପଣା କୁକର ଓ

ଦର ଉପରାକେ ଅବୁଳ । ଶିଥରଙ୍କ ହୃଦୟର
ଗଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ବିଷ ମାନିବାକୁ ମଦାରଙ୍ଗ
ଏକାବେଳରେ ଚିବାରିଣ କରିବାକୁ, ଗଡ଼-
ବାସୀମଳେ ନାହିଁନ୍ତି ଦୋହର ସେ ଦଳ ବ୍ୟକ୍ତିବାକୁ
ଆଜିଦରେ କଟାଇଯିଲେ । ଆହୁ ପେରି ବାବ
ମର ଦୋହରଥିଲ ମେ ସବୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ନୁହିବା
ଗଡ଼ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜିବର ଦୂର ପାଖରେ ନାହାନ୍ତି
ଫୁଲ, ଦେଇବଧରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଦୋହର ସେବନା
ହେଉଥିଲା । ଏଥୁ ବନ୍ଧୁରେ ଠାବେ' ଧାଇକ
ଏପରି କେବେ ୧୧ ଟା । ଫଟକ ଠାର ଦୋହର
ଥିବାକୁ ଗଡ଼କ ଦେଇ ଘୋରନ୍ତି ଘୋରବି
ଧାରିଣ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପଢ଼ିବୁ ଧାରୁ କୋଇ
ବୋଲାକୁ ବିଜେ ଦୋହରିବାକୁ କିମ୍ବା ପଟ୍ଟିଥର
ଦୋହର ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାହ ସାହ ମନ୍ଦରେ
ଦୁଃଖ ଉପରାକେ ।

ପ୍ରକାଶକେ ଆପଣା ସୁରକ୍ଷାରେ ଥେବୁ
ଟ ୧୯୦୫ ମୁହଁନ୍ଦିଆର ଅଧ୍ୟୟତ୍ତମା
ଦେଶଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମନ ରେ ଥିଲାରେ, ଏପରି
କବରେ ଗୋଟିଏ ଜାତିଆଜା ରମ୍ଭିତ କୋଡ଼
ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମହାମେଳା ଥିଲା
ମାନେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଯେମାରେ ଏ କିନ୍ତୁ ଅଛି

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପ୍ରକାଶକ

ମା ୧ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରତର କଣ୍ଠ ପାଇଁ ଯଦ୍ବିଦ୍ଧା । ୨ । ଟେଲି କୁଟୁମ୍ବ ସହ ଏଥା ମାଝ ଘରକାର

ସେତୁମାର୍ଗ

ମୂଲ୍ୟ	ଆତ୍ମନ	ବିଜ୍ଞାନ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ	ଟ ୫୯	ଟ ୧୯
ଜାହମାନୁଷ ଟ ୦ ୩		ଟ ୦ ୯

ମହାମାଳ୍ୟ ଶେଷ ଲୁଟ ସାହେବ କଟକରୁ
ଗତ ମସିରେ ଶୁଭମନ୍ଦ କରିବାର ଜନରବ
କଥା ଯେ ଆମେମାନେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଗାହା ଆମା ଅତ୍ର ବରି ଜନବମର ମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକର ରହିଲା । ଶ୍ରୀବାରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର
ନୂରିଲ କଲେବୁର ଶାସ୍ତ୍ର କରି ସାଦେବ ପତ୍ର
ଯାଇଅବଳୀ କି ଲୁଟ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଆସ-
ନ୍ତା ଅତ୍ର ବର ମାତ୍ର ଶେଷରେ କଣ୍ଠ ନବମର
ମାସ ପ୍ରଥମ ଶୁଭମନ୍ଦ କଟକରୁ ଶୁଭମନ୍ଦ
ନୂରିନେ । ଏହା ମନ୍ଦ ବୋଧ ହେଉଥିଲା ।

ଶର ଘୋମଦାର ଏଠାରେ ଏକଜୀବିଷଳ
କରିଛିର ଅସୁରେଷନ ହୋଇଥିଲ ସେଇରେ
ଏହ ଦାତା ଧ୍ୟନ କେଣ ବି ଏଠାରୁ ଦୂରକଣ
କାନ୍ଦଗରଙ୍କୁ ଗଢିଲ ହେବା ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୪୦
ଟଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣା ଥୋଥାର କଲିକତା ପଠାଯିବ ।
ସେମାନେ ଏହେଣ୍ଟେ ସୁମଞ୍ଜୀ ଫର୍ମ ଏକବିହା-
ସନ ଗୁଡ଼ଗୁ କେଇ ସଜାତ ସଙ୍ଗରେ ଏଠାରେ
ଅଗିବେ । ଏଠାରେ ସେ ସବୁ ମାନିବ ବ୍ୟକ୍ତି
ମାନଙ୍କୁ ଫେର ପଥ୍ୟିବ ମୋ କୌଣସି । ପ୍ରବୃତ୍ତି
ନିଜମ କଲାଯିବ । କାନ୍ଦଗରମାନେ ଏଠା ସାମା-
ଗୀର ପୁଣ ଦିଲ୍ଲି ଅଥବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।
ହୋଇ ଦୁଇ ଏହିହେତୁ ଏକଜୀବିଷଳରେ ଏ
ଦେଖିଯ ବିବିଧାଳ ବିଦୟୁ ଦେଇ ନାପାରିଲା ।

ପାଞ୍ଚମାରେ ଚାକିର ମହେନ୍ଦ୍ରନ ସର-

କାରନ୍ତ ହିଦେଖାଗରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ପୂର୍ବ କେତୋତଳି ଉଚ୍ଚ ଦେଇ ଖୋଲି ଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ତହଁରେ ନିଶ୍ଚି ସୁଦେଶ ଅଧ୍ୟାପକ କି-
ସକ୍ଷମ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ସାଧାରଣାରୁ କୃତ୍ତବ୍ୟା
ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା । ଅଛି ଆଜିର ସହିତେ ଏକ
ଗତ ଦେଲୁ ସେ ବାଲେସବିଦ୍ୟା ସଜା
ନ୍ତମାନର ଦେଖାଇ ପାଇ ପଢ଼ି କୃତ୍ତବ୍ୟା ଦେଖିବାର
କାହାର ଦେ ଏକ ସହିତ ଟଳା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏ ଦାଳ ଅଛି ପ୍ରକାଶ ଥିଛି । ଏ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କା
ଯାଏଁର ତାମ ଲାପନ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କା ଦୋଷମାନ
ଏକ ବଜା ଲାଇ ମହୋଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବସିଥାଏଇ
କାହାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଆହୁର ଆଜନକ ସହିତ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ସେ କିମ୍ବାକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ୱାରା
ଯାଇ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରି ବୁଲକୁ ଯୋଗାଇବା
ପାଇଗ କୃତ୍ତବ୍ୟା ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ବର୍ତ୍ତମାନର ମଦାନକା ମଧ୍ୟ ଏଥିର୍ଗୁଡ଼ିଏ ଏକ ସହିତ
ଟଳା ଆଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଭାବର୍ତ୍ତରେ ଦେଲ ବାଟ ବିସ୍ତାରର
ଜହାନ ବିଷୟରେ ପାର୍ଶ୍ଵମେଳନ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵ
ଯେଉଁ ବିଲେକୁଟ କରିବା ବିଷାର ଅନ୍ତରେ ଉଚ୍ଛବୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗତ ମାତ୍ର ତା ୨୫ ରାତରୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିବାର ବାର୍ତ୍ତା ମିଳିବ । ଏଥିରେ
ମାନ୍ୟବର ପାଇସଟର କାହିଁକି ସଜ୍ଜପତ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ତରେ ତଣେ ବା
ଣିକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ଅମ୍ବନାନାର୍ଦ୍ଦେଶ ବିଲେକୁ

ପ୍ରେସ ସେକେଟେର ନିବାଟରୁ ଲାଭତବର୍ଷର
ରେଳନ ବାଟ ବ୍ୟସାର ଓ ଜାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପର
ନିଯମରେ ଦିଇବା ନରରେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଥାଏ । ସେକେଟେର ମହାଶୟୁ
ବ୍ୟକ୍ତ ବରାଧରାନ୍ତି ସେ ଭାରତବର୍ଷର ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟସର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଦୂରୀରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ସାବଧାନ ହୋଇ
ଦିଇବେ । ପୁର୍ବ କାର୍ତ୍ତର ଅର୍ଜି ପରରେ ସିନେ-
କ୍ରତ୍ତ ଜମିଙ୍କ ସ୍ଥାନର ଅଳ୍ୟାନ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
ଏଥରୁ ପାଠକେ ସବ୍ଜରେ ଦୃଷ୍ଟିବେ ସେ
ହିଲେକଟ ଜମିର କର୍ମାନା ସେଷ ହୋଇ
ଜ୍ଞାନୋର୍ଧବ୍ଦ ନ ହେବାମାବ କୌଣସି ବିଶେଷ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅଣା ନାହିଁ ।

ମୋହେଲ ନୋଟ କାମରେ ପେଣ୍ଡି ଅଛି
ମୂଳଭର ନୋଟ କାମଙ୍ଗ ତାକିଥରୀମାନଙ୍କରେ
କହିଥୁ ଦୁଇଲ ଏବଂ ଯାହା ମନୀଷଙ୍କରତାକୁ
ଲାଗା ପର୍ଜାରେ ଏହି ମନୀଷଙ୍କର ବିଅନ୍ଧା
ଦେଇ କ ଥିବା ତାତିଶର ଏଇବାକୁ ଟଙ୍କା
ପଠାଇବାର ସ୍ଵବଧା କିମ୍ବା ଚୋଇଅଛି ସେହି
ନୋଟ ବର୍ତ୍ତନର ତାବରେ ପଠାଇବାର ଧ୍ୟାନ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିବାକୁ ଯାମନ୍ତ ତଠି ପ୍ରାପ୍ତ
ପଠାଯାଏ ଏହି ବର୍ଷରେ ବୈଶ୍ୱରୀବାର ଉପ୍ରେ
ଇନ୍ଦ୍ରାଜିତ ଅଥବା ବେନ୍ଦ୍ରପୁରର ବର ପଠାଇଲେ
ମନୀଷଙ୍କରତାକୁ ଅବଳ ଖର୍ଷି ପଚଇବା ଏହି
ପୋକୁ ପୋହେଲ ନୋଟର ବାବଦାର

ଜୀବା ଦେଉଅଛି । ଆମ୍ବୁମାନେ ଅକଳ ସହିତ
ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଏହି ଅସୁଧା କବାରିଗା ଦିବେ
ଆରେ ଯୋଞ୍ଚାଇସ କିମ୍ବାପତ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି କି
ଏହିଏ ଏଷବାର କୋଟ ପଠାଇବାର କର
ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିଶ କରିବ । ପ୍ରେରକ ଦୂର
ପରିଧା ମାସର ଦେଇ ଯେଉଁ ଠକଣା ହେବାର
ଦେବ ଜାବ ବର୍ମିଲିଣିମାନେ ସେହିତାରେ
ଧର୍ମବାର ହେବେ । ଧର୍ମବାନ୍ ପ୍ରେରକଙ୍କର କମ୍ପୁଟର
କା ଦୟା ଉତ୍ସବ ଲାହିଁ ।

ବଞ୍ଚୀୟ ପ୍ରକାଶର ବିଷୟର ଆନନ୍ଦର
ପାଶୁଲିପି ବିଧେସର କମ୍ପିଡ଼ାର ସଂଶୋଧନ ହୋଇ
ଦେଖାଇବ ଉଠାନ୍ତ ସହି ସମୋବନ ମାତ୍ର
ଲିପି ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାହକ ସଙ୍ଗରେ ଅର୍ଥର ହୋଇଥିଲା ।
କମ୍ପିଡ଼ାର ହେହୁ ? ସବସବ ପ୍ରକାଶର ଲେଖି-
ବାକୁ ମନସ୍ତ ଉପରିଛି ଏହି ସେ ପ୍ରକାଶର-
ମାତ୍ର ବସୁ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖା ହେଲେ ସଂଶୋଧନ
ପାଶୁଲିପି ବହୁ ସମ୍ବାଧୀନର ଲାଭର କାରଣ
ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଏହି
ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ଅନ୍ତର ଯଦି ଲାଗନ । ଆଗାମୀ
ଜନମର ମାସରେ ଏଥର ବିମ୍ବର ଦେବ ଏହି
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ପାଶୁଲିପି ପଢି ଆଜି କେବେ
ପ୍ରକାଶ ଦିଦିରକ ଭାଙ୍ଗା କିମ୍ବ କହୁ ପାରେ ।
ଲଞ୍ଜ ଉପରିବର ଭଲବଟି ବିଳ ମରି ଏହି
ପାଶୁଲିପିଟ ଗତିକ ହୋଇଯାଇବ ଖଲେବ
ସୁତଳା ଦୟାଖିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବଜଳାର
ଲେଖୁନେଥି ଗବର୍ନ୍ମର ଏହି ପାଶୁଲିପିର କାର୍ଯ୍ୟ-
ଭାବର ଲାକା ପ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମଣି ପୁନଃ
ପରାମା କରିବା ହାତର ଲାଗୁ ସତର୍କ କରିବାର
ଦୟକୁ ଦରକାର ମନସ୍ତ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ପୁଣ୍ୟାଦେ ସେ ହଳ ପ୍ରଥାର ପଦବୀର କରି
କେବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିନେଷ ଛାନ୍ଦରେ ଯାଦ
ପରାମା କରିବା ପାଇଁ କିଛି ହାତମକୁ ଜାର
ଦେବାର ମନସ୍ତ କରିଅଛି । ଏ ବିଷୟରେ
କୁଣ୍ଡଳ ଆଦେଶ ଅବସ ପ୍ରକୃତ ଦିବାର କାହିଁ
ଏ ପରେ ସମୟ ଜାରାଯିବ ।

ଏହି ପ୍ରକାଶିତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନର୍ଥରେ ଛାନ୍ଦଗୀ
ପ୍ରମୁଖ ଜଣାଧାରୀଙ୍କ ସେ ବାବେସରର କ ୨୦୧
୨୦୨ ଶ ପାଇବ କିମ୍ବା ଶାବେଦକଳ ତାଙ୍କ
ମୋହନଙ୍କୁ ଦେଇ ସିକାରୁ ଅଷ୍ଟମତ ଦେବା
ଦେବାରେ ସ୍ଵପ୍ନେ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ
ଦୂର ଶାବେଦକଳାରେ ଅପିଲ ହେବାର

ସାହେବ ପ୍ରଶନ୍ନାଶିତ ଉଚ୍ଛ୍ଵ ଅଜ୍ଞ ବହୁତ କରି-
ଅଛିଲୁ । କଥିତ କୁଅଳ ସେ ଶୟକୁ କିନ୍ତୁ
ସାହେବ ଗାନ୍ଧେରଙ୍କ ମାଳଖ୍ରେଷ୍ଟ ସୁଲ
ବେଳେ ଏହି ବିଦାବ ଉପରୀର ମୋକଥିଲ
ଏହି ଉଚ୍ଛ୍ଵରେ ସେ ସମୟର କମେଶ୍ଵରଶାହେବ
ଆଜି ଦେଇ ସୁଲେ ବି ଡୋକିଦାରମାନେ
ଧରକାଶ କାଗଜ ପଢ଼ି ଚିନ୍ତାଦି ବୋହିବାକୁ
ବାଧ ମାତ୍ର ଡାଳି ଲୁହର । ହାତାଠ ପୁଲବାର
ସେ କଥା ଛାଇଲୁ ବଡ଼ ଅସ୍ଥର୍ଯ୍ୟର ବିଶେ
ଅଟଇ । ଏଥରେ କେବଳ ଜଳ ହାତମାନେ
କପର ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଲୁ ଏହିକି ପ୍ରକଳ୍ପ ଥାଏ
ଥିଲୁ । ଆମ୍ବମାଳକ ମନ୍ଦରେ କମ୍ପିଶ୍ଵରଶାହେବ
ଏ ବିଦା ଗର୍ବ୍ରୁମେଘବ ଜୀବିତରେ ଅବ୍ଦି
ସୁଲେହଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ବାସୁଦରେ ଶାଧ
ରଣ ସରକୁଳିଅରହାଏ ସପର ବିଦିବାର
ନିଷେଷ ହରିବା ଗର୍ବ୍ରୁମେଘବ ବିର୍ଦ୍ଦି
ଅଟଇ କାହିନି ଚୌତଦାରଙ୍କ ଜାଲ ଧନ
ଗାର୍ଯ୍ୟ ଏବା ବାନେଶ୍ଵରର କଣ୍ଠେବିଦିନ
ଓ ଆଜ ନୂନାରକ ଅନେକ ହରରେ ଦେଖ
ପାଏ ।

ଜଣେ ଇଂରେଜ ପ୍ରଭୁଦେବର ବନ୍ଦାଳୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କଲିବାତାରେ ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର
ଏକ ସମ୍ମା ଦେବାକ୍ଷର । ଫର୍ମିଗେ ଏବା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଲ ସେ ଦୃଢ଼ିତ ପ୍ରାୟୋତ୍ତିର କଲେ ବରଳ
ଲୋକଙ୍କ ହିନ୍ଦୁମାଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେବ କାହିଁ । ଏ କିମ୍ବା ଅଛି କୁଣ୍ଡଳ ଅଟକ ।
ପ୍ରଥାନୀ ଲୋକମାଳଙ୍କୁ ଦରାର ତୁଳା ତାତ୍ପର୍ୟର
ମାତ୍ର ରଖି କରିବା ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ ପତ୍ରେ ବୋର
ଦର୍ଶି କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟୋତ୍ତିର କରି
କାଳୀ ସମ୍ମ ଅଛନ୍ତି । ଏହୁପରି ଯେବେ କରିବ
ପ୍ରଭୁଦେବ ଲେଖମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟୋତ୍ତିର
କରିବାକୁ ସମ୍ମ ଦେବେ ଏହି ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କ
ସେମାଳଙ୍କୁ ଆଗର ସହିତ ପ୍ରତିବରତବେ ଚାହେ
ଭାଗିତବାରୀ ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର ମହିତ ଉପରାଗ
ସାଧକ ଦେବ ସମେବ କାହିଁ । ସହାଦେବ
ମହିତ ଶକ୍ତି କରିବାକୁ ସମେ ମିଳି ମିଳି

ହିନ୍ଦୀ ଉତ୍ସବର ଆଶା କରି ମାର କି ପରେ
ବିଶେଷଜ୍ଞ ନାନା ଶାହର ଭାବ ସଂଗ୍ରହିତ ଥିଲା
କରିବାର ପ୍ରଥାନ ମୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ ଦେବତାଙ୍କର
ମେତାରେ ହିତ୍ୟାବିଷ୍ଠା କି କରିଲେ ଧିଗେ
ବୁଝିଛି କିମ୍ବା ହେବାପା ଅନ୍ଧାରକୁ ଡ୍ରାମ୍ କାହା
ଏବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅବସାନ ହିଂସାରୁଥିଲା ସେ କାହା

ଧ୍ୟେର ହୃଦୟରେ ଲୋକଙ୍କ ବିଦ୍ୟାପିଣ୍ୟାରୁ ନିରଜ
ନ କର ବରଂ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ସମ୍ବଲେଶନରେ
ଛବି ଏବଂ ବିଦ୍ୟାପିଣ୍ୟାରୀଙ୍କ ପ୍ରାସ୍ତୁତିର
କୟମିତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ସହି କରିବା କାହାରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ବି ହାତର ପଞ୍ଚମେ ଆହା ବିଜନା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଦେବ ।

ଅଭ୍ୟାସ ଦୁଃଖର ସହି କଣାଇଥିବୁ ଯେ
ଗନ୍ଧୀ ଜ୍ଞାନବେଶମାନ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ତଥିବୁ ଏକ
ଆଲକଳ ଗପ ମାତ୍ର ତା ଏହି ବିଷ୍ଣୁର ଦିତୋଟି
ପ୍ରାଣ ଦସର ଅଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡର ସମଳ ଶତକି
ପର୍ମାଣମିଳା ଏବଂ ମାର୍ମିଳା ଜ୍ଞାନଗୁ ମହାବିଜ୍ଞାନ
ଦୂଢ଼ ବ୍ୟୁତରେ ଦାବୁଳା ଘର ଘୋବ ଦେଇ
ଏଥରୁ ଦୁଃଖର କଥା ଥାଇ ବି ଅଛି । ପଟ୍ଟା
ବରେ ଲଙ୍ଘନ ସହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନବର୍ଷ ଏହି
ହୃଦୟବିଦ୍ୟାରକ ସମାଧରେ ବ୍ୟାକୁଳ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । କୁଞ୍ଚ ଭିଷମରେ ଅଧିକ ଦୁଃଖର ବିଅ
ଏହିକି କୁମାରର କଥା କହିରେ ମାତ୍ର କୋଣ
ଥିଲା ଏବଂ ତେବେକି ଦୁଇବର୍ଷ ହେଲା କହାଦି
କବିଥିଲେ । କେଉଁ ଫଳାରେ ବିଷ୍ଣୁର ଜ୍ଞାନ
କର ବିଷ୍ଣୁବିଦ୍ୟାଲୟର ଇତି କ୍ରମାଧ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି
ଥିଲେ ଏହାକୁ କୁମାରର ଅବାଳ ମୁଦୁରୁକ୍ଷମନ୍ତ୍ର
ଦୃଷ୍ଟିତତର ଦୀପ ସମସ୍ତ ଅକୁଦ୍ଧକ କରି
ଆଇଛି ବର୍ଣ୍ଣନାର ପ୍ରୟୋଜନ ଲାଗି । ମାତ୍ର ସମ୍ଭବ
ଦୁଇବର ରହି । ଅମ୍ବଳଗର ଏହିକି ପାର୍ଥନୀ
ଯେ ମନ୍ଦିରମୟ ପରମେଶ୍ଵର ଦୂରଧ୍ୟାମୟରେ
ଆପଣା ଅକୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାକୁଳ ପ୍ରାନ୍ତରାଜ ଏହା
ମାନ୍ଦିରକେ ଅନ୍ତର ଘୋବ ବ୍ୟାପ୍ତିକୁ ଦୟାର୍ଥୀରେ
ଥାଏ ଆଜି କରିଲା ।

ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କରେ ମହାକାଶରେ ଗବ୍ଦିତ
କେନ୍ଦ୍ରିତ ବାହ୍ୟରେ ଏହି ଅଳ୍ପରିଷ୍ଟ ଗଲେଟ
ଯୋଗେ ସମ୍ମୁ ସବକାମ୍ କର୍ମକାଳକୁ ଉଦ୍‌
ଗ୍ରୂପ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଖାଇଛି ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ
ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ଏହି ଅପରା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ମହା ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟରେ ଉପରୁକ୍ତି

ମୁଦ୍ରଣ କମିଶନ ୧୯୯୫

ପ୍ରେସ୍‌ବୁଲ କାନ୍ଦ ମୁହଁ ଦୂର ଦୂର ଏକାଙ୍ଗରେ
ବଳିଦଳୀ ବରଦିନାକଣ୍ଡର ବେଳେଟାମନ୍‌ଦରେ
୧୦ ଛାପ ଏବଂ ଅଳ୍ପଦଳ ବଳେ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ସବରେ ପ୍ରମ୍ପାବ ଦୋରିଥିଲା ଓ ଦୂର
ଦୂର ନବ ପରିଷ୍ରମର ଶାରଚେତିବ ସବୁ ବିଶ୍ୱ

ନ ଯାଇ ଦୁଇଶହି ପରିମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ସ୍ଵରୂପ
ହୃଦୟରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଏବଂ ଏହ ହରି ଧୀର
ଯେଉଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେବ ନାହା ଏକ ବର୍ଷ
ସାହୁତ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ଚର୍ଚା ବଜ୍ରାଜ ବିଷୟରେ ହେବ
ଏକ ଘେର୍ତ୍ତ ଶତ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ହେବ
ପାଇବ ତାହାକୁ ବିଲାରେ ପାଇବର୍ଷି ପଢ଼ିବା
କାରଣ ବାର କପଟିକ । ବିଲାର ପ୍ରଥିତରଙ୍ଗ
ଅନ୍ଧର ଦାରୁ ଆନନ୍ଦମୋଦଳ କୋଷ ଏହ
ପ୍ରସ୍ତାବର ମୂଳ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିବାକ୍ୟର
ସର୍ବ ଏହାକୁ ଏକମର ହୋଇ ଅଗ୍ରାହି କଲେ
ନିଷ୍ଠାର ଉମେଷତ୍ର ବାନ୍ଧିରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କୁର
ସକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭ ନିର ଅତି ଜାତ୍ର ରାବରେ ଏହ
ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରତିବାଦ ଦୟାଲେ । ବାନ୍ଧିରୀ
ପାଇବ ବହିଲେ କ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୂର୍ଲଭ ହେଲେ
ହୃଦୟକୁ ଜାତ ଦସଦବା ଧୀର ବାଧ କରି-
ବାରୁ ହେବ ଏହ ଦରିଦ୍ରାଜୀ ସ୍ଵପ୍ନ ହିନ୍ଦୁ ମୁଖବା
ପ୍ରକଟିକ ହୃଦୟର ତାତ କେବ କହାର
ନାହିଁ କବେଣ୍ଟି ଦେଇନ ଫରୋ । ଅତିଥି
ଥେ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଲେ କ ଗତ ପଦିଷ୍ଠ ନିରତ
ନୂରି ଦିଅପାଇ ଏହ ବିଶ୍ଵାସ ଦସପୁର ସତ୍ରି-
ନେଣୀ ହେଲୁ ବିଲାର ଯିବାର ବାଧା ଜାହାର
କରିଥାଇ । ପ୍ରାୟ ସମ୍ମ ସହି ଏହ କଟକ ଓ
ତାକା ପ୍ରତ୍ଯେତ କେନେବ କଲେଇବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର
ମର କରିବ ଯିବା ଦ୍ୱାରା କରିବର କଟକ ପାଇବ
ଏବନର ଶୋଇ ବାନ୍ଧିରୀ ମାତ୍ରବଳେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ପ୍ରଦରଶ କଲେ । ଅମମାନକ କବେଣ୍ଟାରେ
ସମ୍ମ ଯାହା ହେଲେ ତାହା ଜରିବ ହୋଇ
ଅଛି । ଅବଧି ଦାରୁ ଆନନ୍ଦମୋଦଳର ପ୍ରସ୍ତାବର
ମନ ଦିନ୍ଦୁ ଆପଣଙ୍କ କିମ୍ବାର କଟକ ତାଜର
ଦ୍ୱିତୀୟ ମେଲେ ଅଧିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ କ ହେଲା
ହେବେ ବାତ କେବାର କିମ୍ବାର କମ ଏହ
ଏହା ହୋଇ ବାତ ମେଲେ ଦେଖାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବାର
ତାମାଜିର କରିବ କିମ୍ବାର ନାହିଁ । ପରିବା-
ର୍ବର୍ଦ୍ଦିର ମାମାଜିର ଅବଧି ବୁଝିବେ ଉବ୍ଲ
ମନ୍ଦିରକର କଟକଙ୍କ ମାମାଜି କବିବା
ଅବଧି କଟକ ହୋଇଥାଏ । କଟକମାନ ପେନ୍ଦିର
ଆର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାଧ କରିବ କେବେ କଟକରେ କିମ୍ବାର
ନାହିଁ କର୍ବ ଦେମନ୍ତ ମାମାଜି କିମ୍ବାର
ଅବଧିରେ କରି ମାମାଜିନ କଦମ୍ବବିଶ୍ଵାନମିନ୍ଦ
କରିବକୁ ପାଇଅରନ୍ତ ଦେମନ୍ତ ଏହ ବାତ ପ୍ରାୟ
କଟକମାନ କହା କଲେ ଅଭାଧୀନରେ ମାମା

କେବ ଥାବେ । କେବଳ ଦୂରି ଦେଇ
ହାତାପକୁ ଉନ୍ନତ ମୀରା କାବନ ବାଧ କରାଯିବ
ପାଇଁ । ଦେଖ କଲ ହିନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ସହ
କୁଳ ସାରି ପୁର ।

କଣେ ଲାଗୁନ୍ତିଷ୍ଠାନମ ।

ବାମେରେ ସକାଳ ବାହିଚାରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ସେ ସେଠାର କଣେ ଜ୍ଞାନୀ ମାତ୍ର-
ଥୁବେ ବାହୁ ପ୍ରତାପଗ୍ରଦୁ ପୂର୍ବରୀ କି ସେ
ଅନୁଧନ ହେଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଘୟାପ କର ପେନ୍ଦ୍ରନ
ନେଇଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଥାଇ ବେଳେ ସେ
ଠାର କେବେଳ ମହାଜନପଠାରୁ ଲୁଗ ପାଇ
ଦେଇ ଟଙ୍କା ଦିଲ ତରଥିଲେ ବାହୁ ପେନ୍ଦ୍ରନ
ଦେବାରୁ ଫୁଲ କରେ ମହାଜନ ଶାହାବ
ଗାମରେ କଲିବରା ପ୍ରେସ୍ ଅନ୍ତରଗରେ
କାହାମନ୍ଦ କଳ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଉଠି ଜୀବରେ
ବାହୁରୁ ଦେବାମ୍ବା ପାଞ୍ଚକ ଦେବାରୁ ବାହୁ
ଦେଇ ଖାତାର ହୁଲଟ କରିବା କାରଣ
ଦରଖାସ୍ତ କରିଅବୁନ୍ତି ଏବଂ କର୍ତ୍ତର ବିଦୃତିର
ବିଜ୍ଞାପନ ଦରିଦ୍ରା ଗରେଟରେ ବାହୁରଙ୍ଗୁ
ବାହୁ କେବେଳାଇ ମଧ୍ୟରେ ବିଷୟାବ୍ଲେଙ୍କ
ଏବେଗୁଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା ଦିଲ ତରଥିଲେ ଏବଂ
କେର୍ତ୍ତ ଏକରେ ଦେ କଥା ଏବେଳାନ ଗୋ
ପକ ବହୁମନ ଏକମୟ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ ଅମୂଳନକ
ବହୁମୋଳୀ ବିଶ୍ଵ କେବି ଜୀବାନ୍ତି । ସେହି
ପେନ୍ଦ୍ରନ କଳା ପ୍ରଦ ଅନ୍ତି ବାଜ ମଧ୍ୟରେ
ଏ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସର କରିଅବୁନ୍ତି କେବେ ଜାହାନ
ଦିଲୁର ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ପଢାବିର ଲାହିଁ । ଦରଥ
ଦୁଆର ଗୋଟିପ୍ରକଳଭାବ ବିଲାର ସମୟରେ
ଏହି ବାତା ଆଶାର ଯାହାବ । ତଳାର ଗର୍ଭରୁ
କଳାବିହୁ କଠିର ନିର୍ବିଧ ପ୍ରକଳରେ ନିର୍ମାଣି
ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଖାଯି ଏହି କରେ କି, ଏ, ଉତ୍ସମ୍ମାନ
ପରମ୍ପରା ଏହା ଅନୁଭବର ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର
ବିଦ୍ୱାନ ବାହାର କଣେ ଅନ୍ତର ମେହନ୍ତି
ଏପରିବାର କରିବ ଦେବି ଯଥାର୍ଥମୁକ୍ତ ଦୂରତର
ହୋଇଅଇଗୁ ଏବଂ ବାତ୍ରିବରେ ସେହିମାନେ
ଅମ୍ବାଜ କରିଅବୁନ୍ତି ଅମ୍ବାଜ କର କି ପରିବା
ସେମାନଙ୍କ ଶିଖାଲକ୍ଷ ବିଭିନ୍ନଜା ଏହି ଦୂରତର
ଆରଣ ହର ମାତ୍ର । ଏହି କେବି ପିଲାର
ସମାଜର ବଳକ ଝାଟିନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୂରତର ବିଭିନ୍ନ
ସେ ପିଲାର ସମାଜରେ ଏହାର କଲିବର
ନିର୍ମାଣ ଅନ୍ତରେ ଲାହିଁ । ଏହି ସର୍ବଧାରା

କେତୁର ଏମାନଙ୍କର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
କହାର ସହସ୍ର କୁଅର ଲାଗୁ । ମୋହରେ
ସମୟରେ ଏହିର କେତେ ବହୁଧ ବାଜାର
ଅଛିଆନ୍ତା । ସେ ମାତ୍ର ଦେଉ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆମା ବର୍ତ୍ତ କି ମନ୍ତ୍ରମେଣ ପ୍ରକାଶ କାହୁର
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ସମୃଦ୍ଧ ଦଣ୍ଡ ବଧାର କର
ଅଭ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଧରଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିଖା ଦାଳ
କରିବେ । ପ୍ରକାଶ କରୁ ଯେବେ କର୍ମରେ
ସୁଖ ସମୟରେ ଜାହାନର ଏହି ଦୋଷ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାନ୍ତି ଦେବେ ସେ ପଦତ୍ତର
କହେଇଥାନ୍ତେ ସୁରକ୍ଷା ସେନ୍ତର ଆଜ ଆଗ୍ରା
ନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନ ବିବେନଳାରେ ଯେ-
ପ୍ରକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାନର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ
ପାଇଲ ସେ ମୁନେ ଜାହାର ଫେନ୍ସନ୍ ରହି
କରିବାର ଦୂରିତ । ଏଥରେ ନାମ୍ବରିଂଟି କିନ୍ତୁ
ଦୋଷ ନାହିଁ କାହିଁ କେବଳ ମନ୍ତ୍ରମେଣ ନିରାକାର
ସୁରକ୍ଷାର ଅଟଳ ଏହି ଦୂର୍ଦ୍ଵାରି ବ୍ୟକ୍ତିର ରହି-
ବେ କିନ୍ତୁମାତ୍ର ଅବକାଶ ନାହିଁ । ଏହାର
ଫେନ୍ସନ୍ ରହିବ ଦେଲେ ଅଭ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ-
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଜାରି ପାଇବେ ସେ ଗୋପନରେ
ନିଯମ ଲିପକ ହସ ଫେନ୍ସନ୍ ଲାଇନ୍ ସବୀ
ଚିର୍ହିରେ ବସି ଅଛି ।

✓ ଭକ୍ତାଳୀ ପଞ୍ଜାର ଫଳ ।

ଏହି ପରାମାର୍ବଦ ଫଳ ଗତନାମ୍ବ ଯା ୨୨ ପଞ୍ଚ
ଲକ୍ଷେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଖାଇଅଛୁ ଏବଂ ଓହ-
ଶାରେ ଥେବୁଣ୍ଠମଳେ ଏଥରେ ବୃଦ୍ଧବାର୍ତ୍ତ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଖେଳକବ ଲାଗୁ ଗତ ସମ୍ପାଦରେ
ପୁକାଶ ଫଳ ଅଛୁ । ଏଥାଳ ସବନୀଯା
ବିଜେଳି ପଥରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧକର ଅଟ୍ଟଇ
ଏହି ଭଙ୍ଗ କଲେଇର ସବଳ ପଣ୍ଡାନ୍ତୁ ଏହି
ଅଭ୍ୟନ୍ତ କୁଣ୍ଡଳ ଦୋଳ ଅଛୁ । ଏହି କଲେଇର
ଅଭକ ଖେଳାରେ ଖିରା ଲାଗୁ ଭଗନ୍ତରୀ ପ୍ରକାଶ
କର ଯାଏ ଏବର୍ବ ସମ୍ପାଦ ଦେଖାଇ କରିବା
ମାତ୍ରରୁରେ । ଏମାତ୍ରେ ସମ୍ପ୍ରେ ଉତ୍ତର୍ମିତି
ଦେଖେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବେ ତି ଏଇ ପଣ୍ଡାରେ
ଏହି ଭଙ୍ଗକାଳର ଦ୍ଵାରାକାଳ ପଦ୍ଧତାରେ । ଏବର୍ବ
ଦ୍ଵାରାକାଳ ପଦ୍ଧତାର ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀକ ଯେମନ୍ତ କଟିଲ
ଥିଲ ବହୁରେ ଦଢ଼ ଦିପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ଦେଖା ସାରିଥିଲୁ ପରାମର୍ବଦମାନେ ରହିଲ ଯଥାର୍ଥ
ପଦ୍ଧତର କର ଥାଇନ୍ତି । ଭବାରଦର ଭାଇ
ପଦ୍ଧତରେ ସମସ୍ତକା କ ୨୨ ଶ ବିପ୍ରିତ
ହୋଇ ଥିଲେ ଖେଳକବ ମଧ୍ୟବୁଦ୍ଧ ୨୦ ଶ

ଏ ପ୍ରସାଦର ଫଳରେ ଉତ୍ତରାବଧିମାନେ
କରେନ୍ତ ଅନୁକଳ ଦେଖାଇ ବାରାଣ୍ସ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୀର ସବୋଚ ଅଦାଳଗରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ବର୍ଷ କରୁ ଥିଲା ସେମାନେ ତାପ୍ତ ସମସ୍ତେ
ଅନୁତ୍ରରେ ଯୋଗଦାନ କରି ବର୍ତ୍ତାକୁ
ବର୍ଷ ଛାପାକୁ ଥିଲା ଥିଲା ଏହି ବର୍ତ୍ତ ସାମା-
ନାଥ ସବୁକାର ଓ ବାହୁ ମଧ୍ୟରେ ଦାସଙ୍କ
ଶତ ଅତି ସମସ୍ତେ ବଜାଦେଇଲୁ କେବଳ
ରୂପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବରଗା କାରାର ବାତାକୁ
ଥିଲା ଥିଲା । ଏମାନଙ୍କର ଯେ ଅଧିକାର
ପ୍ରୟୋଜନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ତାର ସରଥା ଦିଲ୍‌
ଲିମ ଅମ୍ବାକରର ଅଭିପ୍ରାନ୍ତ କୁକୁର କାନ୍ଦି
ବରେ ଉତ୍ତରାବଧି ସାମାନ୍ୟ ଅମ୍ବାକର ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଶେଷବାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଦିଲାକୁ ରହିଲେ
କୁଳ ପାରେ ସେଥିର ଅମ୍ବାକର ପ୍ରାସାଦ ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ସେମାନେ ଯୋଗଦାନ କରିଛି ଅପରାଧ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଥିଲା ଏହିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରକୁ କୁଳକୁ ପ୍ରେତ
ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବା ଚକରାନ୍ତରେ ବାକ୍ତିକାନ୍ତରେ
କରି କାହାରକ ଆମା ମାତ୍ର କାହିଁବେଳେକାର
ନିଯମାନ୍ତରରେ ରେପତ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ଉପର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେମାନେ କେତେବେଳେ
ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରକଟଣାର
କାଳର ଛାପାକୁ କାହାର ମଧ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମାର ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ ଏଠା କେବଳବାହି ଏହି
ପରି ମରନାଯୋଗୀ ହେଲେ ଯେ ଏଥିର କୁଳ
ରୂପ ଏକାକୀ ସେବେଷ୍ଟ ହେବ ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହି କୁଳରେ ଅତି କାହିଁ
ହେଲା ନ ଦେଇ କେତେବେଳେ ଶିଖିପିନ୍ଦେ
କୁଳକାନ୍ତରେ ଅକ୍ଷୟ ଜୀବନ ବିଶ୍ଵାସ କରିଲା

ସଙ୍ଗେ ଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୋର ଦେଖାନ
ଅବକାଶ ପାଇବେ ଏହା ବାମାଳ୍ୟ ମଜୁଲିର
କଷ୍ଟୟ ନୃତ୍ୟ । ଅବସଥାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଲେଖକ
ଏଠାରେ ଅର୍ପନ ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରେ ହରବାସା
ପୂର୍ବବସରେ ଦିନ ରହ ଅଛନ୍ତି । ବନାନୀର
କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ମୁଖ୍ୟରେ କାହିଁ ହେଉଥିଲା ଉଚ୍ଛାତ୍ର
ଯୋଗ୍ୟତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ କୌଣସି
ବଜ୍ଞାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଦେଖିବେଳେ ପାଇଁ
ନାହାନ୍ତି । କରେଇବାଟି ଆଜିକାଲି କେବଳ
ଆମଙ୍କ ଭାଲ । ଆମଙ୍କ କି କିମ୍ବିଲେ ଦିଶେ
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହେବାନ କଠିନ । ମୋତ୍ସନର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଧ୍ୟାନ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଜାଗନ୍ତି
ଅଛି । କିମ୍ବାକି ପର୍ଯ୍ୟା ଅଧିକ ହେଲେ
ଆଜିକର କ୍ଷମା ଦେଖିବେ ଅଧିକର ବସ୍ତୁରେ
ଦେବ ଏକ ପାତାର ସମ୍ମାନ ସ୍ଵର୍ଗରେ
କରିବା ଏବଂ ଅଗ୍ରନ୍ଧରେ ଦିଲାର ସକାଳେ
ଲେବିମାନେ ଅଧିକର ସମ୍ମ ହେବେ । ଏହା
ସମ୍ପ୍ରେ ଗଢ଼େଇଲାଗେ ଆସେଗାନ୍ତି କାମକାଳ
ଫର୍ମା ଦୂରି ଦେବାର କାମରା କରୁଥିଲୁ ଏବଂ
ତହିଁ ର ସୂର୍ଯ୍ୟକ ଦେଖି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋ
ଅଛି ।

କଳେକ୍ଟରୀ ମେଡିଆଲିଯୁ ।

ଶତ ମାର୍ଗ ମାର୍ଗ ରା ୧୫ ପ୍ରାଚୀକୁ ଦିଲା
ଦିଲାକୁ ଦିଲାକୁ ଦିଲାକୁ ଦିଲାକୁ ଦିଲାକୁ
ପାଇ କନ୍ଦୁଥିବା ଶତମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ
କରିବା କାରଣ ସେଠା ସେବେହି ହାତୁପରି
ସତ ହୋଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବେନ୍ଦ୍ରନ
ରେତନାଳେଟିଏ ସାହେବ ଉପାଧ ଦେଇ ହାତ
ବୋଲି ଏହାରେ କନ୍ଦୁଗା କଲାଥୁଲେଲା । କନ୍ଦୁଗା
ବାଜ ମର୍ଦ୍ଦ ଏହି ଯେ “ ରଜତ ବର୍ଷ ପ୍ରତି
ଦିନୀ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପ୍ରାଚୀକୁ ୧୯୫୩, ଏଲ
ପରେଣୀ ସମ୍ମାନେ ୧୯୫୫ ଓ ଦିଲା ସମ୍ମାନ
କାହାରେ ଏ ଏହି ଅପରିଚିତ ଏହାରୁଥିଲେ
ଦିଲା ପଦାର୍ଥକୁ କରିବା ପାଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ଏଲ ଏ ପଦାର୍ଥକୁ ପାଇବା ଆତି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ଦୂରୁତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପଢ଼ିବ ମାତ୍ର
ପ୍ରଦେଶିଙ୍କ ପଦାର୍ଥରେ ଘଟିବ ପାଇଁ
ଏଲ ଏରେ ଖାଲ କୁ କିଛି ଅଥବା ଓକା ଏ
କି ୧୨ କର୍ତ୍ତାର୍ଥୀ ଦେବାରଥିଲୁଣ୍ଡା । କି ଏଲ ଏ
ମାର୍ଗେ କି ୧୨ ଏ ପାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲେ ଏ
ମଧ୍ୟରୁ କି ୧୨ ଏ ପାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡା
ଏହି ଏହି ଏ ପଦାର୍ଥ ବେଳେ କି

କ ୩୭ ଶ ପ୍ରଥି ହୋଇଥିବା ସ୍ତରର
କ ୨୫ ଏ ଉଦ୍‌ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଏଇ ବିଷ ବର୍ଷ
ମୟରେ ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ ସହୃଦୟ ଗୁଡ଼ ପ୍ରଦେଶିକା
ଧର୍ମଜୀବରେ ଉଦ୍‌ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲାକି ଏହି ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ୍ଦ୍ରା ଅନ୍ତର ହେବା କାରଣ କେୟାହା ।
କେୟାହା ଉପରେ ହେଉଥିବାକି ଏହି ମାନ୍ଦ୍ରା
ସମୟରେ ପ୍ରାୟ କେତେ ହେବେ ସମେତ
କାହାରେ ଅମ୍ବେଳାରେ ହେଲେ, ସେମାନ୍ଦ୍ରାର
ମୂର୍ଖ କଥା ଶୁଣି କହିଁ ଏହି ଅନ୍ତରୀମ କୁମ୍ଭରେ
ଉଦ୍‌ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖି
ଦୂଃଖ କରୁଁ । ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷ ଓ ବନ୍ଦିବେଳେ
କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ସମୟରେ ସେମାନ୍ଦ୍ରାର ମହି
ବୁଦ୍ଧି, ପରିହାସ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷତା ପର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ଅଟେ ।
ଏ ସବୁ ବାକ୍ସରାର ସରବର ତଥାର ଅଟେ
ଏହି ସମୟରେ ଏକା ତୁମାର ହୋଇଯିବା
ଗର୍ବତ୍ମିମେହ ଉଦ୍‌ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଲା ।
ଯାହା ହେବୁ ଏମନେ ଜାଗ୍ରାୟ ସମାଜ ରୂପରେ
ଉଦ୍ଭବେତର କର୍ମନାଶକ କ୍ରମତା ପ୍ରାପନ
ହର୍ବୁଦ୍ଧି, ହର୍ବୁଦ୍ଧିକରେ ଧର୍ମ, ସକଳର ଓ
ବିଜ୍ଞାନ ମର୍ମମାର ଗଠିତ ହେଲା; ତୁଷ୍ଟମେ
ଜାଗ୍ରାୟ ସମାଜ ପ୍ରକାଶର ପଥରେ ସେମାନେ
ହର୍ବୁଦ୍ଧି ଆଶା ଦେଖାଇ ହେଲା । ଏବେଳି
ଅସୁରର ପ୍ରଥମ ନିର୍ମାଣର କଥାକୁ ଲାପାତ
ବରାନ୍ଦିକାରୀ ସମୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦିବାରାହିଲା
ପୁଣି ବନ୍ଦିକାରୀ କରି ମୁହଁ ବାବୁ ଏକମାତ୍ର ମେହ
ତୁ ଦେଖିବାକୁ ମେହ ଓ ପ୍ରବନ୍ଦିତାର ବିନ୍ଦୁ
ବନ୍ଦିର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାକୁ କରିଦେବ ଏହି
ଦେଶକ କନ୍ଦର ମର୍ମର ଅନୁମଳିତ କରିବାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମେହ କରିଲା ।

ଭିପ୍ରେ କାହାର କୁ ମେରୁ ମର୍ମ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ
ଦୋଷରୁ ଘରୀବୁ ପାଠରେ ଦେଖିଲେ ଯେ
ଥାହେବ ମହୋଦୟର ବଜଳାତ ମୁଣ୍ଡାଯୁ
ଗର୍ବ୍ରୁମତକୁ ଘର୍ତ୍ତି କଲେ ଅଭିଷ୍ଟ ଅଳ୍ପ
ଭବାର ଲକ୍ଷରେ କଥାର ଦୋଷଅଳ୍ପ । ତାଙ୍କ
ଉଠେ ଦଳ ଧାର୍ଯ୍ୟର ତିକ୍ଷ୍ଣ ଧାର୍ଯ୍ୟର ସହିତ
ପ୍ରସ୍ତାବ ବ୍ୟବହାର, ଶକ, ମନ୍ତ୍ର ଲଭ୍ୟାଦର
ପେକ୍ଷା ଅନୁକରଣ କରିଥିଲୁ ଏ କିମ୍ବା ବାହିକ
ମୃକରେ ତହିଁ ଯେବେ ନାହିଁ ଦେଇଅଳ୍ପ
ଗାଢା ଦେଖିଲେ କଲେ ବେହମାନେ ଯେ
ଭାବର ଉଦ୍‌ବାଦ କରିବେ ତହିଁ କିମ୍ବା ଯନ୍ତ୍ରେ
ନାହିଁ । ଯେହମାନଙ୍କ ଯୋଗେ ଦିଲେ, ଆହି
କିମ୍ବା ମୁଁ କହିଲେ ଯେହା ଯେହିହିଲେ

ପଦ ପକାଇରେ ପିଲିଏ ହୋଇ ଭାବନାରେ
ମୁହଁରକ ବଜାବାତୀରୁ ଉଦାର ବିଶ୍ୱ ନାହିଁ
କେବାରୁ ଧର୍ମ ବକ୍ତର ସେହି କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଵାସ
ଦିଅର ପଢ଼ିବ ପର ଅନ୍ତର ହେଉ। ଅଛି
ଯାଏ ଭାବନାରୀ ଅବଳମ୍ବନ ବିଧାର ପାଇଁ
ନାହାନ୍ତି। ଅବଳନ ପାଇଁ ଅଭିଗ୍ରହର
କଳକରେଲୋ ମୁକୁତର ଅବଳ ବିଦ ହୋଇ
ଅଛି; ଅବଧ ମଧ୍ୟ ଅଣ୍ଠ କିମ୍ବା ସମକ୍ଷାଯୁ ଅବଳ
ଭାବନାରୀକି କମେ କିମ୍ବା ଓ ଅଭିର୍ବଳ୍ୟ
କମ୍ପୁଟର; ଅବଧ କୃତ ପଦମାଳ ଭାବନାରୀ
ମୁହଁରକ ପାଇଁବାରୁ ସର୍ବର୍ଥ ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି; ଅବଧ କିମ୍ବା ବିନ ଶୈଖିକ୍ୟର
ପ୍ରମେୟ ମୁହଁରକ ଅନ୍ତରରେ ଘୋଷଣା କରୁ
ଥିଲା । ଅବଳନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦେଖି ପୂର୍ବ
ମୁହଁର ମହୁ ନାହିଁ । କେବେଳ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିନାମାର
ଅଭିଗ୍ରହ ଅନ୍ତର କିମ୍ବା ଯେ କମ୍ପୁଟର ବିଧାର
ଅନ୍ତର ବହୁ ପ୍ରତିକା କମ୍ପୁଟରାଧୀନ
ଭାବନାର ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା ଭାବନାରୁ କେବୁ
ଯେତର ନାହାର ପାଇଁ ନାହିଁ ।

ସାହାର୍ଦ୍ଦିକ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରାଚୀପରିବହନ ସମ୍ବାଦ ।

କଥାରୀ କଥାରୀ ଏ ମୋହାମଦ ଅଧ୍ୟତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରରେ
ଠ ଆରିନ ପଠିମାତ୍ର କଥା ହେବ ଅପରି ହାତ
ଏ ମୋହାମଦ ଅଧ୍ୟତ୍ମିକ ଅନେକ ସମୟ ଦୂରେ

କେବଳମାତ୍ର ପଦକାଳ ଅନୁଭବ ହେଲା ତେ ତେଣୁ କରିବାକି
ଅରାଜୀ ସଞ୍ଚେଳ ମାତ୍ର କାହାର ବିଷୟରେ ବାଲେଯର ଯୋଗ
ଅଧିକ ହେଉ ଥିଲେ କୁନ୍ତରୁଥିର ଏପରି କବୁ କରଇ
ତେ ବାଲେଯ କବିଙ୍କ ହେବା କବିତା ହାତ୍ର ଓ ମୋହାମଦ
ଶିଖ ପରିଚାଳନା କରିଲାର ବାଲେଯଙ୍କ ହେଉ ଅଧିକ କାହା
ପୂର୍ବ ଦୟନ ଏକିବର୍ଷିତର ମିଳ କରିଲା ହେବ ତାରଙ୍କେ
ଯେବଳାକାଳ ନାହିଁ କହିଲାର ବୁଝା ହେଉ କଥା ସମୟ
ଦ୍ୱାରା ହେବ ହେବୁ ।

ଅସ୍ତ୍ରମନ ଏଠାରେ ହୋଇଥି ପ୍ରଦାନ କରିବାକ
ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟର ନାହିଁ ।

ଏହି କରନ କିମ୍ବାକୁ ସୁଦେଖ ପ୍ରାମରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସୁତ
ଦ୍ୱାରା ଦୀର୍ଘ ପାଇଅଛି ଯାହାର କେତେକ ପ୍ରାମରେ ମଧ୍ୟ
ଦେଇମାନଙ୍କ ଜୟାତିଧ୍ୟାନରେ ଦେଇବେଳ ଏହି ଏହି କୋର
ଅଥ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଉଠନ ଦେଇପାର ଦେଇ ଆଏ ।

ପାହିବା ପେର୍ ଲଜ୍ଜା କହିବେ ଏହି ଦିନ ଦିନ ଦିନ
ମୁଖବିବରେ ଦୁଃଖର ଦୋଷରେ ତାହାର ଉଦୟକରଣ
ଦେଖାଯାଇବା ଦୂର ମାତ୍ରୟକ ହେଉ କାହିଁକି ହେବୁ—
କା ଦୁଇରେ ଅନ୍ଧର ଦେଖି ନାହିଁ କହିବାକିମ୍ବା
ହେବୁ କଥାରେଇ

କେବେଳାକେ ଦୂରେ ପଞ୍ଜାବର ହୁଲୁ ଏ, ସବୁ ଗନ୍ଧିନୀଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଚାରିତ ହେଲାମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପରି ଶୁଦ୍ଧିତ କଥାକାରୀ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହେଲାମୁଣ୍ଡ ହୁଲୁ ପାଇଁ ପରିଚାରିତ ହେଲାମୁଣ୍ଡ

କୁଳାଙ୍ଗ ପରିମାଣ କରିବାର ପରିମାଣ କରିବାର
କରିବାର ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ପରିମାଣ କରିବାର
କରିବାର ଏହି ପରିମାଣ କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର । ଯଦେ ଯତନ କରିବାର ଏହି ପରିମାଣ
କରିବାର ଏହି ପରିମାଣ କରିବାର ଏହି ପରିମାଣ
କରିବାର ଏହି ପରିମାଣ କରିବାର । ଏହି ପରିମାଣ
କରିବାର ଏହି ପରିମାଣ କରିବାର ।

ବ୍ୟାକରଣ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

୧୯୮୫ ଜାନ୍ମନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୋଷକାରୀ କଣ ସୁହିତ କରେ
କଲେ ପରିଚିତମନ୍ଦର ଉପାୟ ପ୍ରଦାନର ପରିଣାମ ହେବାର
ପାଇଁ ହୃଦୟର ପରିପର୍ଵତି କରୁଥିଲା ହେବେ ।

ପୋତ ନାରୀର ଦେଇପ୍ରାଣ ଅପେକ୍ଷା ମାସୁକ ପେନ୍ଦ୍ର
କିମ୍ବା ହୁଏ ଯେବୁଥିର ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ଏବଂ ଯାଏବାକୁ
ଲାଗେ ଦେଇପ୍ରାଣ ଅପେକ୍ଷା ୨୨,୨୫,୨୬ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତ୍ର
ଦେଇପ୍ରାଣ ଏବଂ ପ୍ରକାରରେ ୩୮,୪୫,୨୫ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତ୍ର
ଦେଇପ୍ରାଣ ଏବଂ କାଳରେ ଦେଇପ୍ରାଣ ଅପେକ୍ଷାରେ
ସହିତ ୩୮,୨୫,୨୫ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତ୍ର ଦେଇପ୍ରାଣ ଏବଂ କାଳରେ
ଦେଇପ୍ରାଣ ଅପେକ୍ଷାରେ ୧୨,୨୫,୨୫ ଟଙ୍କା ଏବଂ କାଳରେ

ବେଳମୟ ତା କୁ ଦିନରେ ନିକାମ ଏହାର୍ଥ ଦେବ
ଦିନମୟ ତା ପଢ଼ିଲେ ଅପଣ ଦେଖାଯି ପ୍ରଧାନୀ ଲେଖ
ଦିନମୟ ତା ପଢ଼ିଲେ ଗାନ୍ଧି କଥାକ କଥା ବନ୍ଧୁ । ତୁମାଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ସରେ ମୂରାଜ ରଜ ଏହି ତ ଦିନମୟ ତମ୍ଭେର
ଦିନମୟ ତମାଖ ଦାସ ଦେବେ । ତମାଖ ପ୍ରତାପ ସରେ
ଦିନମୟ ଦିନମୟ ତମାଖ ଦିନମୟ ଯାହାର୍ତ୍ତି ଆଜିକାର ଦିନମୟ
ଦିନମୟ ତ ଦାନ ଦାନରେ ଦିନମୟ ଦିନମୟ ବନ୍ଧୁମୟ
ଦିନମୟ ବନ୍ଧୁ ତମ ତମ ଦିନମୟ ତମାଖ କଥା କଥାରଜନନ୍ଦ ଅନ୍ତରେ
ଦିନମୟ ତେବେ ପେଇଲେ । ଶକ୍ତିପତ୍ରକ ପ୍ରତା ମଧ୍ୟ
ଦିନମୟ ତମ ମନ୍ଦିର କଥାମୟରେ ତମାଖ ତ ମର୍ଦ୍ଦ ସରେ
ଦିନମୟ ତମ ମୁଦିନି ଅନନ୍ତର ପାତା ପାତା ।

ବଠକ ନର୍ମିଳସୁନ୍ଦର ପଣ୍ଡିତ ବିଶ୍ଵଗର ସନ୍ଧା
ପାଇଁ ଜୀବିତାର ପଶ୍ଚାତ୍ତାର ଫଳ ।

କୁଳକୁ ମହାତ୍ର	ଯେବା ତାପ
ପୃଷ୍ଠାର ପୂର୍ବପୁର	ପୃଷ୍ଠାର ନନ୍ଦ
ଦିକାରି ପୂର୍ବପୁର	ଦିକ୍ଷି ନନ୍ଦ ମହାତ୍ର
ବୈକଥାଥ ନହାନ୍ତି	ବୈକଥାନନ୍ଦ ମହାତ୍ର
ଦାନ୍ତର ଅଣ୍ଟିଲ୍	

(Sd.) DWAEKANATH CHAKRAVERTY
Superintendent

ପ୍ରେରଣା ।

ପ୍ରେସରିପତ୍ରର ମହାନଙ୍କ ଲିଖିତ ଅମ୍ବେ-
ଶାକେ ଦାସ୍ତା ଲୋଡ଼ୁ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟା
ସମେଷ୍ଟ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ତେବୋରେ କେବେ ପ୍ରବାଦ
ପାଇଲି ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ତାହା ସହିତେଷ
ଜଳା କି ଥିଲେ ହେଁ ହିମରା ବା କଟକ ପାଇଁ
ଏବଂ ବିରଜନ ବା ପାଞ୍ଚପୁର ପାଇଁ ଏ ଦୁଇଟି
ଯେ ବିଜୁଳି ତାହା ବୋଧ ହୁଏ ଅନେକବେଳେ
ଅବସର ଅଛିନ୍ତି । ଯେତିର କଟକ ଓ ବିରଜନ
ପାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ସାହାରୀ ଯେତିର କୁଣ୍ଡ ବାମାନ୍ୟ
ପ୍ରଦେବ ଦେଖିଲୁ ତୁ ତୁ ତୁ , ପ୍ରଦେବ ଥୁବ
ଆଜିପୁର ପାଇଁ ତୁ ତୁ ତୁ , ପ୍ରଦେବ ଥୁବ
ଦିବୋର ଜାଗିଥିଲି । ତି ଧାରିଣିଦେବରଙ୍କ ଦୁଇ
ପାଇଁରୁ ବୁଦନୀ ବତ୍ତବାଲୁ ଅଚ୍ଛବ ପ୍ରଦେବ
ଦେଖାଗଲା । ସଥା— କଟକ ପାଇଁରେ ‘ଗୁରୁ
ଦକ୍ଷର ନିର୍ବଳ’ ମଧ୍ୟରେ ଯେତ୍ରୁଁ କଳ ବିବାହାତ
ଅଛି । ପାଞ୍ଚପୁର ପାଇଁରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା
ଅନେକ ଅନ୍ଧକ ଦିନମାନଦିନେ ଅଛି । ଭବା—
ଦକ୍ଷଣସୂତ୍ର ଗର ଫରୁଣ ମାସ କୁଣ୍ଡାଳରେ
ବିଦ୍ଵି ଓ ତୃତ୍ୟଦର୍ଶି ମଧ୍ୟେ ପାଞ୍ଚପୁର ପାଇଁମଧ୍ୟେ
ଅନେକ ବିଗାହ ହିଲା । ଧର୍ମାଦି ଦୋଷାତ୍ମକ
ସେଥିରେ ମୋହର ତେଣେ ସମେତ ଲାଗୁ ।
ଦୀରଘ କେବଳ କଷତି ଧର , ବିବାହ କଷ
ବେ ପାଇଁରାର ଅଭିନନ୍ଦ । ତୁ ଆଜି ଗୋଟିଏ
ଦିନେର କଥା ଏହି ଯେ , ବିଜୁଳାଟ ବସେଇ
ଦିନମୁଁ ପାଇଁରେ ଅସୁରାଂସ ଅଭିନନ୍ଦ ଅର୍ଥାତ୍
ତେଣୁ ମାସରେ ଅୟ କୁଣ୍ଡାଳାକୁ କୁଣ୍ଡାଳ
କଟକ ପାଇଁରେ ଅୟ କୁଣ୍ଡାଳାକୁ କୁଣ୍ଡାଳ
ପ୍ରଦେବ ଦେଖି ଦେଇ ?

ଅୟକାର କରିଲୁଛନ୍ତି ପ୍ରତିକଳି ଗାନ୍ଧୀ ମଥୀ—
ଶକାହାଁ କୁଣ୍ଡି ଦେବକାନ୍ତାଁ ;
ଫୁଲୁଁ ଖେଳି ପାତିହାଁ ।

ଛୁଟି ଅନ୍ତର ଗୁଡ଼ିକ

ଅମୃତାଂଶୁ ହବେଦେବ ।
ପ୍ରତିମାଷ କୁ ଯୋଜନେତୁ ।
ଧାର୍ଢବଦବଳପ୍ରାତୁ ।
ଶେଷେ ଲିପ୍ରାତକଂଚମାତୁ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିବିଶୁ ଏହି ଅନୁର କବି । ତାଙ୍କ
ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ୧୦୦ରେ ଦରଖ କଲେ ଅୟନ ୦୩
ଦେବ । ତହିଁରେ ପଢି ମାସରେ ଏହି ବିଶ୍ୱା
ଯୋଗ କରିବାକୁ ଦେବ ।

ଉପବେଶ କରିବ ଅନ୍ତରେ ଠାର
ଶବଦ ଫଂକ୍ ସମ୍ଭାବୁ (୧୦୯—୧୧୧)
 $\frac{f}{x} = \frac{f}{x^2} = \infty$ ଅତିକରିତ ବିକଳ ।
ଗରି ଦେଖାଏ ହାଥ ଘରୀରେ ହୋଇଥିଲା ।
ସେଥିରେ ପକ୍ଷମାନ ଏବଂ ବଜାରୀ ଅଣ୍ଟାର
 $\frac{f}{x^2} = \frac{f}{x^2} = \infty$ ସେଇ ତଥେ ଅତିକରିତ ବିକଳ । ବଜାରୀ ଓ ବଜାରୀ
ଅଛିରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର । ଅତିକରିତ
ଅଧିକାର କରିବିଲାକୁ ପୂର୍ବରେ ସମ ଦିବାପରିବି
ଦେବ । ଅନ୍ତରାଳ ଠେକ୍ ଓ ଅଣ୍ଟାର
ଏ ନିରବ ସମ ଦିବାପରିବି କେଉଁଥିବାରୁ
ବଜାରୀ ଓ ବଜାରୀ ଏବଂ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ତରାଳ
ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲା । କେବେ କେବେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ
ଦେବ ଦେବ ଅନ୍ତରେ ଅଧିକାର ଗରିଲା
କରୁଥିଲା, ତାହା ସେ ବା ଅତିକରିତ ଏହି
'ଅଧିକାର' ରେ ଲେଖିଲେ ମୋହର ଏହା
ମୋହର ତାହାର ଅନେକବେଳେ ସନ୍ଦେହ
ହେଲା ହେବା ନାହିଁ ।

କାଳୀମ୍ବ } କଶମୁଦ
ଆହେତୁ } ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଆହେତୁ

(ପ୍ରଥମକାଣ୍ଡିତ ଦେଶର)

ମେଳାର୍ଥ

ବନ୍ଦୁତ୍ତମେ ଜୋଧାରୀପୁରୁଷ ନିକାଳର ଦିନ
ନଥରେ ପ୍ରହେଲି ଦୋଷର କର ଦୂର ଦର୍ଶନ
ପାଇ ଉତ୍ସବର ବନ୍ଦୁକ କୁର ଖଣ୍ଡା ଦେଶୁଳ
ଦୂର ଦୟାଯୋଗୀ କରିଛ ଅଛୁ ଯାହା ସବଳ
ଚାପା ଅବରଶ ବନ୍ଦୁକ ଅଛୁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣବୟ କେବେ ପ୍ରକାଶ ଦିନ ଦର୍ଶନ
ଏବେଳେ ପ୍ରମୁଖାର୍ଥୀଙ୍କ ଦୂର ତତ୍ତ୍ଵ ଦୂରର
ଜୀବିତରେ ତାର ଯତନ କାହିଁ କରି ପ୍ରାଣର
ଜୀବିତକର ପୁନର୍ଭାବ ଦେଖୁ ସମ୍ମାନେ ରହି
ଯେବେ ମୁହଁରବାର କରିଲ ଅର୍ଦ୍ଦି କରିଲ
ନଥରେ ଜୋଧାରୀପୁରୁଷ କର ତଥା ପରାଳ

ଭାବରୁ କରିବାରେ ପରିଷ୍ଠାନ ଥିଲା ।
ଗୋଟିଏ ଧରିବାରେ ଏହାର ଘେବେ ହେଲା
ନମ୍ରାତା ।

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଯାହଦଙ୍ଗାର ମୁଢ଼ା ଏଟି ପ୍ରମାଣ ।
ବ୍ୟଥନେ ମଧ୍ୟଶ୍ରୀଦର ଦ୍ୱାରା କର ଦର୍ଶନ ।
ନାଗମୁଖ ଏହା ଜାରୀଏ ସବୁ ବସନ୍ତମାଜ ।
ଖଣ୍ଡେ ଧେଇ, ଲାଗା, ଶାଠିଏଟଙ୍କା ମୂଳ୍ୟ
ଯାହାର ।

ଏବେଳେ କି ସୁନ୍ଦରିଙ୍କ ବନ୍ଦୁ କର ଦିଗୁର
ହିତା ଦସ୍ତ ଯୋଗରୁ କୁମେ ଏହା ଥରିବା
ଦିନ୍ଦୁ ତଳ ଚମ୍ପାରହିଛଟ ମନ୍ଦିର ଯେଣୁ କଷ୍ଟର
ଅଛି ବଜାଲେବ ଧେ ଛାନ ପରିଧ ତରିବା
ମତ୍ତେଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ପରେ ସ୍ମୃ ଅଛିଲ
ନିମୁଖେଣୀ ମେହେ ହେବଳ ଦେଶୀ ମୋଟା
ଦସନ ।

ପରିଧାନ କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଅମ୍ବ ସନ୍ଧାନ
ହନ୍ତର କଲାର ମୋଦାଇ କାନପୁର ଜମର
ପ୍ରାକରୁ ରେମ୍ବା ବସନ ଅବି ରହୁଛ ବର
ଧିଗାଳ, ସମଳମୁରର ଅଟେ ଅଛି ପ୍ରଥାନ
ବାଜାରୀ କେତେବୁଜୁକୁ ପରିବର ବସନ
ଚିଯେତନ ଖେତେ ହଲାବିହୁର ସୁନ୍ଦର
ରେମ୍ବା

ବସନ୍ତ ହଦୁର ଲାଭାଳ୍ପ ତଥର କାର୍ଯ୍ୟଟି ।
ବରଦାମଧୂର ପାତ୍ରଙ୍କ ଲାଗପୁରେ ବୟକ୍ତିନ
ଖୋଜି ଶାଶ୍ଵତ ହେତେ ଦୋଷଟା ବଳଦିନକ

ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ପାହିଛି ଅତିଶୀଘ୍ର କହାଯେ
କଣ୍ଠରୁକ୍ଷରେ ବର ଦୋଷରୁ ଉଚିତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମନ୍ଦ
ବୃଥା କନ୍ଦଳରୀ ଧୂକାରୁ ନୂଳି ଏବଂ ଏବଂ
ଦୟଦଳକଣ୍ଠରୁ ମରିଛି ଜୟ ଗାର୍ଜେନ୍ କାହାରେ ଏ
ହୁଏ କହି କେବେ କମଳାରେ ଦୋଷରୁ

କେନ୍ଦ୍ରର ଅବ୍ୟାପକ ମୁନ୍ଦର ଚିତ୍ରରେ ହେଉଥାଏ
ମଧ୍ୟରେଣେବେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଘୋଷି କୁର୍ମଜାଗାଳ
ଅଧିକ ପ୍ରମାଣେ କୃତ୍ତବ୍ୟ କାହିଁ ହେବେ ଶିର୍ଜାଳ
ନାମପୂର୍ବର ଏକେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ଭୋଗ କୁର୍ମଜା
ମରିଦଢ଼ା କାହା କରିଛି ଏହା ଅଗ୍ର ମଧ୍ୟର
ମୁନ୍ଦରରେ ହେବେଳେ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗହାର
ବିତ୍ତିର ଦୁଷ୍ଟ ଜୋଲିର ଦରେ ସାଗା ପ୍ରମର
ସାଗର ପ୍ରଦେଶ ମନ୍ଦିର ମୃତ୍ୟୁ କାଷର ଦାନ
ଭାବର କରିବ ପ୍ରଚାରେ ଅଛି ସନ୍ଦର ମାନ
ମଧ୍ୟରେଣେବୁ ପ୍ରାଚୀରର କାହା ହେବୁ ଅପରିହାର
ହସ ଭାବରୀର୍ଥ ସମ୍ମରେ କାହିଁ ମାଥାର ଦିନ

ଛୁଟିପ୍ରସତରେ ଦେବନ ଫେର୍ଜି ମାତ୍ର କମ୍ପିଟି
ତାହାକୁ ହୃଦୟ ସନ୍ନିଧି ମେଘଦୂଷି ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା
ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ସେ ଶହୁ ପିତ୍ରକର କାମକ
ଲକ୍ଷଣ ପଢ଼ି ଉଠି ଦେଖିଲେ କୋଇ ଲାଗୁ ଅବଳି ନ
କାହାର କାହାର ଅଟିର ଏହା ବଜି ଦିନ୍ଦୁର
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଜୀବନ ନୁହେ ଦେଖି ଡେବନ
ଏବେଶରେ କବି ମୁଖେହି ଥାରୁ ବରବଜାକ
ଆରମ୍ଭମାନେ ବିଜନେ ବରୁଷମେ କର୍ମାଙ୍କ
କରୁଥି ପିତ୍ରକ ଘୋଷନ୍ତି କାରିଗର କୁଳରେ
ଦେଖି ଯେବେଷ ଉତ୍ସବ ରହିଛି ଏବଳିର ରାତରେ
ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ବିହିନ୍ଦ ପଦ ପଦ ସବଳ
ନୁହେ ମୁଖ୍ୟବାନ ହୁଲର ଲାଗୁ କାବୁ ନମନ
ପଣୀ ଦୂର୍ଗାବିଜ୍ଞା ଜମଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦାରି ଅନ୍ଧରେ
ରାତ୍ରିପ୍ରାଣଶରେ ଦର୍ଢଙ୍କ ଦୋରଥିରେ ପୁରୁଷରେ
ଜବନଥିରରୁ ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତରୁ କହି ପ୍ରବାବ
ଅନ୍ତେ^୨ ଅଣ୍ଟା ଅଟକ ଏବେଶ ମୃତ୍ୟୁର
ଏବେଶରେ ବନ ବହୁବ ଜେହଜଣି ରହିଛୁ
ସେବାରଣେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତାକ ବନ୍ଦେ ଦୁର୍ବ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ
ପୂର୍ବତାରୁ ନର ଅତ୍ମର ବଦେଶିକ ପ୍ରସାଦେ
ଲୋକ ବର୍ମକାରୀ ସବଳେ ରହିଲେଣ ବିଶ୍ଵାଦେ
ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟର ଦୁର୍ବ ବଜ ସନର
ହୁଣ୍ଡବେଶ କେବେ ବୋହାମ ରମା ଅଥବାର
କର୍ମଦା ଲାଗର ଗର୍ଭରେ ନହିତ ସେ ପ୍ରତ୍ୟର
ଦୁର୍ବରେ ନମାନ ହୃଦୟ ଦୁର୍ବ କାନ୍ଦା ପ୍ରମାଦ
ବରହାନନ୍ଦର ମୁଦ୍ରିତାଧାର ବଜ ଭାବୁର
କମ୍ପିଟିକରଣ ପ୍ରକାଶି ହୁବି ଦ୍ୱାରାବୀକର
ଏଥିମେ ପୁରୁଷ ପ୍ରକାର ଦୁର୍ବ କବ ଦଶନ
ପୁରୁଷବା ମଜ ଅକମିଲ ଲାଗୁ ପମାଲେତାର

© G-STR

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ପତ୍ର ଅଜମଣ୍ଡା ବନ୍ଦ ରୁକ୍ଷ (ସଦର
ସୃଦ୍ଧିକାଳ ଅତିଲିଖିତ ଏବାକେମୀ ମୁଦ୍ରା ପାଇରେ)
ଅମୁଖ ହିନ୍ଦୁଶାରୀ ବସାବର ଅଛି ସମ୍ମରଣକୁଣ୍ଠରେ
ଗୋଟିବା ବୈବାର୍ତ୍ତକିଷଣପଥ ରଖିବା ପେଶା
ଏ ଦରଗା ଉତ୍ତମ ଛପର ବର ଥାଇ । ରହୁ
ମଧ୍ୟରୁ ବୀରବ ଭାବିତଥ, ବଢ଼ି ଏ ବରଗୀ
ପଢ଼ ଟାଳକ ଦିଅଯାଇ ମାହିବୋଠା ଦେଇଅଛୁ
ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶବ୍ର ଲଜ୍ଜା ହୁଏ ଦେଇବା
ପଢ଼ ଧୂର୍ମସ ବିଶ ଘାରାଇଛା । ୨ ସ୍ଵା ଜାହାରେ
ରେଖାଲ ଦର କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୂରୀ ମଧ୍ୟ କୁଳ ନିଯମରେ ଅଭ୍ୟମସ କରି

ସାରଥକୁ । ଏପରି ଗୋଟିଏ ବରିଲୁ ଅଛୁ ଯେ
ତହଁରେ କବଳୀ, ନତ୍ତିଆ ଓ ଅମ୍ବ ପ୍ରତି ଗାଁ
ବେଳେଳ ଲିଙ୍ଗକୁ ଆରୁ ମୟ ବରିଲୁ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବତନ ଓ ଗୋଟିଏ ନୂରନ ଏପରି
ଯୋଡ଼ିଏ ଦୟ ଥରୁ ଏପରି ଶାରିଶାଳା ଆରୁ ।
ଅରୁ ଜଳିଦଳ ଘଷେ ଏ ବରା ଚମ୍ପାର କରଇ
ଥିଲୁ ଏବାର ଅମ୍ବେ ବନ୍ଦୟ କରିବୁ । ଅଭୟଦ
ସାହାର ଦକ୍ଷ କଣ୍ଠ କେବାରେ ଆପଦ ଜଳୁବ
ସେ ଦକ୍ଷ ବନ୍ଦୟାଳୁ ଅପି ଅମ୍ବରେଣେ ଦୟା
ଅମ୍ବେ କି ପୁରେ ଅମ୍ବ ଦୂର ଏ ବାସଦେବ
ନନ୍ଦ ଧରେ ଚାଟି ଓ ମୂଳ୍ୟ କରି ନେଇ
ପାରିବେ । ୫୯ ।

WANTED

For the Mourbanji Raj, an Abkari
Darogah; Salary Rs. 25 per month.
Apply with copies of testimonials
(which will not be returned) to the
undersigned. None need apply who
have not had experience in Abkari
work.

Bariapada, } H. WILLY
25-3-84. } Manager.

ଅମ୍ବର ପଣ୍ଡାର ଛାଇଲ ଘାଟାଗଣିତର ପ୍ରଥମ
ଗୀର ମୁଦ୍ରାର ହୋଇଥାଏ ଏହା କୁଳସମ୍ମନର
ଚକ୍ର ଉନ୍ନତେବେଳେ ମନ୍ଦିରାଦୟରେ ପାଇଲା
ମାତ୍ର ଓ ଅପର ପାଇଲାମ୍ବା ଶିଖମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମ
ସୁପ୍ରକଟିତ କରିଥିଲା ହୋଇଥାଏ ତେବେଳାକେ ଅମ୍ବା
ଯାରେ, କଷକ ପ୍ରିହିଂତୁମାନଙ୍କ ପରମାପରେ
କମ୍ପା ହୁଲିବୁକୁ ସୌଭାଗ୍ୟର ଏକିକିତ୍ତ ଜୟତ୍ତି
ଦାରୁ ଶମପ୍ରସନ୍ନ ମନୋଗାନ୍ଧାଯନ୍ତ୍ର ନିବନ୍ଧରେ

ଭାବୁ କଲେ ପାଇବେ । ଦ୍ୱାରାସୁରଙ୍ଗ ମତ୍ତି
ଦେହଅଛି ଏହା ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ।
ଯା ୧୫ ରଥ ମର୍ତ୍ତ } ଶା ଉମେଷଚନ୍ଦ୍ର କଷ୍ଟ
ସନ ୧୮୮୮
ବଳିକ } ସର୍ବେଷୁ ଲ ଦେଖିପାଣ୍ଡିର

ହୃଦୟର ହୃଦୟ
ତାତିତ ରକ୍ଷା କବଚ ।

ଶାତରପ୍ରାଣ-ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଶାତମାଣିଙ୍ଗେ ।
ଏହେ ଟଳେ ଅଛିବୁ ହ ।
ଶାତର ଶଳେ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ ଦେଗରେ ଥାହାର
ହୃଦୟ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି କବଚ ଧାରିବା କଲେ
ନିର୍ମିତିରେ ନିବାରିତ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର
ଏ କବଚ ଜାନା ପ୍ରକାଶ ଧାରୁଦ୍ଵାରା
ଛୋଗଳନ୍ତମେ ନମିତ । ବେଦରେ ଲଗିଥିଲେ
ଧ୍ୟାନର ଲବଣ୍ୟାତ୍ମକ ଓ ଅମୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ହୋଇ
ମୁଦ୍ରାତତ୍ତ୍ଵରୁ ଉତ୍ସାହକ କରିଲା । ଧିନମାନଙ୍କ
ପଥେ ବିରେଷ ସ୍ଵର୍ଗକାରୀ ଓ ଜାନାନ୍ତିକାଙ୍କୁ

ଏମ୍ବେ ପିତାଙ୍କ ଜନ୍ମଲେଖିଲ ସେବା
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିବାରି ହୁଏ । ଯଥା—ଉଦ୍‌ବନ୍ଧମୟ,
ରକ୍ତମାଣୟ, ପଢୁତ ଗେଣ, ମୃତ୍ୟୁବାତ, ହୃଦ-
କଳେ, ବାର, ସଜକାର, ବସ୍ତିରୁଳ, ସୁଶଳ,
ବଞ୍ଚିରଳ, ଧାରୁଦୋଷଳ୍ୟ, ସାଧୀରଣ ଦୂର-
କଳା, ହୃଦୟାତ, ପଥାବାତ, ସବୁପ୍ରକାର
ଦେବନା, ବାତାସକଣ, ଅଳ୍ପାହୁଁ ପୁଣ୍ୟଶ, ବିଷ-
ଶାର, ପରେନ୍ଦ୍ରାଦ, ନିତ୍ୟାନାନ, ପିରରେବ
ମସ୍ତକ ହୃଦ୍ଦିନ, କେନ୍ଦ୍ରକର ସ୍ଵପ୍ନ, ଦାରୁଘୋଷ,
ଧାନ୍ୟମାଳକର ହର୍ଷ ମୂର୍ଖ, ପୁରୁଷେବ ସମ୍ବନ୍ଧ,
ବିଷସୁଲଙ୍ଘ ଦୁଇକଣବେଳେ ଦ୍ୱାରା ଜାଗାଇ
ବନ୍ଦ ଏହି ଶୋଣେ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମ ଦେଇ

ଶାରୀ ମଧ୍ୟେଇ କହିଲା ଦୁଃ ହେଲେ
ରଙ୍ଗର ଦୋଷ କରିଯାଏ, ଏହି ଦେବ୍ତ୍ଵ ପର-
ନିରାପଦ ଜାତର ବହୁବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯାମା
ଉକ୍ତ ଜାତରକରଣ ପିଲାରେ ମ୍ୟାନ କଥା।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତରପୂରୁ ଗୋଟିଏ ଛେଣନ
ଧୂକାହାର ଗଲକେଶରେ ଚିନ୍ତକାଳୁ ଛୁଟୁ,
କମ୍ପା ଶସ୍ତରର ସେ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ପ୍ଲାନରେ ଚିନ୍ତା
ଦ୍ୱାର ଥରେ ।

ପ୍ରଦେଶ କବତ୍ତି ହେଉଥିଲା ମୁୟକଣ୍ଠୀ
ନେବ୍ରୀଏ ଅଛି । ଜାହରେ ପରାଇକା ପାଇ
କୁଳଧା ମାସକ ଲାଗି ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରଣ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରି କା ।

କ ୧୯ ମ

କ ୨୦ ମାତ୍ର

କ ୧୨ ତଥା ମାତ୍ର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ସତ ଖାତେ ଲାଗିଥା । ମୁ । ଦେଖାଇ ୦ ୨ ୨ ୧ ୫୬ ୧୯୬୩ ବାଲ ଏଜକାର

ମଲିଖ	ଅଟ୍ଟେମ	ବିଲାପ୍ତି
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୨ ୯	ଟ ୨ ୯
ଜାତିମାସିକ	ଟ ୦ ୬	ଟ ୧ ୯

କଳାକାର କୃଷି ସମାଜର ସମ୍ବାଦକ ପତ୍ରର
ଶଳୀନ ବିଲାପ ସାଇଂକ୍‌ରେ ବୃଦ୍ଧିକରିବା
କିମ୍ବରେ ଅଧିକ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଛବ ଦେଇଥି
ବାରୁ ଭାବର ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ରତ୍ନମେଣ୍ଡର କାହାକୁ
ପନ୍ଥିତ ୩ ୦୦୦ ଟା ସାହାଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ କରିଅ-
ପନ୍ଥିତ । ସମାଜରୁ ମଧ୍ୟ କାହିଁ କିମ୍ବରେ
ନିକଟ ଓ ଉପରେ କାଳୁକବାର ସଜା କରିପାଇବା
ଏକାଟକ ୩ ୦୦୦ ଟା ଧନୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର କାମକା ଅତି ହିତମଧ୍ୟ ଏବଂ
ଦେଶରେ ଏହାକ କେତେ ଅଧିକ ଲୋକ
ଦୋଷ ପାରନ୍ତି କେତେ ଶୈସ୍ତର ।

ପୁଣ୍ୟ ପୌଜିବାର କରେଥାରୁ ଯେଉଁ କଥ-
ାନ କେବର ପାଇଥିବାର ଗତ ସମ୍ବାଦରେ
ଲେଖିଥିଲୁ ଗତ ପୁନ୍ନିର୍ମାଣ ପାଇବାକୁ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ହେବେବ ପଟକରୁ
ପେମାନ ବୈବାର ନେଇଥିବାର ସନ୍ଦେଶ
ଖେତୀ କୋଟର କରେ ଦେଇ କିମ୍ବରୁ
ଅପାରନ କରିବାରେ କାହାକୁ କରିବା
କିମ୍ବରୁ କରିବାରେ କାହାକୁ କରିବା
ଅଧିକର ପରିପାଳନ କରିବାରେ ଏବଂ
କେବଳ ଅବାକରରେ କାହାକୁ ପୁରାଣର କାଳେ
ଦ୍ୱାରା ପରିପାଳନ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅବାୟ୍ୟ ହେବ ।

ସେ କଥା କି ଥିବାରୁ କାହା ଅଳାକ ହୋଇ
ପାଇଁ କଣା ଯାଉଥିଲା ।

। ୨ । ଅଗ୍ରରେକେ । ମୋ । ମାତ୍ରର ପ୍ରକାର
ପଞ୍ଚବୁ କେହି ପଢ଼ ପ୍ରେରକ ଏବଂ ପ୍ରାମଦେବଜୀ
ଠାକୁରୀନ୍ଦ୍ର ତେହିଁ ଅପରାଧ କରିବାର
କେବିଥିଲୁ । ପଢ଼ ପ୍ରେରକ ପରିଚିତ କଥିଲୁ
କି ଥିବାରୁ କହିଁ ରେଖିବେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଅଭିନ ହେଲୁ । ଏ ପୁନ୍ଥେ ପ୍ରକାଶକାରୁ ସୁରଖ
କରିବ ଦେଉଥିଲୁ କି କୌଣସି ଦେବତା ବା
ଦେବତାଙ୍କରୁ କେହି କୌଣସି କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ଅପରାଧ କରିବାକୁ କରିବାରେ କାହାକୁ
ପାରୁଥିଲୁ । ପ୍ରଜାମନକର ଗୁରୁତ୍ବ
ପ୍ରସବେ ସତ୍ୟ କୁଆଳ ରେବେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପୌଜିବାରେ ପାରାଇ କରିବ
ଅବଶ୍ୟକ ଅଧିକର ପରିପାଳନ କରିବାରେ ଏବଂ
କେବଳ ଅବାକରରେ କାହାକୁ ପୁରାଣର କାଳେ
ଦ୍ୱାରା ପରିପାଳନ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅବାୟ୍ୟ ହେବ ।

ଅଗ୍ରର ସର ପୁଣ୍ୟ ଅନୁରତ ମୋଧିପଳ
ମିଳନମିଳିକିଟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର କାହାକୁ
ପାରୁଥିଲୁ କରିବାକୁ ସବାରେ ବିଧିବିଧି ହୋଇଥିଲା ।
ମହାମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳକର ଏହାକୁ ପେ-
ର୍ବାନ ମଧ୍ୟରେ କରିବାକୁ ଏହାକୁ କରିବାରେ
ଏହା ଜାର ହେବ । ଅମ୍ବମାନକର ଖେତ ଲକ୍ଷ
ମାନ୍ୟକୁ ଟାମ୍ବକ ସାହେବ ଏହି ଅଳକ

ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦୂରାରତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟକରିବାକୁ
ଏହି ଏହାକୁ ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବା
କାରଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁବ ହେଲୁ ହୋଇ ଦ୍ୱାରାପ୍ରାୟ
କମିଶ୍ବର ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରାମାୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ସହିତ
ପରିମର୍ଜନ କରୁଥିଲୁ । ଶାମି ସମିତି ବିଷୟକ
ଆରତର ପାଶୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କମିଶ୍ବରଙ୍କ ସଂଘେ-
ଧର ହୋଇ ସରାରେ ହେଲୁଥିଲ ଦୋଷାକୁ ।
ଆଗାମୀ ପାତ କାଳରେ ଏହା ଶୁଭା ବିଷୟକ
ଦେବତା ସମ୍ମୂଳ ନିଷ୍ଠା ଦେଖାଯାଏ ।

ଶାମି ଶୁଭତେଷ୍ଵରଙ୍କ କମିଶ୍ବର ପରିବର୍ତ୍ତ
ଅବ୍ୟାକୁଳବାନଙ୍କ ଶବ୍ଦରୁ ସମ୍ବାଦଦେବା କାରଣ
ତମିତ ମାସ ତା କି ରଖ ମାର୍ତ୍ତିମ ହୋଇଥିବାକୁ
ବଜାଳା ଗବ୍ରିମେଷ ଏବଂ ଅଭିରଳ ଗଜେଟ-
ଦ୍ୱାରା ଅବେଳା କରିଥିଲେ କି କିନ୍ତୁ କାରିବାରେ
ଭାବର ଅଧିକର ସମସ୍ତ ବିବେଶମାନ ମୁହଁ
କୁମାରଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥୀଙ୍କ କରିବାର । ଏଥକୁ ଦ୍ୱାରା
ଅବେଶ ତମିତ ମାସ ତା କି ରଖିରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେବାକୁ କାହିଁ ରଖି ପ୍ରାମାନକରିବାରେ ଏଠାରେ
ପ୍ରଦେଶ ଦେଇ ଏବଂ ସେ ସମୟକୁ ତା କି ରଖ
କିମ୍ବରେ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ
ବିବେଶ କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ
ଯୋଗେ ଅଧିବାର ଥିଲ । କେବଳ ବିଲିକାର
ଏବଂ ଭେଲକାଟର ପାର୍ବତୀ ଉତ୍ତମାନେ
ଏହି ଅବେଶ ଏକବିନ୍ଦୁ ପାର୍ବତୀ ଉତ୍ତମାନେ

ପରମ୍ପରାମେଳା ପାତା
ଏହି ବିଷୟରେ ଆଜିଦି—

ଏକବର୍ଷ ଦୟା ମାତ୍ର ଅଛି ହାଲିବୋର୍ଟେରେ ଖର୍ବୁ
ଦିନୁଷ୍ଠରେ ମୋସନ ମଞ୍ଚର ହୋଇ ବିଜୁବ
ଦେଉଥାଇ । ଏଥର ଫଳ କି ହେବ ଶାୟ କଣା
ପରିବ ।

ହୁଏ ପାହିଗଲେବର ପେଣ୍ଡ
ସମଜେତନା ଅଧିକାରେ ପ୍ରଚାର କୋନଥିଲେ
ତହିଁର ମୁଖବଳରୁ କଥୁବଂଶ ଉଚ୍ଚତ କଥା
‘କୌଣସି ପାଠକ’ ଶ୍ଵାସର ଛଳଳ ଦର୍ଶନର
ଜଣେ ପଢ଼ ପ୍ରେରନ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ସେ
ତହିଁର ପ୍ରଭାବ ଅର୍ଥ ପୁଣ୍ୟଗୁପ୍ତ ଦୂରେ ପାରନେ
ନାହିଁ ଏକ ଜାତି ବୃଦ୍ଧାର ଦେବାଳୀ ଅମ୍ବମାଳାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଯେ ତହିଁର
ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରବେ ନାହିଁ ଏ କଥା ପ୍ରଥମରୁ
ଦୂରକ ଦୋଷଥାରୁ ତହିଁର ବନ୍ଦରର ଜାର
କିମ୍ବେଳ ବନ୍ଦିକି ଉପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଶାକଥାରୁ
କାରଣ ତହିଁରେ ଲେଖାଅଳ୍ପ କି ‘ପେଣ୍ଡମାନେ
ଗର କ ୨୦ ଈରୁ ତଳଳ ମାୟ ପୁଣ୍ୟବର
ଅବସ୍ଥା ନିଷ୍ଠାକାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କେମାନେ ଅମ୍ବ-
ମାଳକ କଥର ମୂଳ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତମାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ସମ୍ମତ ହେବେ” । ଏହି ପ୍ରେମତିଥିଲେ
ଯେବେ ସେପରି ବିଶେଷଜ୍ଞର ଧ୍ୟାନ କୁଳକୁ
ଦେବେ କାହାକର ଧନ ଦେବାର ପ୍ରମେୟକଳ
ଦୀର୍ଘ ଅଛୁ ଯେବେ ଦୁଆରୀ ଦେବେ କାହାକର
ପ୍ରମେୟ ଦେବ କହ ଧର୍ମ କି ‘ତେବେ ଶଶୀକର
ଯେ କାଳ କାଳାଗବ ତେ’ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାରତ ମିଶନ୍‌ପିଲ୍‌ଲ ବସନ୍ତ ଲାମରେ
ଦୂର ଜନମର ମୋହନମାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦଶ
ହୋଇଥିବା ଏହି ଅଧୀନରେ ଭାବା ବନ୍ଦିଦାର
ଦେବତା ଏବନ୍ତି ଦସ ବାହାର ଉତ୍ସବକାଳ
ଦେଖିଥିବେ ଓ ଠିକ୍‌ମାନଙ୍କୁ କଣାନହାଲାଣ୍ଟି । ଆହୁ
ଏବନ୍ତମୁକ୍ତ ମୋହନମା ପାହାର ହାତରେ ବାଜା
ଥିଲା ଯେ ଦୃଶ୍ୟରେଣ କରିବା ସମୟରେ ତଢ଼ିର
କରି କରି ତଥାମା ମହିନେଟ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଆହେବ ତହିଁରେ ମୁଣ୍ଡ ହନ୍ତକର୍ବ ବାପାହାନ୍ତି
ଦେଖିପାରେ । ଏ ମୋହନମାର ଅଧୀନରେ
ଅଯନ୍ତ୍ର କଳ ଧାତୁକାଳତଥିଲୁ ସହିତ ପୁକୁଳ
ଅସାମୀକୁ ପ୍ରମାଣ ଆହୁରରେ ଶତ ଦେଇ
ଅନ୍ତି । ସୁଧା ପାଞ୍ଚମାନ୍ତରେ କଳ ଧାତୁକାଳ
କି ସମ୍ମ କାଣିଲାଠାରୁ କରି ଅସାମୀକୁ ସତି
ବହେତୁର ପାଞ୍ଚମାର ଯେ ପତ୍ରକୁ ଅଛିଦେ
ଲୋ ଏହି ସରକାର ବର୍ଦ୍ଧିତାରକାଳ ପତ୍ର
ଅଣେବିମୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏକଥା ଦେଇବ
ବାହୁନ୍ଦ । ଯେଉଁ ହୋଇବାରେ ଅସାମ

ବର୍ଗମାଳ ଦାରୁମେ କଲ ତୟକୁ ଅମୂଳମାଳ
ମହିନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କଳ ଗସ୍ତୁ ବରଟ
ସାହେବ ଏହି ମାସରୁ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉପରକରୁ
ଗର୍ବମୁଖମେଳକର ଅଚିମୁକ୍ତ ପାଇଲେ । ଗର୍ବ
କଲିକତା ଗର୍ଭକରେ ଏହାଥେ ପ୍ରହାଣ ଦୋଷ
ଅଛି ଏହି ବର୍ଗମାଳର ଅଳିକ୍ଷେତ୍ର ସବୁ କଳ
ଦାରୁ ଧାରାବିସକ ଘେନ ଏଠାକୁ ଥାବି ଥାଇଲା ।
ଧାରାବିସକ ଦାରୁ ଗର୍ବ ବରଟରେ ଏଠାରେ
ପଡ଼ୁଛି ଅଛାନ୍ତି ଏହି ସ୍ଥାନବାର ଏହି ବର୍ଗମାଳ
କେବେ । ଏ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ୍ୟ ଜଣେ କି, ଏଇ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ୍ୟର
ଅଧିକାରୀ ଏହି ସଙ୍କଳନେ ବାରରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ହୋଇ ବର୍ଗମାଳ ଫ୍ଲେବ ରଖାଇଲା ସବୁ କଳ
ଦୂର୍ଗମ କରି କଲୁ ଅଛାନ୍ତି । ଅନୁମାନ ଦୂର୍ଗମ
କ୍ଷେତ୍ର ଏହାରେ ପରେନ୍ତର ହେବ । ଆମୁନ
ଗର୍ଭକ ସାହେବ ଏଠାରେ କହାତିବର୍ଷ କାଳ
ଏହି କର୍ମରେ ଅବହିତ ପରିଦ୍ୱାରା ପାପର
ଠାରେ ଏଠା ଲେବନକର ଏହି ପ୍ରକାର ମମର
ଦୂର୍ଗମ ପାରାନ୍ତର ଏହି ଏଥି ଧୀର ଭାବର
ବିଭାଗୀ ଦେବାରୁ ଲେବନକର ସବୁ ବନ୍ଦ
ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଦେ ଶୌଭ୍ୟ ଏଠାରୁ ବିକାଶ
ହୋଇ ପିବାର ହୋଇବି କଞ୍ଚି କହାଇ ନାହିଁ
ବାରୁ ସବ୍ୟତେ କି ତତ୍ତ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣନାବରୁ ବନ୍ଦ
ହେବାର ବ୍ୟାପ୍ତି ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଶୁଣିବାର କାହାରେ
ଦେ ଯେହି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାକ୍ସାମାଲ ଦୂର୍ଗମ
ଏହି ହକକା ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦନ ଏହି ଭାବର
ଦୂର୍ଗମ ବସନ୍ତରୁ ପାତ୍ରମାତ୍ର କରୁ ଥିଲା
ତହିଁ ରତ୍ନର ଶାତ ଅନୁଭବ ହେବ ।

ଲେଖକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏ ଜିଥେ ହାତରିଲୁ

256

ଅମେଦାରୀର ସତକ ଏକଳ ତାଙ୍କର
ଦୀକ୍ଷା ସାହେବଙ୍କ ସାମନ୍ତର୍କ ଦୟାର ବହିର୍ଭୁ
ମେଦାରୁ ଏକ ନିରାଶୀ ଆହୁରିଥିଲୁ
ପହଞ୍ଚେ ଜାଗ୍ରତ୍ତାରୁ ଅମଦାବାଦରୁ ତଡ଼ି ଦୟା
ପାଇ କମଣ୍ଗର ଘନତତ୍ତ୍ଵ ଛିପେ ନାମ୍ର
କର ଯାଇଛି । କଥାର କୁଆର ରେ ଜାଗରି
ଦୀକ୍ଷା ସାହେବଙ୍କ ମୁହରିକୁ ଦୂରଜଣା ପଦଶାର
ରେକୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଦିନାର ଧରିଛ ଓ କେତାକ

କର ଅତୀଥିବା ଏକ ଦରଖାରୁ ଝୁଟାଇ
ଦେଲେ । ଏଥରୁ ଡକ୍ଟର ସାହବ ଚାହାନ୍ତି
ହୋଇ ଷେମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରବାଳ କର
ଶତପ୍ତିଶ ସୁରୂ ଟ ୩୦ ଲା ଦାରୀ ହିଲା ।
ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ଦେଲ ମାତ୍ର କଲେକ୍ଟର ଉଠି
ସାବେହ ରହି ଫେରିଲ ଦେଲେ । ଡକ୍ଟର
ଉପରେକୁ ଗୁପ୍ତ ସୁରୂରେ ଅରନ ପଲାନ-
ବାରୁ ବକ୍ରମେଣ ନିଶାନ୍ତ ଅସମ୍ଭାବ ଓ ହଜେ
ପ୍ରକାଶ କର କଲେବିଧିକୁ ସେ ପ୍ରାମବାବିକ
ଦିପକରେ ଆନ୍ଦୁରଙ୍ଗର ବୌଣୀ ସେ କହାର
ଦ୍ୱାରେରେ ଅପରା ଦୟେ ଆମର ଚନାଇବା
ପଣେ ବାଲର ତୁ ମାତ୍ର ଅସ୍ତରାର କି ଥିଲା ।
କରେ ମଞ୍ଚର ତର୍ମଦାରର ଏହି କେଥାଦିମୁ
ଓ ଅବ୍ୟାୟରଙ୍ଗକରକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କହାନ
କଲାପିଲୁ ଦୂରେ । ପାମବ ସେମାନେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ
ଜାମରେ ହାତ ବେଳାଇଲା ଓ ଯତାପୁରୁଷଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ବୌଣୀ ମୋକତମା
ନଥେତ କର ନ ଥିବା ଯାନ୍ତର ହାତର କର
ଥିବ ତୁ ଆହାର ଜାମରେ ଫେରିବାକୁ ମୋ-
କବମା କବଦା କାନ୍ଦିଲ ବନ୍ଦହେତେ ମହିଦିନ
କରେ ନାହିଁ ମତ କରା ମେଳକୁର ପାଦ
ଡାକୁରବରୁ ଏହି ଅଛି କାହାର ପଢି ବନ୍ଦି
ଖୋଜାଇ କାର୍ଯ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପେଇଲା
ସଙ୍ଗର କର୍ମକ କୋରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରବାଳ କରିଥିଲା
ପର୍ହିରେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ ବକାହେଲାକେ ଅଣ୍ଟର୍ପା-
ନିଲ ହୋଇପାରିଲା । ଶହରପୁ ଲୋକ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରଳେ କେବଳ ଅଭିନ୍ନ ମର୍ମନ୍ତାମ୍ଭ ପୁରମର
ସାହେବ ହିଲ ଅପରା ସଙ୍ଗତି ଭବାଳ ବନନା
ବାହା ଘର କରି କର୍ମକ କରି ପାଇବ ହାତ
ଗବ୍ରୁମେନ୍ଦର ଲାଗ୍ନା ଲାହୁ । ଡାକୁର ବାହ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତମନ୍ତ ଦେଇ ଅଧିକର ଲାହୁ କରିଥିଲାକେ
ଜବାନ୍ତ ନନନ୍ଦୀ ବେଳ ପରେବିଲା ନ
ବସିବା ଦେଖି ସହାଯ ଜାହିର କାହାର
ଅଛିନ୍ତ ହୁଅଛି ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବର୍ତ୍ତମେଣ ବନନା କରିଲ ଯେ ଏହି ଅଧେଷ
ଏ ପକାର କରିଥିଲା କାମଦର ବନାଇ କରିଲ
ବୁଦ୍ଧି ହେବା— ସେହିପରିଚାଳ ଦୟା
କରିଥିଲେଇ ଅମ୍ବାନେ ଧରି ଅଧିକ ବ
ଜାହିର । ଦେଖିଯ ଲୋକେ ନୟ ବୌଣୀ
ମୋକତମା ଆମ ଲାହାନ୍ତ ମାନ୍ଦ କରି ହାତ
କାହାନ୍ତ । କରିବିଲେ ମହାଧୀନ ବନନା

ଏ ରକ୍ତ ଅଭ୍ୟାସର କର୍ମ କଲ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ
କଲେବୁର ଓ କର୍ମଶ୍ଵର ସାହେବମାନେ
ତାହାର ଶୁଣୁଥିର କୋର ଦେନିଲେ ନାହିଁ
ଏମତ୍ତେ ସ୍ତୁଳେ ମୋହବମା କର ସୁଧିଗୁର
ପାଠବାର ଅଧିକ ବି ପ୍ରୟୋଗେ ହୋଇପାରେ ?
ବରଂ ମୋହବମା କର ପେଶକୁ ଆପାହାର
ସମ୍ମାନିବା ଚାଟିକ ହୋଇ ପଡ଼ିବା ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଶୁଣୁଥିରେ ଏ ରକ୍ତ ସଟନାମାଳ ହିତ୍ତ
ନିଜକ ବିଥା ନୁହଇ ଏବଂ ଲେଖମାନେ ସେ
ଛିଂହକ ରକ୍ତ କର୍ମଶ୍ଵରଙ୍କିନିରାଜ୍ୟ ଉପ୍ର ବରତ୍ର
ଓ ସେହି ଦୟରେ ସମୟ'ରେ ଭୁଲ ହୋଇ
ପାଠବାୟ ଅଭ୍ୟାସର ସହ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ
କହୁ ଦେବାରୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେସର ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବନ୍ଦୀ କରି କ
ହୃଦୀବେ ଭେବେ ହୃଦୀ ଭାବବିବିକର ଅର୍ଥ
ପନ୍ଥାଣ କେଉଁଠାରେ ? ସେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେସର
ସୁରା ଭୁଲ ହୋଇ ବସିବେ ଭେବେ ଶୁଭମୟ
ଛିଂହକ ଶାବନରେ ସମୟରେ ଯୋର କଲବ
ସୋମେ ଶିଷ୍ଯମୟ ଫଳ ଫଳିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏ ସ୍ତୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେସର ଭାବମ ଅଞ୍ଚ ପରିବ
କରିଅଛୁଟ୍ଟ ମତ ଏତେ ଅଭ୍ୟାସର ପରି
ସ ମାନ୍ୟ ଭାବମ୍ଭାବ ଉପସ୍ଥିତ ଦଶ ହୋଇ ନାହିଁ
ଜିଜ୍ଞାସା ହାବମନ୍ତ୍ର ଭାବମ ଜିଜ୍ଞାସା ଦେବାର
ଜାଗିବ ସବୁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ

ଆମେମାନେ ଅନେକ ଥର ଥନେକ ଲୋ-
କଳ ମଞ୍ଚ ତେଣୁ ହେବାରେ ଦିଲ୍ ପୁସ୍ତକ ଦେଖ
ନ ଥୁବାର ଶୁଣିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଜମେ
ପଡ଼ିପେଇବ ତେଣୁ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ-
ମାନ ନିଃଶ୍ଵାସ ହୋଇଥିଲା ସେ ଏମସର ମୂଲ୍ୟ
ଏକବୀ କଲେ ଶିଏ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ନ ହେବା
ହେଲୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆମେମାନେ
ପରିରୁ ତେଣୁ ଭାଷାରେ ଦିଲ୍ ପୁସ୍ତକ ଉ
ଦେଖିବା ପରେ ଆଶୀ ବିଏ ଏ ଜଳବାଧୀରଗ
ସାଧାରଣ ଭାବର ପୁସ୍ତକ ପଡ଼ିବାକୁ ଅଗ୍ରହ
ପ୍ରତାପ କରିବେ ଯଥା—ଉପନ୍ୟାସ, ଲାଟିକ,
ଅର୍ଗର୍ବନ୍ଦ, ପଦ୍ଧତି ଓ ଗୀତ ପୁସ୍ତକ ଇତ୍ୟାଦି ।
ଲୋକସାଧାରଣରେ ସେହିଦିନରୀବ ଦିଲ
ପୁସ୍ତକ ପରିବା ପରି ଅଗ୍ରହ କୋଇ ନାହିଁ
ହେବେଦିନରୀବ ସାମାଜିକ ଓ ପୁସ୍ତକ ଦେଖି
ବାର ଅଗ୍ରା କରିବା ଦୂଆ ମାତ୍ର ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ଦିଲର ଦିଖାଇ ହେବା ପରି

ଦାୟୀ ସାଧାରଣ ଲେବେ ନୁହନ୍ତି । ଶୀଘ୍ରବଜ୍ର-
ଗର କରୁଣାପାଳକେ ଏକା ଏଥୁବ ଦାୟୀଅଟକ୍ରି-
ଣୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥୋବା ରୁଠନ୍ତୁ ତମା ପଡ଼ଇ ।
ଓଡ଼ିସ୍ମୀରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିଲେ
ଓଡ଼ିସ୍ମାରାଷ୍ଟରେ କି ପ୍ରକାର ବିଷା କିମ୍ବା ଯାଇ
ଅଛି ତହିଁ ର ବିଶେଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲକ୍ଷ ଫୁଅଇ ।
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରକଥରେ ସ୍ଥିକାର କରିବାକୁ ହେବ
ପେ ଓଡ଼ିସ୍ମୀ ଗେଟ୍‌ଏ ଭାଷା ବୋଲି ବର୍ତ୍ତମାନ
ହୋଧଗମ୍ୟ ହେବା କଠିନ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥାଏ
ଛି । ଭାଷା କାହାକୁ ବହିର୍ଭୁଣ୍ଟ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ
ସମୟ ଦେଲେ କଣେ ଅଧେ ପରିଲ ବିକଷ୍ଟତା
କି ମେଳନ ଗାହକୁ ବିପ୍ରବାର ଭାଷା ବୋଲି
ବୋଲିବୁ ? ସ୍ଵରତନ କବିକୁଳର ଦୁରୋଘ
ଅଥବା ପ୍ରମାଦ ପ୍ରମାଦ ପ୍ରମାଦରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଓଡ଼ିସ୍ମାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପଢ଼ିଲାଇ ପୁସ୍ତକ ମିଳିବ
ନାହିଁ ବୋଲିଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ହେବ ତାହିଁ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାକଳ ଲୋକ ଅହମ ନେଇବେଳେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଓଡ଼ିସ୍ମୀ ପୁସ୍ତକ (ଦୂର ଏକଶତ ବର୍ଷ) ମିଳିବ
ନାହିଁ । ଏଥର ହେତୁ କଥା ? ଶୀଘ୍ରବଜ୍ରଗ କି
ଏଥୁ ନିର୍ମିତ ବିଳମାର ଦାୟୀ ନୁହଇ ? ଓଡ଼ି-
ଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟୀ ବୋଲି ଆମେମାନେ ଜ୍ଞାନ
କରିବୁ । ତଥାକୁ ପରିବେ ସେଇଁ ସାହର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାଧାରଣ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଓଡ଼ିସ୍ମାରା
ବିକର୍ତ୍ତେ ଶିଖାର କିମ୍ବା ଗାହକୁ କର୍ମଚାରୀ
କଲେ କି ଭାଷାର ବ୍ୟୁତିରମାରେ ମୁଣ୍ଡିଆଧି-
କ ଫୁଅନ୍ତା ଲାହିଁ ? ମାତ୍ର ଏ ହଦୁ ଅକୁଣ୍ଡରେ
ସେବଳ କଲା ପ୍ରାୟ—କେହି ଶୁଣିବେ ଲାହିଁ ।
ସାଧାରଣ ପାଠ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ନେବାର
ତେଣୁଥି ଆହ ଯେହି ପୁସ୍ତକ ନିର୍ମିତ ଗର୍ଭି-
ମେଦରୁ ସଦ୍ବିର ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉଥାଇ ଗାହ
ଭାଷା ବେଳେ ଅଧା ଉଦ୍‌ଘାଟ ପାଇଁ ଲାହିଁ ।
ଏହା କି ସମାଜ୍ୟ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟ ? ପ୍ରକାର
ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଥିକାର କିମ୍ବା ଦରକାର ନୋହିବ
ଅନୁଯାୟୀ ଖଣ୍ଡିଏ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରବୃତ୍ତି କଲା
ଅନୁଧାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସଙ୍ଗେ ରୁକ୍ଷା ଦୋହା
ର ଦୂର ବୋଲି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲାକୁ ପୁରିଯାର
ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା । ପ୍ରକାର ବେଳେ ଅଧା ପୁସ୍ତକ
ଦେଖି ପୁସ୍ତକ ଭାଷାକଳ । ମାତ୍ର କାହିଁ ?
ଅନୁଯାୟୀ ପୁସ୍ତକ ପୋକମାନେ ଗରୁକ
ଅଶ୍ୟ କଲେ । ଏହିରୁଧରେ ସବିଶେଷମାତ୍ର
ପ୍ରକାରର ଅଧା ଉଦ୍‌ଘାଟ କଲବିତ ବିକର୍ତ୍ତ
ଆମେମାନେ ବାପୁଳ ଭୋଲ ଏବା କହୁଳାକୁ

ଦୁଃଖାନ୍ତ ପଲରେ ଏମନ୍ତ ବହରୁଁ ସେ “ବୃଷ-
ଶିଷ୍ଟ” ଜାମକ ପୁସ୍ତକ ବରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରଦୂର
ଓ ବରୁ ନିମାନଗରଙ୍ଗ ମିଟକ ବର୍ତ୍ତୀକ ପୁଣିତ
ହୋଇ ଥିଲାକୁ ଏକ ଚର୍ଚରୁ ଉଚ୍ଛିତ କେବ
ନୁହିବ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରକ୍ଳବ ରମାନଙ୍କୁ ଏବଞ୍ଚତ
ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ମିଳିଲା ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ପୁସ୍ତକ
ମୁଦ୍ରାକଳ କରିବାରେ ଆଉ ଏକଟିତ ଟଙ୍କା
ଅଧିକା ଶର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଲା । ପାଧାରଣ
ଲେବନ୍ଦରତ ସବଜରେ ଶିଶ୍ରୀ ପ୍ରତି କେତେ
ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇ କାହିଁ ତହିଁକ ଶିଶ୍ରୀକୁର୍ବାଗ
ପ୍ରଶ୍ନୀ ଦେବାକୁ ଏବାନ୍ତ କୁରିତ ସୁଲକ୍ଷଣ
ଗ୍ରହିତାରୁ ନାବ କାନ ମୋଡ଼ ହାତରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା-
ଲାକାର ଦେଶ ସରଶୋଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।
ଏଥୁପୁଣେ ମୃତ ପ୍ରାଣବାହିଙ୍କ ତେଣା ରହିଛି
ପର ଏହି ବଣା ବନ୍ଦିଥିଲା । କି ଦୁଃଖର ବିଷୟ !
ଏପରି ପ୍ରଳାପରେ ପରିଶ୍ରମ କେହିଁ କୁପରେ
ପୁରସ୍କାର ଦେଲା ଅମ୍ବେମାନେ ତୁମି ପାରୁନାହିଁ
ଗ୍ରହିତାରଙ୍କୁ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାକଳ କରିବାରେ
ବାଧ କି ବନ୍ଦର ହାତକୁହାତ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ
ଦିଲ କଥା ହୋଇଥାନ୍ତା । ଗୁଡ଼ ଦେଖାଇ
ଅଭାବରଣ ଗେଲ କାଣ୍ଠି ତୁମରେ ପକାଇବା
କେଉଁ ରୂପରେ ଭିତର ହୋଇଥିଲା ? ଶିଶ୍ରୀକୁ
ଗ୍ରହିତ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସବୁଁ ଟଙ୍କାର ପୁସ୍ତକ କିମ୍ବା
ଦେଇଥିଲା । ଅଜୟକରି କେତେ ଥଳାମାନିକା
ପୁସ୍ତକ କିମା ହୋଇ କେତେ ଟଙ୍କାର ଗ୍ରହିତା-
ରଙ୍କ ଅକାଳ କାଣ୍ଠକୁ ଶିକାର ପତ୍ର ପଣେ
ଅର୍କିଳ ହୋଇ ପାଇଥିଲା । କେବେହେବେ ଯେଉଁ
ପୁସ୍ତକଦାସ ପ୍ରଭୃତ ବଜା ପାର୍ଦ୍ଦ ଦେବ, ଯେଉଁ
ପୁସ୍ତକ କମିତି ସମ୍ପଦ ମହିମେଷ ପୁରସ୍କାର
ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଶିଶ୍ରୀକୁଗର ତହିଁକି ଲେଖ-
ମାତ୍ର ଦୁର୍ବୁଲ ପଢ଼ିଲ କାହିଁ । କାହିଁକି ? ଯେତନ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ କଣେ ଲେବ କହିଲେ ଯେବେ
ପୁସ୍ତକ କାନ୍ଦେଇରର ଶୌରସି ଲେବ କର୍ତ୍ତୀକ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେବେ ଅଜନ୍ତି ପାଇଁର
ଦୂର ଦିନ ପୁରସ୍କାର ଦେଖା ପାଇଥାନ୍ତା ।
କଥାର ସତ ପର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଏଥୁର ପାଇଶ ଦୁଃଖ ପାଇ ନାହିଁ । କାହାକୁ
ପରୁରବା ? ଶିଶ୍ରୀକୁଗର ଦେହ ବି ଏଥର
ପ୍ରଭୃତ ଭତ୍ତର ଦେବେ ? ଅମ୍ବେମାନେ ଏ
ବିଦୟ କାଣ୍ଠ ଦେଖି ପ୍ରଭୃତରେ ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ
ଦେଇଥିଲା । ଏବ ନିକାନ୍ତ ବାଧ ହୋଇ ବେଳେ
ମୁଦ୍ରା କରିବାକୁ କମିଶ୍ରୀ ପାଦେବଙ୍କୁ ଏଥୁର
ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାକାର ବରବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥୁବୁଁ,
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଚାରିଦିନରେ ଜଳାନ୍ଦୁରେ ବେଶିରେ ଅନ୍ତରୀଳରେ ବରି ବରି କରି ବୋଲିଥାଏ ଥିବିବେଳେ ଏକବର୍ଷ ତଥା ସମ୍ପଦରେ ତେବେ କହାନ୍ତି ଆହୁତି ସ୍ଵର୍ଗ ଆକରି ସବୁର ମଧ୍ୟରେ ବରି ଅଗର କିମ୍ବାକ ବଠି ଥିବା ମାତ୍ର ତାହା ସମ୍ପଦ ସବୁ ନୁହିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ବାହାନ୍ତି ବେଶିରେ ୧୯୦୦ ରେ ଏ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ୧୯୦୦ ମାତ୍ର ମୂରଖାର ପ୍ରକାର ହୋଇ ଥିଲା । ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ଅବା ତଙ୍କୁପଥେ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଥାଏ କିମ୍ବାକ ପରେ ସମ୍ପଦରେ ମଧ୍ୟରେ ବୋଲିଥାଏ । ବରି ଆକରିବର ପରି ପବଳ ଦେଇଥାଏ ହେଲା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ତାଜ ଦେଖିବେ ସମ୍ପଦରେ ଅବଶ୍ୟକ କରି ଦେଇ ବୋଲି ମାହାତ୍ମ୍ୟ । କିମ୍ବାନ ତା କିମ୍ବା ବିକଳ ଏବଂ ତାଜ ସମ୍ପଦରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କରି ଅବଶ୍ୟକ କରି ଉପରେ । ଏ କରି ଅବଶ୍ୟକ କରିବା କାହା କେବେଳାକର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରି ଏହି ହୋଇ ଥାଏ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପଦ ସବୁ କରିବାର ସମ୍ପଦରେ କରିବାର କାହା କରିବାର କରିବାର ସମ୍ପଦରେ କରିବାର କରିବାର ।

ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କରିବାର । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ।

ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ସମ୍ପଦ ତାନାକାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ପରି ୩୮୨୦୦ ମସିଦର ତାନାକାର ଏବଂକାର ଅଧି କରୁଥିବାର କାହାରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର କାହାର କରିବାର ଏବଂକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର । ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର ଏବଂକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର । ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପଦରେ ଅପାର ସମ୍ପଦ କୁହା ଦେଇବ କାହାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର । ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ।

ଏହା ମାତ୍ରମାତ୍ର ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂକାର ଏବଂକାର ସମ୍ପଦରେ ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର । ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ।

ଏହା ମାତ୍ରମାତ୍ର ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂକାର ଏବଂକାର । ଏହା ମାତ୍ରମାତ୍ର ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂକାର ଏବଂକାର ।

ପ୍ରେରଣକ ।

ପ୍ରେରଣକର ମନାମତ କିମ୍ବା ଅମ୍ବାମାନେ ଦାସୀ କେତ୍ତ ।

ପଞ୍ଜାବକ ମନାମତ ।

କିମ୍ବାକିର କରିବାର କିମ୍ବା ଏବଂକାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

ହେ ବିଦ୍ୟ ! ମଜାଲପୁର, ଦର୍ଶନ ଜୀବି ଏବଂ ଖ୍ୟାତ, ପାଠକ ମନାମତ । ଅପାର ଅକ୍ଷମାତ୍ର ଏବଂକାର ଏବଂକାର ଏବଂକାର । ଅପାର ସମ୍ପଦ, ଛନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତ ଅପାରକ ଦରେ ବିଦ୍ୟ କାହାର । ଏ ସମ୍ପଦରେ ମାନ୍ଦୁଜୀବୀ ଜୀବି କାହାରି ଅପାରପରିମଳ କରି ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶତାବ୍ଦୀର ଅକ୍ଷେତ୍ରର ଫେର ଅପାର ଉପରେ ବିଦ୍ୟର କାହାର । ଅପାର ଉପରେ ବିଦ୍ୟର କାହାର । “ବେଶାଳୀ” ପଣ୍ଡିତ ମେଶାଳୀର ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ କୁରୁରୀ ଅନ୍ତରେ ଅପାରକ ସହ ଅଛନ୍ତି । ସହ ନାହାନ୍ତି ।

କୁପ୍ରେ ଲୁଭତବର୍ଷ ଦୂମର କରି ଅପାର୍ନ୍ତ, ପ୍ରଥମ ରୁହୁଶର ମଳ ଉପାର୍ଜନ ଦେବ, ଖରତ ଦେବା ଲଗିବ ନାହାନ୍ତି । ଏହିକୁପ୍ରେ ପଥ ଗୁରୁରୀର ମଳ ଲବ ଦେଇବୁ ପାର୍ବତୀର ଉପାର୍ଜନ ଉପାର୍ଜନ ଅର୍ଥ ଗୁରୁରୀ କରିବ ନାହାନ୍ତି । ଅପାର ଅନ୍ତରୀଳରେ ଉପବିଷ୍ଟ ପାର୍ବତୀର ନିଜତାରେ ନିଜତାର ଉପବିଷ୍ଟ ଦେବେ । ବିଜତାରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଦେବା ବଢ଼ ଉତ୍ସମ ବଥା ।

ଦେବକାର } ଶାଖାତ୍ } ଶୈଖି ପାଠକ }

To the Editor of Utkal Dipika,
Sir,

I hope you will have no objection in giving publicity in your journal, to the following few lines in connection with the meeting of the 'Temperance and suppression of Bribery Association, held on 23rd March, at the premises of the Katak Town Library.

The meeting sat in due time as was announced beforehand, and went on through its business regularly and systematically. Though there was paucity of visitors, it must be said to the glory of the Association, the attending worthies more than filled the gap made thereby, and heightened it the more by the soul-stirring and sensible essay and lectures that left an impressive stamp on the minds of all assembled there. It is to be wished, that we should have every meeting attended with a few enthusiastic minds bent on improvement and reflecting the pure image of the Perfect being, rather than it being crowded with visitors with vacant minds incapable of being impressed with the letters of a pure thought. The President Babu Dinnath Banerjee rose and delivered an oral proceedings of the meetings held in the last year. One of his remarks was, that though the Association had done very little worth noticing, it was hoped that it would certainly produce beneficial effect in future—as we

cannot imagine observing a little seed of a Banyan tree that it will rear up a high and expanding tree in future simply by the grace of Almighty father. Then the president called upon the essayist Baba Nogendra nath Chatterjee to read out his essay. The essay in which the diverse evils attendant on drinking intoxicating liquors, what effectual means may be taken to prevent such a vice from gradually eating away the vitals of society, how the wealth of the present community may be utilised in improving the moral education of our country ; were all treated in an able manner which rendered it an unusually interesting and impressive. The essay was brought to a close with a vote of thanks to the chair, and the assembled gentlemen.

Then Babu Survesur Bhattacharjee and Nunda Lall Das delivered their pleasing lectures and carried away the hearts of the visitors. At last the meeting closed with a devout prayer that purged away the sinful hearts and made them capable of receiving eternal impressions.

Cuttack } I beg to remain Sir,
Yours truly,
2-4-1884. } Satis Chander Bakshi.

(ପ୍ରକାଶକାଳିକ ଲଙ୍ଘନ)

ଶେଳାଦୀର୍ଘ

ରେଣ୍ଟନ୍ତ ଧାର ନାମକ ପାଶେ ସେଇ ବସନ୍ତ
ରେଷମ ଦୁଇ ମଖରେ ଅଟେ ଥିଲ ପ୍ରଧାନ ।
ବଡ଼ୀ ଡୋର ପଢ଼ିଛ ନାହା ପଢ଼ି କଠିବ ।
ପରାଜିତ ଦୂଳା କାର୍ଯ୍ୟର ଲେବେ ତ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ଅଣ୍ଟେ ବନ୍ଦ ଫଟଳ କିନାରତ ମୃଦୁର ।
ବଡ଼ୀ ଲେବେ କରନ୍ତି ବିଦିତାର ଏହାର ।
ଫଟପ କାମକ ଅପର ଅବୁବାମୀ ବସନ୍ତ ।
ମନ୍ଦାନୟଠାରେ କୁଞ୍ଜର ପାଦ ଚେଶା ବସନ୍ତ
ପ୍ରୋମ, ମୋଦେଣ୍ଟଜ ଲଗରେ ରେଷମନେ
କରିବ
ଦସକ ଦୁଃଖପୁନ୍ତର ସବୁତରେ କଲିବ ।
ଲକଦିନାପରେ ବିବଧ ଭାବୁକାର୍ଯ୍ୟ ମଣିତ
ଅପୂର୍ବ ଦକ୍ଷ ପକଦା କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।
ହାତବାଲୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଳ ଥିଲ ପୁନରାଦର

ଗୋଲମିଳ କଟେ ମୌର ଦୂର ପ୍ରକିମାବର ।
 ଅଧିକ ଭୋଗଳେ କିନ୍ତୁ ରୌପ୍ୟ ବାହୁମନ
 କରନ୍ତି ଦର୍ଶକ ମନରେ ଅଛି ଆଜନ ଦୀର୍ଘ
 ପ୍ରକବାନ, ବାଟ, ତିଲମ ଦେଖ ଶ୍ରେଣୀକଳା
 କିମ୍ବା ବାଜବ ତଥା ଗୁହାତିଆ ବାସନ ।
 ସୁତ୍ତ ଭୋପ୍ୟ ଅଳଂକାର ସେ ଅସେଅଛୁ ବନ୍ଦୁର
 ସୁମ୍ମ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଘୋଗରୁ ଲୋରେ ବଜ
 ଅଦିବ ।

ତାରିଜନ ନାମେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏକ ବିଷ୍ଟ କରିଥିଲା ।
ବୃକ୍ଷ ଅଳ୍ପକା ଗଣେର ଅଛି ଆବର ଧନ କୁ
ସେମୁକ କାଠରେ ରେଣ୍ଟନ ଦେବତାଙ୍କ ଅସନ
ଅଛି ବଡ଼ୀ ଟେବିଲ ଗୁହା କରେ ଶେରିଲା ।
ଭାବାର ଉପରେ ଅଦିତ ଅଛି ଥୁର୍ପକ ଲଭା
କେବେ ଥିଲ ଯନ୍ତ୍ର ଧନ୍ୟ ସେ କାରିଗର କ୍ଷମତା
ବୃକ୍ଷଦେଖେ ବନ୍ଧୁ ପେନ୍ଦୁ ବାଣୀ ଦରକ ଦ୍ଵାରା
ଆନ୍ୟ କେତେ ଶ୍ରାବିତ ବାରୀ ଏହା ସମାଜ ନାମେ
ଏ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛି ଅଟନ୍ତି ବଡ଼ି ସାହେବ ।
ବୃକ୍ଷଦେଖ ଭାରିଗର ଯେ ଉପରେ ଦେଖିଲ
ସେମୁକ ଭାଣ୍ଡୁର ଏ ଦେଖେ ଘଟେ ବଡ଼ାଦିନ
ସମୟରେ ମୂଳ୍ୟ ବରତ କାହେଁ ଅଧିକରିତ
କୃଷ୍ଣବନ୍ଧୁର ସହିତ ନାହିଁ ବଜାର କାହାକି
ଶିଳକାର୍ମ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ ଅମୃତାର ଅଧିକ
ମୁଁ ମଗେ ଅଧିକ ଭାବାକୁ ପେସ୍ତ ଶିଳ୍ପେ ନିଧି
କୁ ଅଛି ଭାବାର ଅଧିକା ଆହୁ ହଜାରେ ବା
ଗଣ୍ଯମର୍ମ ଦେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ ଅଛୁ ତାର ଅଧି
ଶିଳ୍ପୋତ୍ତମାନେ ଦେଖିବାକ କେତେ ବିଦେଶୀକ
ପୂର୍ବ ଦଙ୍କ ଅଛି ଆମ ଦୁର୍ବଲମାନ ମନ୍ଦିର
ବିଥୁ ଅନ୍ତେ ଦେଖି କରିବ ଆହୁ କିମ୍ବଳ
ମାରି ନ ମନ୍ଦିର ମୂର୍ଖ କମ୍ବ ନାହିଁ ।

ସୁରାରେ ପିଲାର ଗୋଟିଏ ଦେଉ ମନ୍ତ୍ରକୁଳକୁ
ଅହୁ କବୁ ଏଥର ଅନ୍ୟ ପ୍ରବୋଧେ ଯିବା ।
ନାଳା ପ୍ରଦେଶର ଦରବ ମୁଖ୍ୟତ ଦେଖିବା ।
ତେବେଷ ତ୍ରୁଟ୍ତମ ପ୍ରତିତ ନାଳାପ୍ରକାର ଗାତ୍ର
ହୋ ଫୁଲେ ଘେର ସାମ୍ବାଦେଯିତ ଏଥରେ ଚାଲି
ପଦନ ଦେଗର ଲୌରଜା ଦାଗେ ଗାତ୍ର
ଛିତବ ।
ପାରେଁ ଉତ୍ସର୍ବନ ବହି ଦେଖିବ ।
ଖଣ୍ଡିବ ଜାତରେ ଯୋଗୁ ହୋଇଛି ଗୋଜା
କେ ଯୋଡ଼ା ସାଜରେ ସହିତ ହୋଇ ରହିଛି ।
କାଳର ଯୋଜବ ପରିବ ଏଥୁ ତୁମ ହେବିଛ ।
ଅନ୍ୟ କାହିଗର ଏ ଧରୁ କି ଅନ୍ୟ କାହିବ ।
ବୁଝାଯାଏ ଯିନ୍ତିଏ ଏହି ଅର୍ଥ ଯାଏ ।

ପାଶେ ଅଛି ଏଥୁ ଉପରେ ପଚାଳକ ନୟନ ।
 ଏଥୁ ଅଛେ ଗ୍ରାସବଳୀ ସୁମୁ କାର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡଳ
 ଓ ସୁନ୍ଦର ଲଳ କାହାର ହୋଇଅଛି ରଖିବ ।
 ଅଗ୍ରାଶୀ ଲାଥୁରମର ନାନାଧି ପ୍ରଦୂର ।
 ଅପ୍ରକା ପାଇସ ଛକ୍କି ବଢ଼ି ଦଶେ ଧନର ।
 କେହି ପ୍ରସୁରରେ ବନ୍ଧୁ ବଢ଼ି ଫୁଲ ଘଟିଛି ।
 ତାହିଁ ଲଖାୟ ଲଳ ଖେଳବା ପାରି କଟା
 ହୋଇଛି ।

ଏହି ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପରେ ଫୁଲାଥିଲୁ କମଳ ।
ଏପଣ ପୁନର ଜନସ ନାହିଁ ଅବଲମ୍ବନ ।
ଖଣ୍ଡିଏଟ ପଥର ମଳିଦ ସାରଣ କଲା ।
ବାହିରେ ପଶୁ, ଗୁରୁତ୍ୱ, ଅବ ଦୋଷିତ ଥିଲା
ଧାନ କାଟୁଛି ମାତ୍ରାଜୀତୁ କରୀଗ କର ।
ଲୋହ ପଦାର୍ଥରେ ସୁନର ସୁର୍ମି ଶିଳ୍ପ କର ।
ଦକ୍ଷି ସଂଦାସନ, ହେବଳ ଦେଇଗଲୁ ପଦମ ।
କାରିଗରେ କର ପରିଷା ଏହା ଦେଖିବା ନାହିଁ
ପାଖେ ତିଣୁ ଅଛି ଚନ୍ଦ ବାଠ ଦରବନାଳ ।
ସୁନର, ବାହୀ ହଳି କଲମଦାନ ।
ଦେଇ ଦାଢ଼ୁପରେ ଅପୁରୁ ଫଳ ଲାଗା ଅଳନ
ବାହି ପ୍ରେମ ଲାବେ ଜୀବିଷ ବଥା ଦଗ୍ଧାଦୁମାଳ
ଅଳମାଳ ଗର୍ଭ ସିଂହ କୁଳ କଳ କବନା ।
ଦେଇଲେ ଜିମ୍ବା ବାହାର ଦୋହ ରହିବ ମର୍ଦ୍ଦ
ବୋନାଇ ଅଛିଲେ ଜମୀରଭାଗମାଳକ ପର ।
ସୁରେ ଭାଙ୍ଗ ରଖି ଥିଅନ୍ତି ପ୍ରଭ ଜଗପାତ୍ରର ।
ବିଶାଖ ପଢ଼ନ କଗରେ ଦାନ ଦନ୍ତେ କିର୍ତ୍ତି ।
ଦୁନ୍ତା ମହାଦେବ ମୁରବ ତଥ୍ବ ପରେ ଅନ୍ତି ।
କରୁଛନ୍ତି ଦେଇ ଦେବତା ବହୁ ପୋଗସାଧନ
ସୁନର ଗୋଟିଏ ରେହାବ ବଜୁ ଦର ଦର୍ଶନ ।
ପାଞ୍ଜୋର ମହୁର ଲଗର ଝଣ୍ଟ ଦରବନାଳ ।
ଲଜ୍ଜା ପଥ ଥବା ଦିନି ଭାଗୀ ବଂସ କାଷନ ।
ଦାନର ଦାନୁତର ମର୍ଦ୍ଦିବ କାହିଁ କୌଣ୍ଠଳ
ଗ୍ରାହ ଅକଲାପ ମଧ୍ୟରେ ସୁମର୍ଦ୍ଦିତ ସକଳ ।
ଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା କମଳା ମହାଦେବ ଭମଣୀ ।
ଚଢ଼ିବ ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟାପ୍ତ ହୁଏବ ଗଣ ।
ଶହୁ ଲକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର କହୁ ରୌଷଣ ଶୁଷଣ
ଶୁଦ୍ଧର ଅନ୍ତର ବନ୍ଦାର କୁଳେ ଜାକୁଲିମାଳ
ବାହାରମାଳେ କାହିଁ ପ୍ରଥମାର ଜାଜନ ।
ରତ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ପାଇବେ କହୁଛିଧ ପଥାଳ
କାହିଁ ତ ମୋହିବ ଦାନକ ଏଇ ନଦାବ ନା
ଦେଇ ପ୍ରାଣେ ଦେ ସମାନ ଦେଇ କଷତିବା
ଦୋଷାର ସହର ଅନ୍ତର ତେବେଳର ଦିଵରି ।
ବାଟ ବାଟ ବାର ଦୁଆର ଜାମାର ମୁଦ୍ରା
ମେଲିଲାଲର ମେଲା ମହାରେ କିର୍ତ୍ତି